

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๘

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
เรื่องที่ ๑ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์และคณะ จำนวน ๑๓๕ คน ได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา ขอให้ถอดถอนนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๒
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี	๒

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕)	๒

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๘

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๒, ๘, ๑๒, ๓๐, ๑๑๐, ๑๑๒, ๑๑๗, ๑๒๐
- รองศาสตราจารย์จิราพร ลิ้มปานานนท์ (กรรมาธิการ) ๕, ๑๐
- ศาสตราจารย์วีรดี พาณิชย์พงษ์ (กรรมาธิการ) ๑๑, ๑๑๒
- นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการ) ๑๔, ๑๑๔, ๑๒๕, ๑๓๖, ๑๓๘
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ (กรรมาธิการ) ๑๖, ๗๗, ๑๓๓
- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ๑๕, ๒๓, ๓๔, ๕๓, ๑๒๑
- นางสาวกรรณิการ์ กิจติเวชกุล (กรรมาธิการ) ๒๒
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๒๕, ๒๖, ๒๘, ๓๖, ๔๒, ๔๔, ๔๖, ๕๐, ๕๕, ๖๕, ๖๗, ๗๑, ๗๓, ๘๖, ๑๐๖, ๑๐๘, ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๑๘, ๑๒๐, ๑๓๖

LIIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๘

	หน้า
- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ)	๒๖, ๒๘, ๖๕, ๗๒, ๑๐๗, ๑๑๕, ๑๒๘, ๑๓๔
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๓๐, ๕๘, ๖๑
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	๓๘, ๘๒
- นายวันชัย สอนศิริ (กรรมการ)	๔๐, ๔๓, ๗๓, ๘๔, ๘๕
- นายทวีศักดิ์ คิคบรรวง	๔๗, ๕๓
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงษ์ (กรรมการ)	๕๑, ๕๕
- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมการ)	๕๕, ๖๒, ๖๖
- นายสุรียา ปันจอร์	๖๑, ๑๐๕, ๑๒๓
- นายเจริญ ภัคดีวานิช	๗๕, ๑๒๑
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เกรืองาม	๗๘
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๘๐, ๘๘
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๘๓
- นายสุรจิต ชिरเวทย์	๘๔
- พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	๘๘
- นายสุพจน์ เกียดประถม	๘๘
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์	๕๐
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย	๕๕
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล (กรรมการ)	๑๐๐
- นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	๑๐๖
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	๑๑๑

LIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๘

- นายยุทธนา ยุพฤทธิ์
- นายวิเชียร คันถ้อง

หน้า
๑๒๔, ๑๒๖
๑๒๗, ๑๒๘

เรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณี นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคกรทรพ ๑๔๑
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะ ยื่นคำร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้
นายศักดิ์ โพบศิริ กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๔๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้อภิปราย

- นายสุรเดช จิรฐิติเจริญ ๑๔๑, ๑๔๓,
๑๖๑
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๔๔, ๑๔๘,
๑๕๔, ๑๖๒,
๑๖๔
- นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย ๑๔๖, ๑๕๓
- นายเจริญ ภัคดีวานิช ๑๔๘
- นายศักดิ์ กอแสงเรือง ๑๕๐
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ๑๕๐
- นายสมักร เชาวภานันท์ ๑๕๒, ๑๖๑
- นายวันชัย สอนศิริ ๑๕๕
- นายกฤษ อาทิตย์แก้ว ๑๕๗, ๑๖๔,
๑๖๕
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๑๕๘, ๑๖๔
- นายถนอม ส่งเสริม ๑๖๐
- นายสุรียา ปันจอร์ ๑๖๓

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๘

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

หน้า

๑๖๕

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

๑๖๕

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

๑๖๕

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

๑๖๕

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

5

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๔๒ คน

10

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกมาประชุม จำนวน ๘๖ ท่าน
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
ท่านสมาชิกครับ ด้วยมีเรื่องแจ้งที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระจำนวน ๑ เรื่อง

15 คือ

ด้วยนายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา

พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๓๘ คน ได้ยื่นคำร้องต่อ
ประธานวุฒิสภา ขอให้วุฒิสภาถอดถอนนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง

20 เนื่องจากมีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
หรือกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และกระทำการ
อันเป็นการขัดต่ออนุสัญญาอาเซียน (ASEAN) ว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งขณะนี้
อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่า คำร้องขอถูกต้องและครบถ้วน
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

25 ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๒ หรือไม่

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
 ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี
 5 ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

10 ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนถึงมาตรา ๑๑ แล้ว ดังนั้นในวันนีจึงเป็นการพิจารณาต่อ โดยเริ่มที่หมวด ๒ คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ขอเชิญคณะกรรมการประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาคำเนินการครับ

15 นางนรรตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๒ คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : หมวด ๒ มาตรา ๑๒ องค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค กรรมการ ไม่มีการแก้ไข มีท่านสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ เชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ

20 นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๑๒ ซึ่งเป็นมาตราที่ว่าด้วยองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งตามร่างเดิมนั้นกำหนดไว้ให้มีกรรมการจำนวน ๗ คน ซึ่งกรรมการจำนวน ๗ คนนั้นจะมีที่มารายละเอียดตามที่กำหนดไว้ใน (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช) ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าองค์ประกอบ ๗ คนนั้นจะมาจาก (ก) ด้านการเงินและการธนาคาร ๑ คน (ข) ด้านการบริการสาธารณสุข ๑ คน (ค) ด้านที่อยู่อาศัย ๑ คน (ง) ด้านบริการสุขภาพสาธารณสุข ๑ คน (จ) ด้านสินค้าและบริการทั่วไป ๑ คน

๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อิสระ ๒/๒

(ฉ) ด้านสื่อสารและโทรคมนาคม ๑ คน และ (ช) ด้านอาหาร ยา หรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ ๑ คน จากทั้ง ๗ วงเล็บดังกล่าวนี้ ถ้าเพื่อนสมาชิกได้กรุณาพิจารณาดูจะเห็นว่าที่มาของ
5 องค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้จะมีที่มาจากด้านบริการสินค้าและด้านบริการ
สาธารณะต่าง ๆ -----

- ๓/๑

ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจคือใน (ง) ซึ่งได้รวมด้านบริการและด้านสาธารณสุขเข้าด้วยกัน
 นั้นหมายความว่าด้านบริการทั่วไปกับด้านบริการสาธารณสุขนั้นจะได้ผู้แทนมาทำหน้าที่
 5 ในฐานะเป็นกรรมการในองค์การแห่งนี้เพียง ๑ ท่าน ซึ่งถ้าพิจารณาต่อไป หากต่อไป
 ในอนาคตผู้แทนที่มาจาก (ง) เป็นผู้แทนด้านบริการทั่วไป นั้นก็หมายความว่าเราจะผู้แทน
 ด้านสาธารณสุขเข้าไปทำหน้าที่ในการดูแลสิทธิของพี่น้องประชาชนในฐานะที่เป็น
 ผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตอันใกล้นี้ เราจะมีร่างกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง
 คือร่างพระราชบัญญัติความเสียหายที่เกิดจากบริการสาธารณสุข ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะด้าน
 10 เฉพาะทาง แต่ในองค์ประกอบของกรรมการชุดนี้กลับไม่มีตัวแทนของภาคประชาชน
 ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการ
 ในองค์การแห่งนี้กลับเอาไปรวมด้านบริการทั่ว ๆ ไป ตรงนี้คือประเด็นที่ ๑ ที่กระผม
 เห็นว่าจะทำให้การเข้าถึงซึ่งสิทธิของผู้บริโภคด้านสาธารณสุขนั้นขาดหายไปได้ กระผม
 จึงขออนุญาตแปรญัตติโดยการตัดด้านสาธารณสุขใน (ง) ออกไป แล้วไปเพิ่มเติมอยู่ใน
 15 วงเล็บถัดไป

ประเด็นที่ ๒ ก็คือใน (ข) เพื่อนสมาชิกจะเห็นว่าผู้แทนจาก (ข) นั้น
 เป็นผู้แทนที่มาจาก ๓ ด้านด้วยกัน คือด้านอาหาร ด้านยาและด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ
 นั้นหมายความว่า ๓ ด้านนี้จะได้ผู้แทนเข้ามาเพียง ๑ คน นั้นก็หมายความว่าต่อไปได้อีกว่า
 ภาคประชาชนซึ่งเป็นผู้แทนที่มีความรู้เฉพาะด้านอาหาร มีความรู้เฉพาะด้านยา มีความรู้
 20 เฉพาะด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ จะได้มีผู้แทนเข้ามา ๑ คน ซึ่งหมายความว่าถ้าเราได้ผู้แทน
 ด้านอาหารมา เราก็จะขาดผู้แทนด้านยา ขาดผู้แทนด้านสุขภาพที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็น
 ตัวแทนภาคประชาชนในการดูแลสิทธิของประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค ด้วยเหตุผลดังกล่าว
 ใน (ข) กระผมจึงได้สงวนคำแปรญัตติ โดยตัดด้านยา ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพออก แล้วส่วนที่
 ผมตัดนั้น ผมได้เอาไปเพิ่มเติมใหม่เป็น (ข) ด้านยาโดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความแน่นอนว่า
 25 เราจะได้ผู้แทนทั้งด้านอาหาร ๑ คน ด้านยา ๑ คน ส่วนด้านสุขภาพและผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น
 ผมได้เอาไปเพิ่มเติมใน (ฉ) คือด้านบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์สุขภาพ ก็จะได้ผู้แทน
 ครบถ้วนทุกด้านในการเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการในองค์การแห่งนี้ ทั้งหมดก็คือ

เพื่อประโยชน์กับภาคประชาชนและเพื่อประโยชน์ขององค์การอิสระคุ้มครองผู้บริโภค
ที่จะมีองค์ประกอบครบถ้วนทุกด้านในการเข้ามาทำหน้าที่ปกป้องสิทธิของประชาชน
5 ที่เป็นผู้บริโภคอย่างแท้จริง ก็ขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลมายังท่านประธานผ่านไปยัง
เพื่อนสมาชิก และภายหลังจากที่ผมได้แปรญัตติแล้ว โครงสร้างขององค์ประกอบ
คณะกรรมการชุดนี้ก็จะเพิ่มขึ้นเพียง ๒ ท่าน จาก ๗ คน ก็เป็น ๙ คน โดยเพิ่มด้านยาขึ้นมา
อีก ๑ ด้าน และเพิ่มด้านบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์สุขภาพขึ้นมาอีก ๑ ด้าน กราบเรียน
ท่านประธานครับ

10 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

รองศาสตราจารย์จิราพร ลิ้มปานานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน จิราพร ลิ้มปานานนท์ ในฐานะกรรมาธิการ ก่อนอื่นดิฉันก็เห็นด้วยกับ
ท่านสุรชัยในประเด็นที่ว่าเรื่องของการสาธารณสุขนั้นมีความสำคัญ แต่ในเรื่องของปัญหา
ผู้บริโภคนั้นเราจะเห็นว่ามีความหลากหลายด้านมาก เมื่อมีความหลากหลายด้านมาก
15 แล้วแต่ละด้านนั้นมีขนาดของปัญหาใหญ่โตไม่แตกต่างกัน ดิฉันขอยกตัวอย่างไม่ว่าด้าน
การเงิน การธนาคาร ในปัจจุบันนี้เราจะเห็นเลยว่าในเรื่องการเงิน การธนาคารนั้นก็
เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ปัญหาผู้บริโภคก็มากมาย ในเรื่องของด้านบริการสาธารณะ
ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสื่อสารและโทรคมนาคม-----

20

- ๔/๑

- เพราะฉะนั้นแต่ละประเด็นใหญ่ ๆ เหล่านี้ ถ้าเราแยก ตัวอย่างง่าย ๆ เลยกว่า สื่อสารกับ
 โทรมนาคมนั้น ประเด็นความเชี่ยวชาญก็ต่างกันอยู่ แต่ว่าประเด็นในแนวคิดกว้าง ๆ นั้น
 5 ยังเป็นแนวคิดที่อยู่ในกรอบเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราแยกในเรื่องของการสาธารณสุข
 ถ้าเราดูในเรื่องการสาธารณสุข เรื่องของอาหาร ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้นจะออกมาเป็น
 ๔ กรรมการ จะได้เป็น ๔ ท่าน ซึ่งจะทำให้สมดุลของกรรมการด้านอื่นนั้นลดลง
 เพราะฉะนั้นความเชี่ยวชาญของกรรมการนั้น ก็จะเบี่ยงเบนไปในเรื่องของการสาธารณสุข
 เรื่องสุขภาพทั้งหมด เพราะฉะนั้นก็เลยมาถึงคำถามของคณะกรรมการว่า ถ้าอย่างนั้น
 10 เราจะมาลงเอยอย่างไร เราจะเห็นว่าทุกด้านนั้นมี ๑ ท่าน แต่ในเรื่องของยา อาหาร สุขภาพ
 และเรื่องการสาธารณสุขนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์และมีความสำคัญ
 และประเด็นปัญหาขยายใหญ่โตมากมาย เพราะฉะนั้นกรรมการก็มองว่าอย่างนั้นก็จะเป็น ๒
 ถ้าเป็น ๒ นั้นเราจะแบ่งอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดความไม่สมดุลของทุกด้านของปัญหา
 เพราะเราจะเห็นเลยว่าทุกด้านของปัญหาใหญ่พอกัน เพราะฉะนั้นทางด้านสาธารณสุขยาเรา
 15 ก็เลยมองว่าด้านหนึ่ง คือเรื่องของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์นั้นอะไรที่เกี่ยวกับสุขภาพ ก็คือ
 อาหาร ยา และก็ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพราะว่าสิ่งที่เราจะแยกยา อาหาร ผลิตภัณฑ์สุขภาพ
 ออกจากกันนั้น คำถามคือผลิตภัณฑ์สุขภาพจะแยกจากยาได้อย่างไร เราจะเห็นเลยว่าตอนนี้
 มีผลิตภัณฑ์สุขภาพหลายตัวเลยอ้างว่าเป็นยา แล้วยากับผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้นไปด้วยกันเลย
 การแยกความเชี่ยวชาญของ ๒ อันออกจากกันนั้น ในทางเทคนิคแยกยากมาก เพราะดิฉันเอง
 20 ทำงานในแวดวงของยา แวดวงของผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น ถ้าเราแยก ช กับ ฉ ยาและ
 ผลิตภัณฑ์สุขภาพออกจากกันนั้น เราจะแยกยากมาก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลเหล่านี้
 เราจึงให้ผู้เชี่ยวชาญหรือคณะกรรมการที่มาจากการสรรหาของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของ
 สุขภาพนั้นเป็นเรื่องของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดเลย ยา อาหาร ผลิตภัณฑ์สุขภาพ
 กับในเรื่องของบริการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะครอบคลุมทั้งหมด การที่เราใช้คำว่า “บริการ
 25 สุขภาพ” แทนคำว่า “บริการสาธารณสุข” เพราะว่าคำว่า “สุขภาพ” นั้นกว้างกว่า กินความ
 ทั้งการสาธารณสุขและเรื่องของสุขภาพทั้งหลาย ก็คือทั้งกาย ใจ สังคมและจิตวิญญาณ
 เพราะฉะนั้นจะทำให้การดูแลนั้น เราไม่เข้าไปมุ่งแต่เรื่องของการสาธารณสุขเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลนี้นั้น เราจึงให้เกิดความสมดุลของทุกด้าน แล้วมีทั้งหมดนั้น ๓

และนอกจากนั้นเราจะเห็นว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการนั้นมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่ง
 ได้มาจากผู้เชี่ยวชาญ ก็คือการสรรหา กับอีกส่วนหนึ่งนั้นเป็นส่วนที่เลือกกันเอง ทั้งหมดนั้น
 5 มี ๑๕ ท่าน เราใช้หลักการคล้าย ๆ กับหลักการของวุฒิสภา ที่ว่าเราให้ความสำคัญกับ
 การเลือกกันเอง ให้มีจำนวนองค์ประกอบของกรรมการจากการเลือกกันเองนั้นมากกว่า
 คือจริง ๆ แล้วเราอยากให้เท่ากัน ก็คือว่าครึ่ง ๆ แต่ว่ากรรมการเป็นไปไม่ได้ที่ครึ่ง ๆ
 ถูกไหมคะ เพราะฉะนั้นต้องมี ๑ ที่จะไปใส่ตรงไหน ตรงคณะกรรมการที่มาจากผู้เชี่ยวชาญ
 หรือจากการเลือกกันเอง ในคณะกรรมการก็ดูว่าอย่างนั้นเราก็ใช้หลักการของวุฒิสภา
 10 ก็แล้วกัน วุฒิสภาเองนั้นเราก็แบ่งอย่างนี้ว่า เราก็อยากให้เท่ากันทั้ง ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือ
 สรรหา อีกส่วนหนึ่งก็เลือกโดยประชาชนเลือกจากผู้แทนจังหวัด เพราะฉะนั้นตอนนี้
 วุฒิสภาเองจากผู้แทนจังหวัดก็มากกว่า จากการสรรหามาที่เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
 ในวรรคหนึ่งนั้น-----

ถ้าเราเป็น ๕ คน แต่ในพรรคสองนั้นเราจะเห็นว่าพรรคสองจากการเลือกกันเองนั้นเรามี ๘ คน เพราะฉะนั้นหลักการหรือว่าแนวคิดตั้งแต่ต้นของกรรมาธิการในการแบ่งจำนวน 5 ก็จะทำให้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นจากเหตุผลเหล่านี้ เราจึงสรุปกันว่ากรรมาธิการที่มาจากการ คัดเลือกหรือการสรรหา นั้น ควรจะมี ๗ คน แล้วประกอบด้วย ๗ ด้าน ที่เราได้กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ขอบคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย

10 เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภาในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ฟังคำชี้แจงจากท่านกรรมาธิการ แล้ว ก็จับได้ว่าหลักคิดของท่าน ท่านคิดเรื่องความสมดุลในโครงสร้างของคณะกรรมการ ซึ่งคนละมุมความคิด หรือมีมิติความคิดกับผมนี้ต่างกัน ผมคิดโดยใช้หลักคิดว่า ทำอย่างไร เราจะให้ได้กรรมการซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพี่น้อง ประชาชน ได้อย่างแท้จริง ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการอย่างนี้ว่า

15 องค์กรอิสระแห่งนี้จะทำหน้าที่ตอบสนองผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนในด้านการ คุ่มครองผู้บริโภค ได้อย่างแท้จริงนั้น กรรมการต้องเป็นคนที่รู้งานจริง ถ้าท่านเอากรรมการ ซึ่งครอบจักรวาล ท่านบอกอาหาร ยา บริการ สุขภาพแยกกันไม่ออก ผมก็ต้องกราบเรียน ท่านว่า ถ้าแยกกันไม่ออก ณ วันนี้กระทรวงสาธารณสุขโดยกองอาหารและยาการบริหาร อาหาร ยา แล้วก็ผลิตภัณฑ์สุขภาพไม่ได้ อย่างน้อยท่านต้องใช้เกณฑ์กฎหมายในการแยก

20 ก็คือเรามี พ.ร.บ. อาหารและยาเป็นหลักเกณฑ์ในการชี้ว่าสินค้าใดเป็นอาหาร สินค้าใดเป็น ยา แล้วยังฟังท่านบอกว่ายากับสาธารณสุขใกล้เคียงกันมาก ผมกราบเรียนท่านเลยครับ ยาดูแลโดยเภสัชกร สาธารณสุขดูแลโดยพยาบาลและแพทย์ ซึ่งก็สามารถแยกแยกกันได้ ไม่ใช่ว่าแยกแยกไม่ได้ แล้วผมเรียนถามท่านว่า ท่านจะไปหาบุคลากรที่ไหน ซึ่งเชี่ยวชาญ และมีความรู้จริง ๆ ทั้งอาหาร ทั้งยา ทั้งผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่สุดท่านก็ต้องคิดเอาจาก ๑ ใน ๓

25 ของคนที่รู้ด้านนี้จริง ๆ นั่นก็แปลว่าท่านได้มา ๑ ท่านต้องขาดไปอีก ๒ เพราะฉะนั้น ผมจึงเห็นว่าถ้าเราอยากได้โครงสร้างของกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วยบุคลากร ซึ่งรู้เรื่อง นั้นจริง ๆ ท่านก็ควรที่จะให้ได้ตัวแทนบุคลากรซึ่งทำงานด้านนั้นมาจริง ๆ มาทำหน้าที่เป็น กรรมการในคณะกรรมการชุดนี้ แล้วเดี๋ยวจะมีองค์ประกอบในข้อต่อไปอีก ซึ่งก็เชื่อมโยง

กันทั้งหมด ผมอยากจะให้กรรมการได้มองภาพรวมในการทำงานของกรรมการชุดนี้
ซึ่งผมเชื่อว่าต่อไปกรรมการชุดนี้จะต้องไปตั้งเป็นอนุกรรมการย่อยอีกหลายคณะ

- 5 อย่างน้อย ๆ ถ้าถือตามกรอบของมาตรา ๑๕ ที่กำหนดอำนาจหน้าที่ ท่านก็มีอนุฯ อีกไม่รู้กี่ชุด
ถามว่าอนุฯ อาหาร อนุฯ ยา อนุฯ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ท่านจะเอาใครมาเป็นประธานอนุฯ
ถ้าท่านเอาคนซึ่งรู้ภาพกว้างแต่ไม่รู้ในเชิงลึกเข้ามาทำหน้าที่ หรืออย่างน้อยถ้าท่านจะไปถือ
ตามโครงสร้างของสำนักงาน สคบ. คือสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค ท่านก็ต้องมีอนุฯ ฝ่าย
ควบคุมฉลาก อนุฯ ฝ่ายควบคุมการโฆษณา อนุฯ ฝ่ายควบคุมสัญญา อย่างนี้เป็นต้น
- 10 เพราะนั่นแต่ละคนซึ่งเข้าไปทำหน้าที่ในโครงสร้างคณะกรรมการใน (๑) นี้ ท่านควรที่จะใช้
ช่องทางที่สามารถกำหนดกฎกติกาให้ได้คนซึ่งมีความรู้ความสามารถจริง ๆ ในช่องทางนั้น
เข้ามา

- ส่วนในช่องทางที่ ๒ ซึ่งเลือกกันเองนั้น เป็นช่องทางที่ไม่สามารถกำหนด
ตัวบุคคลได้แน่นอนว่า ที่สุดผลการเลือกกันเองแล้วเราจะได้ใครเข้ามาเป็นกรรมการใน
- 15 โครงสร้างคณะกรรมการชุดนี้ตาม (๒) (๑) นั้นแหละคือช่องที่สามารถกำหนดเจตนาที่
แท้จริงได้ว่า เราต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านไหนเป็นช่องทางของความหลากหลายในเรื่องของ
สาขาอาชีพ แล้วก็ช่องทางที่จะได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพนั้นอย่างแท้จริง -----

ส่วน (๒) นั้นเป็นช่องทางของการให้มีการยึดโยงในรูปแบบของการเป็นประชาธิปไตย ก็คือให้ผู้แทนองค์กรปรีภคเขาเลือกกันเอง เพราะฉะนั้นจากคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการแล้ว

5 ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมเองยังไม่อาจเห็นด้วยกับคำชี้แจงที่ชี้แจงมาขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราพร ลิ้มปานานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

10 ที่เคารพ ดิฉันขอทำความเข้าใจหรือขยายความ ดิฉันอาจจะพูดไม่ชัดเจนไปนัก ถ้าเราดูในสิ่งที่ท่านสุรัชย์แปรญัตติมานั้น จะเห็นว่าสิ่งที่ท่านสุรัชย์แปรญัตติก็คือในข้อ ช อาหาร ยา หรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพราะฉะนั้นในของเดิมของกรรมาธิการนั้น เราใช้คำว่า “หรือ” แปลว่าอะไร แปลว่าเชี่ยวชาญในด้านยาหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพหรืออาหาร เพราะฉะนั้น

15 ตรงนี้คือผู้เชี่ยวชาญ ไม่ได้หมายความว่าเขาแยกไม่ออกหรือกว่ายาคืออะไร อาหารคืออะไร ไม่ใช่ แต่ความชำนาญนั้นเนื่องจากสิ่งเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกันค่อนข้างใกล้ชิดมาก เพราะฉะนั้นความเชี่ยวชาญนั้นจะเชี่ยวชาญไปในทั้งอาหารหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ

เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะคิดว่าความเชี่ยวชาญคือตอนนี้เราดูความเชี่ยวชาญ เราไม่ได้ดูตัวของผลิตภัณฑ์ แล้วเราเขียนแล้วว่าหรือ นั่นคือประเด็นที่ ๑ ที่ดิฉันอยากจะชี้แจง

ส่วนในเรื่องของบริการ จะเห็นว่าข้อ ง นั้นที่ท่านสุรัชย์ขอแปรญัตติ ก็คือขอแก้ไขจากคำว่า บริการสุขภาพ เป็น บริการสาธารณสุข แล้วท่านสุรัชย์ก็บอกว่า

20 ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องสาธารณสุขนั้น คือแพทย์และพยาบาลเท่านั้น ซึ่งไม่จริง การสาธารณสุขนั้นก็คือการให้บริการต่อสาธารณะให้มีความสุข ในด้านต่าง ๆ เราจะเห็นทั้งแพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักการสาธารณสุข ซึ่ง ณ ปัจจุบันนี้ในเรื่องของบริการสุขภาพนั้น เราจะเห็นว่าขณะนี้เองชุมชนก็มีความเข้มแข็ง เรามีหมอพื้นบ้าน เรามีแพทย์แผนไทย เราจะมีผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของการสาธารณสุขด้านต่าง ๆ ในรายละเอียดเนื้อหาอื่นอีกมากมาย

25 ซึ่งปัญหาของผู้ปรีภคในส่วนเหล่านี้มีไหม คำตอบคือ มี ไม่ใช่มีเฉพาะบริการสุขภาพสมัยใหม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงใช้คำว่า บริการสุขภาพ เพื่อไม่ให้ตีความว่า เราจะการสาธารณสุขนั้นนี้ ก็หมายถึงแต่แพทย์และพยาบาล อย่างที่ท่านสุรัชย์ท่านได้อธิบาย เพราะฉะนั้นถามว่าถ้าในความเชี่ยวชาญเรามีเฉพาะ ๗ นั้น ถ้ามีปัญหาท่านสุรัชย์บอก

- แก้ปัญหาเองว่า ถ้าเราสามารถตั้งอนุกรรมการด้านต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในอนุกรรมการ
ด้านต่าง ๆ นั้น คณะกรรมการเองก็สามารถที่จะหาผู้เชี่ยวชาญของอนุฯ ในยา ในอาหาร
- 5 สาธารณสุขจะเอาละเอียดแค่ไหนก็ได้ อันนั้นคืออนุกรรมการที่จะตั้งตามกรรมการ
แต่ตัวกรรมการนั้นดิฉันเองยังมองเห็นความเชี่ยวชาญที่เราไม่ควร恃ความเชี่ยวชาญ
มาเฉพาะให้มีน้ำหนักของตั้ง ๔ คน ในเรื่องของ ไม่ว่าจะแยกออกมาเป็นบริการสาธารณสุข
เรื่องอาหาร ๑ คน เรื่องยา ๑ คน แล้วบริการสุขภาพ และผลิตภัณฑ์สุขภาพอีก ๑ คน
ตั้ง ๔ คน เพราะฉะนั้นในองค์ประกอบของคณะกรรมการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของกรรมการ
- 10 ในทุกด้านของทางคุ้มครองผู้บริโภคอาจจะเบ้หรือเบี่ยงเบน ไปเน้นให้ความสำคัญ
เฉพาะด้าน เพราะฉะนั้นไม่ใช่จากหลักคิดเฉพาะในเรื่องของความสมดุลเท่านั้น แต่หลักคิด
ในเรื่องของการให้ความสำคัญกับทุกมิติของการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย
ขอบคุณมากค่ะ

- ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศาสตราจารย์ นายแพทย์วีรดี พานิชย์พงษ์ ครับ
- 15 ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีรดี พานิชย์พงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีรดี พานิชย์พงษ์ ผู้แทนในองค์กร
แพทยสภาอยากจะทำให้แจ้งเพิ่มเติมของท่านสุรัชยนิคหนึ่ง -----

๑๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปีวีนาศ ๙/๑

คือว่าคณะกรรมการจำนวนเท่าไร สาขาเท่าไร ผมก็คิดว่าไม่สำคัญ เพราะว่าปัจจุบันนี้วิชาชีพ
เหล่านี้มีสภาวิชาชีพดำเนินการอยู่แล้ว เป็นผู้ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงทั้งหมด ถ้าคณะกรรมการ
5 ชุดนี้ทำไม่ตรงตามหลักวิชาซึ่งเป็นหัวใจของวิชาชีพ หรือคณะกรรมการสภาต่าง ๆ มีทั้ง
แพทยสภา สภากายาบาล สภากันตแพทย์ สภาเภสัชกร เทคนิคการแพทย์ มีหมดแล้ว
เขาสามารถรวมตัวกันเพื่อมาคัดค้านการกระทำอันนี้ได้ ไม่ต้องเป็นห่วงว่าต้องมาอยู่ในนี้
การที่มาอยู่ ๑ ใน ๕ ถ้าโหวต (Vote) กันก็สู้ไม่ได้อยู่ดี เอาเข้ามาไม่มีประโยชน์ เหมือนกับ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติในแต่ละจังหวัดก็จะมีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพ
10 ซึ่งมีอยู่ ๖ คน ซึ่งมีวงการแพทย์อยู่ ๑ คน นอกนั้นเป็นนักกฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์
อะไรต่าง ๆ ถ้ามีอะไร โหวตก็สู้ไม่ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสภาวิชาชีพควรจะสู้ด้วยหลัก
วิชาการและทางวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่าเอามายุ่งด้วยกันนี้แหละครับ
ผมว่าปล่อยให้เขาเป็นอิสระทางวิชาชีพไป แล้วก็พิสูจน์ข้อเท็จจริงกันในกระบวนการ
ยุติธรรมจะเหมาะสมกว่า ขอบคุณครับ

15 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรชัยอีกทีครับ
นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ขออีกสักครั้ง
สั้น ๆ นิดเดียวเท่านั้นเอง ฟังท่านกรรมาธิการท่านคงไม่ยอม ก็ไม่เป็นไรครับ กระบวนการ
ในการบัญญัติกฎหมายก็มีกฎกติกาอยู่แล้ว ผมเพียงแต่จะกราบเรียนเพื่อเพิ่มเติมความคิด
ของท่านอีกสักนิดหนึ่ง ผมเรียนท่านอย่างนี้ว่า สิ่งที่ท่านชี้แจงมานั้น ท่านยังชี้แจง
20 ผมก็ยังเข้าใจว่าท่านติดกับในมุมมองความคิดของท่าน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ผ่านไปยังคณะกรรมการอย่างนี้ครับ ถ้าเราดูรัฐธรรมนูญ วรรคสองของมาตรา ๖๑
กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ว่าอย่างนี้ครับ “มีหน้าที่ให้ความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมาย”
เอาแค่หน้าที่ประการแรกก่อนว่า กรรมการชุดนี้มีหน้าที่ให้ความเห็นต่อหน่วยงานของรัฐ
25 ในการตรากฎหมาย ยกกฎหมายใกล้ตัวที่กำลังจะเข้ามาเลยครับ พ.ร.บ. บริการสาธารณสุข
ซึ่งภาคประชาชนที่เขาเคยได้รับความเสียหายจากการบริการของแพทย์และพยาบาล
เขาก็เรียกร้องให้มีกฎหมายชุดนี้ท่านคงทราบดี ในขณะที่แพทย์ พยาบาล แต่งชุดคำ
ออกมาประท้วงไม่ให้มีกฎหมายชุดนี้ ท่านในฐานะองค์กรอิสระที่กำลังจะเกิดขึ้น

- ต่อไปท่านจะต้องเป็นคนให้ความเห็นล่ะครับว่า กฎหมายฉบับนี้ควรเกิดขึ้นได้แล้วหรือยัง
ในสังคมไทย ท่านจะให้ใครเป็นคนนำเสนอความเห็น หรือเป็นผู้นำความคิดให้กับ
- 5 คณะกรรมการชุดนี้ ถ้าท่านไม่มีคนซึ่งทำหน้าที่ด้านบริการสาธารณสุข หรือคนซึ่งมีความรู้
ความเชี่ยวชาญด้านบริการสาธารณสุข ผมไม่ได้เถียงท่านว่าคนที่มีความรู้เชี่ยวชาญด้าน
บริการสาธารณสุขนั้น ไม่ได้จำกัดเฉพาะแพทย์และพยาบาล แต่คนที่ทำหน้าที่ให้บริการ
คือแพทย์และพยาบาล แต่คนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญนั้น ไม่จำกัดว่าต้องเป็นแพทย์
และพยาบาล ท่านเห็นไหมว่าเฉพาะกรอบอำนาจหน้าที่ประการแรกที่จะต้องเป็นคน
- 10 ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านต่าง ๆ นั้น ก็ต้องได้คน
ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ไม่ใช่เอาคนซึ่งพอรู้บ้าง ๓ – ๔ ด้าน แล้วมาให้ความรู้
กับรัฐในการออกกฎหมายเฉพาะด้าน ท่านอาจจะหาคนซึ่งเก่งด้านอาหาร ด้านยา
ด้านบริการสุขภาพพร้อม ๆ กัน ๓ ด้านได้ แต่ผมว่าถ้าจะให้เก่งจริง ๆ และรู้จริง ๆ
เฉพาะด้านใดด้านหนึ่งนั้นย่อมจะดีกว่า
- 15 ประการถัดมา ถ้าเราดูประการที่ ๒ หน้าที่ขององค์การอิสระคุ้มครอง
ผู้บริโภค มีหน้าที่ในการให้ความเห็น ในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค
ท่านอภิปรายชี้แจงว่า ถ้าให้มีกรรมการด้านอาหาร ด้านยา ด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพ
ไปแล้ว เดียวความคิดในที่ประชุมจะเบี่ยงเบนถูกครอบงำเฉพาะด้านอาหาร ด้านยา
ไม่ใช่อย่างนั้นหรือครับ -----

20

ขึ้นอยู่กับว่ากำลังจะให้ความคิดกับรัฐในเรื่องอะไร ให้ความคิดรัฐในเรื่องสาธารณสุข ก็ต้องฟังด้านสาธารณสุขเขา ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการกำหนดมาตรการ

- 5 ด้านสาธารณสุขเพื่อคุ้มครองประชาชนที่ไปใช้บริการสาธารณสุข ท่านไม่ฟังกรรมการ ที่มาจากด้านสาธารณสุข แล้วท่านจะไปฟังบริการสาธารณะหรืออย่างไร

หน้าที่ประการถัดไปก็คือ การตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือ การละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ท่านจะตรวจสอบโรงงานที่ผลิตยา แล้วไม่ได้คุณภาพ ท่านจะตรวจสอบผู้จำหน่ายยาที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา ท่านจะ

- 10 ตรวจสอบผู้ขายสินค้าบริการสุขภาพที่ไม่ได้มาตรฐาน ท่านเอากรรมการด้านสื่อสาร และโทรคมนาคมไปตรวจสอบด้านต่าง ๆ เหล่านี้ได้หรือไม่ ก็ไม่ได้อีก ท่านก็พูดเองว่า บางทีแยกยาก อาหาร ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพแยกกันไม่ออก แต่ถ้ามีความรู้ความชำนาญ จริง ๆ เขาแยกได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่ผมได้ขอ

- 15 ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เขาเขียนว่า องค์กรแห่งนี้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ส่วนท่านไปขยายความอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมไปถึงเรื่องการฟ้องคดี ไปถึงเรื่องการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท แล้วไปเขียนใส่ในมาตรา ๑๘ นั้น เอาละครับก็เป็นสิ่งที่ดีของท่าน แต่ว่าหลักใหญ่ เราก็คงยึดตามกรอบอำนาจหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า องค์กรแห่งนี้ตั้งขึ้นมาให้มี
- 20 อำนาจหน้าที่อย่างไร แล้วจากอำนาจหน้าที่ตรงนั้นคือกรอบความคิดของผมที่นำไปสู่ ความคิดว่า เมื่ออำนาจหน้าที่มีเช่นนี้ เราควรจะเอาใครมาทำหน้าที่ในองค์กรแห่งนี้ เพื่อที่จะ
- ตอบโจทย์ สามารถทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียน
- ท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ

- 25 ท่านประธาน สมชาย แสวงการ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ต้องขอบคุณ ท่าน ส.ว. สุรชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านหวังดีแล้วท่านก็เป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐
- นี้เอง แล้วก็ป็นเนื่อานาญที่จะให้เกิดองค์กรแห่งนี้ เพราะฉะนั้นมุมที่ท่านมองตาม
- มาตรา ๖๑ นั้น กระผมก็เห็นว่าชอบแล้ว เพราะท่านชัดเจนถึงการที่จะให้มีองค์กร

เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งก็มาทำหน้าที่ดังที่ท่านได้ว่า
 ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับ คณะกรรมการดังกล่าวมีหลักคิดที่ว่า ตอนที่ร่างกฎหมายนั้นควรจะมี
 5 คณะกรรมการสักกี่คน ควรจะมาจากกี่ส่วน เหมือนกันกับที่เราเคยร่างว่าจะให้มี
 คณะกรรมการ กสทช. 7 คน 9 คน หรือ 11 คน หรือ 15 คนต่าง ๆ องค์กรนี้ก็เช่นเดียวกัน
 ตอนที่ตั้งขึ้นมาก็แยกเป็น ๒ กลุ่ม คล้าย ๆ อย่างที่ท่านดอกเตอร์จิราพรได้เรียนแล้ว
 เพราะฉะนั้นสัดส่วนก็เลยออกมาเป็นกลุ่มที่จะต้องมาดูแลในด้านต่าง ๆ ซึ่งเราแบ่งกลุ่ม
 ปัญหาไว้ประมาณ ๗ กลุ่มปัญหา จริงอยู่แต่ละกลุ่มนั้นไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด
 10 อย่างเช่น การตั้งกรรมการบริหารของวุฒิสภา ๒๒ คณะ บางคณะชื่อยาวมาก เพราะว่าต้องดูแล
 หลายเรื่อง อย่างเช่น คณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน
 ก็ต้องดูแลทั้งหมด คณะกรรมการด้านพัฒนากิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
 และผู้ด้อยโอกาส และอีกหลายคณะแบบเดียวกันก็ต้องจัดกลุ่ม เพราะฉะนั้นเมื่อจัดกลุ่ม
 ออกมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สัดส่วนของผู้ที่มาจากการเลือกโดยประชาชน และเลือก
 15 กันเองมากกว่า สัดส่วนที่เหมาะสมก็เป็น 7 ต่อ 8 การแยกเป็นกลุ่มด้านการเงิน การธนาคาร
 แยกเป็นด้านบริการสาธารณะ แยกเป็นด้านที่อยู่อาศัย แยกเป็นด้านสุขภาพ ตรงนี้เป็น
 ประเด็นว่าจะเป็นคนสุขภาพหรือสาธารณสุข อะไรครอบคลุมกว่ากัน ที่ประชุม
 คณะกรรมการในชั้นสภาผู้แทนราษฎรก็พูดประเด็นนี้ แล้วก็สรุปว่าสุขภาพนั้นครอบคลุม
 มากกว่าสาธารณสุข จึงได้เขียนว่าเป็นสุขภาพที่ครอบคลุมมากกว่า ส่วนเรื่องสินค้าและ
 20 บริการทั่วไปก็มีหลากหลาย เราคงไม่สามารถแยกเป็นเครื่องไฟฟ้า สินค้า รถยนต์อะไร
 อีกเยอะแยะมากมายก็เลยรวมเป็นกลุ่มหนึ่ง ส่วนด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม ยังมีเรื่อง
 ของวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เรื่องโฆษณา เรื่องอะไรอีก ซึ่งแต่ละส่วนก็มีแยกย่อย
 กันออกไป

5

10

15

หมวดสุดท้ายเป็นหมวดเรื่องด้านอาหาร ยาหรือผลิตภัณฑ์สุขภาพ อันนี้ก็เป็นการจัดกลุ่ม
 ของหมวดด้านการผลิต เรื่องของยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและอาหาร ไว้ในกลุ่มเดียวกัน
 5 อันนี้คือเรียนเพื่อให้ทราบก่อนว่าเจตนาให้กรรมการ ๗ ต่อ ๘ ลักษณะของการตั้ง แล้วถ้า
 ที่ประชุมแห่งนี้เห็นว่าจะเพิ่ม ๑๗ คน ๑๕ คน หรือ ๒๑ คน ก็สุดแท้แต่ แต่ผมเรียนว่าจัดกลุ่ม
 แบบนี้ ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ถ้าท่านเห็นว่าบริการสาธารณสุขจะกว้างกว่าบริการสุขภาพ
 นั้นจะแก้ไข อันนี้ก็สุดแท้แต่ที่ประชุม แต่สิ่งที่ท่านจะเสนอเป็น ๕ คน ก็อาจจะต้องปรับ
 10 ให้ชัดเจน เพราะไม่เช่นนั้นสัดส่วนของด้านการดูแลก็จะมีด้านที่มาก ก็คือด้านสาธารณสุข
 อย่างที่ท่านสุรชัยเสนอ นะครับ มีด้านอาหาร มีด้านยา มีด้านบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์
 สุขภาพ นั้นหมายความว่า ๔ กลุ่ม ใน ๗ กลุ่มเดิม ก็คือเป็น ๔ ใน ๕ ทำให้ความสำคัญของ
 ด้านการเงิน การธนาคารก็เหลือ ๑ กลุ่ม ด้านสาธารณะ ด้านที่อยู่อาศัยและด้านสื่อสาร
 โทรคมนาคมและด้านสินค้าบริการทั่วไปก็เหลือแต่กลุ่มเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ
 15 อยู่ที่ที่ประชุมวุฒิสภาว่าถ้าจะให้เห็นว่าจะคงเดิมตามที่ได้มีการจัดกลุ่มไว้แล้ว ในทางปฏิบัติ
 ก็สามารถที่จะตั้งอนุกรรมการและก็จะผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านและให้คัฟเวอร์ (Cover)
 ไปได้ ส่วนถ้าเห็นว่าจะขยายก็สุดแท้แต่ที่ประชุม กรรมการก็ได้กราบเรียนเหตุผล
 เพื่อประกอบว่า ได้พิจารณาตามที่กรรมการของชั้นสภาผู้แทนราษฎร ได้ตรวจสอบ
 เรื่องนี้แล้ว เราก็เห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิมนั้นก็น่าจะครอบคลุมประเด็นปัญหา ขอบพระคุณ
 20 ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี ดิฉันคิดว่าคำอธิบายของ
 กรรมการทุกท่านมีเหตุผลและก็ได้ครอบคลุมถึงทั้งรูปของโครงสร้าง จำนวนของ
 25 กรรมการในวรรคหนึ่ง สิ่งที่ดิฉันอยากจะเรียนให้ที่ประชุมได้เห็นเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนเลย
 ก็คือการทำงานที่เป็นทีม อนุกรรมการที่จะเกิดขึ้นจะต้องทำงานในมุขลิก แต่กรรมการ
 ในชุดนี้จะทำงานในชุดที่เป็นภาพกว้าง สำคัญก็คือการจัดหาคนเข้ามาทำในส่วนที่เป็น
 งานลึกลง ถ้าเราเลือกคนอย่างคนที่มีความรู้ มีความชำนาญเฉพาะด้านลงมา ก็จะสามาร

๑๘

ว. ๘ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สิริพรรณ ๘/๒

นำเสนอแนวความคิดให้กับกรรมการในชุดนั้นได้ ดิฉันเรียนว่าตัวอย่างความสำคัญของคน
อยู่ที่ตรงนี้เลยคะ ในสภาของเราที่เช่นเดียวกัน เราเป็นสภาที่ทำหน้าที่ที่จะกลั่นกรอง
5 กฎหมาย แต่สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดไม่ได้เป็นคนที่เป็นนักกฎหมาย นี่เป็นตัวอย่างที่ ๑
เรามีความหลากหลายมาจากทุกที่ ทุกแห่งทุกหน

อันดับที่ ๒ เรื่องที่จะเป็นตัวอย่างคือเรื่องของการทำงาน เราต้องพูดชัดเจน
เลยนะคะ ในที่นี้กรรมการท่านหนึ่ง คือคุณรสนา โตสิตระกูล คือตัวอย่างของการทำงาน
ท่านไม่ได้เป็นหมอ ท่านไม่ได้เป็นวิศวกร แต่สามารถตรวจสอบแล้วทำให้ผู้บริหาร
10 กระทรวงต้องได้รับโทษของการบริหารที่ผิดพลาด ต้องเข้าคุก ต้องมีผลของการทำงาน
ที่ตรวจสอบออกได้อย่างชัดเจน อันนี้คือตัวอย่างซึ่งสามารถประกันว่า การเลือกคนเข้ามา
ทำงานและความมุ่งมั่นและวิธีการทำงานนั้นน่าจะเป็นประเด็น ไม่ใช่เรื่องของที่เราจะต้อง
มาใช้เวลามากในกรณีนี้และมีการแก้ไขกันมากมาย ดิฉันคิดว่าขอความเห็นของเพื่อน
ที่ประชุมของเราพิจารณาประเด็นนี้ด้วย ขอบพระคุณคะ

15 ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวผมขอมตินะครับ เชิญท่าน
สมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ-----

- ๑๐/๑

๑๕

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกเดี่ยวผมขอมตินะครับ เชิญท่านสมาชิก
เข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ ท่านที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน
5 นะครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้องค์ประชุมครบถ้วนครับ ผมจะขอมติ
มาตรา ๑๒ คณะกรรมาธิการ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนแก้ไขเพิ่มเติม หากสมาชิก
เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับ
10 การแก้ไขของผู้สงวนกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เชิญท่านที่เข้ามาที่หลัง
เสียบบัตรกดปุ่มแสดงตน ถ้าให้คงร่างเดิมกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนน ขอผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ประธาน : มีผู้มาประชุม ๘๑ ท่าน เห็นด้วย ๖๓ ไม่เห็นด้วย ๒๖
15 งออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยตามร่างเดิม ให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม ต่อไปเป็นมาตรา ๑๓ เชิญท่านเลขฯ ครับ

นางนรรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

- 5 กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาสหราชอาณาจักร ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๓ ก. (๒) ซึ่งในหลักการที่ผมขอแปรญัตติไว้มี ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกคือ ปรับเกณฑ์อายุขั้นต่ำสุดของกรรมการจาก ๒๕ ปี เป็น ๓๕ ปี

- 10 ประเด็นที่ ๒ คือเพิ่มเกณฑ์อายุขั้นสูงขึ้น โดยกำหนดใหม่เป็น ๖๕ ปี แต่อย่างไรก็ตามหลังจากที่ผมได้รับฟังคำชี้แจงจากท่านกรรมาธิการและได้ไปตรวจสอบจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า การกำหนดเกณฑ์อายุขั้นสูงของกรรมการนั้น ส่วนใหญ่ในองค์กรอิสระและองค์การมหาชนจะกำหนดไว้ที่ ๗๐ ปี หรือในบางส่วนก็ไม่ได้กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นผมได้มาทบทวนในเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า คำแปรญัตติ
- 15 ในประเด็นที่ ๒ ของผมก็คือ เพิ่มเกณฑ์อายุขั้นสูง ๖๕ ปีนั้น อาจจะไม่เหมาะสมกับ คณะกรรมการชุดนี้ ผมจึงขอลอนการเพิ่มเกณฑ์ขั้นสูงที่อายุ ๖๕ ปี แต่ส่วนเกณฑ์อายุต่ำสุดที่กำหนดไว้ ๒๕ ปีเดิม แล้วผมขอปรับเป็น ๓๕ ปีนั้น ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ

กรรมการองค์กรอิสระและองค์การมหาชนส่วนใหญ่จะต้องใช้อำนาจรัฐ ในการที่จะดำเนินการหรือสั่งการ

- 20 หรือวินิจฉัย เพราะฉะนั้นในส่วนใหญ่ขององค์การมหาชนและองค์กรอิสระจะกำหนดอายุขั้นต่ำของคณะกรรมการไว้ที่ ๓๕ ปี ทั้งนี้โดยประเมินจากความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งอย่างน้อยก็มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี กระบวนการตรงนี้จะเพิ่มวุฒิภาวะของคณะกรรมการในการที่จะทำให้การตัดสินใจนั้นถูกต้อง เป็นกลาง ปราศจากการถูกชักจูงด้วยอำนาจและอิทธิพลใด ๆ ในขณะที่จำเป็นจะต้องตัดสินใจไป
- 25 ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นในองค์กร เช่น องค์กรอิสระ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคนี้ ต้องยอมรับว่าเป็นองค์กรที่มีผลประโยชน์ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นประเด็นในการที่จะกำหนดอายุของคณะกรรมการขั้นต่ำไว้เพียง ๒๕ ปีนั้น

ผมพิจารณาว่าต่ำเกินไป สมควรจะมีการปรับให้สูงขึ้นเป็น ๓๕ ปี ซึ่งเท่ากับมาตรฐาน
 5 องค์การมหาชนและองค์การอิสระทั้งหลาย ในเรื่องนี้คณะกรรมการได้ชี้แจงผมในการ
 แปรญัตติขึ้นกรรมาธิการว่า ในกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดไว้เพียงอายุ
 ๒๕ ปีเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่จะมากำหนดในกฎหมายฉบับนี้เป็น ๓๕ ปีนั้น อาจจะเป็น
 การรอนสิทธิบุคคลบางประการ ผมอยากทราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการ
 ดังนี้ครับ

10 เรื่องของการใช้อำนาจรัฐนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นจะต้องมีคนที่มี
 วุฒิภาวะและมีความมั่นคงในจริยธรรมที่เพียงพอ การที่บางท่านมีประสบการณ์น้อย
 แล้วก็มีความทะนงตัวและเศรษฐกิจที่อยู่ในเกณฑ์อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามอำนาจ
 และอิทธิพลได้ เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่จึงกำหนดไว้ที่อายุ ๓๕ ปี

15 ส่วนเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็คงต้องมองโครงสร้างที่มี
 ความแตกต่างกัน เพราะว่าการใช้อำนาจและหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 เป็นเรื่องของการใช้ในบางประเด็น ซึ่งไม่เกี่ยวกับอำนาจและผลประโยชน์โดยตรง
 นอกจากนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังมีพรรคการเมืองที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ และแนะนำ
 ในการประพจน์ที่ถูกต้องอยู่ด้วย ซึ่งแตกต่างกับคณะกรรมการองค์การอิสระคุ้มครอง
 ผู้บริโภค ซึ่งปฏิบัติงานเป็นอิสระทั้ง ๑๕ คน จะต้องมีความอิสระและมีความเป็นกลาง
 เพราะฉะนั้นผมถึงเป็นกังวลในเรื่องของวุฒิภาวะของคณะกรรมการ จึงขอเรียนผ่าน
 20 ท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการว่า ขอกรุณาทบทวนในเรื่องของเกณฑ์อายุต่ำสุด
 ขอให้ปรับเป็น ๓๕ ปี ส่วนเกณฑ์สูงสุด ๖๕ ปีนั้น ผมขอถอนคำแปรญัตติครับ แล้วก็
 ผากเพื่อนสมาชิกด้วยว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะใช้บุคคลที่เหมาะสมและมีวุฒิภาวะ
 ที่จะรักษาความเป็นกลางได้อย่างถูกต้องมั่นคงเพียงใด ขอขอบคุณครับ

25 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านยุทธนา ยุพฤทธิ ครีบบ
 (นายยุทธนา ยุพฤทธิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

๒๒

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรอุมา ๑๑/๓

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนายแพทย์จตุรงค์ ชีระกนก ครับ
(นายจตุรงค์ ชีระกนก ไม่อยู่ในที่ประชุม)

5

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ ครับ

- ๑๒/๑

นางสาวกรรณิการ์ กิจติเวชกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน กรรณิการ์ กิจติเวชกุล ในฐานะกรรมาธิการ หลักคิดที่สำคัญที่

- 5 คณะกรรมาธิการเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้คนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับการ
เสนอชื่อเป็นคณะกรรมการในองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น เพราะว่าคงต้อง
ยอมรับว่าปัจจุบันมีสินค้าแล้วก็บริการเป็นจำนวนมากที่พุ่งเป้าไปที่เยาวชนคนรุ่นใหม่
ซึ่งหลาย ๆ ครั้งแม้วัยที่ห่างกันเพียง ๑ ปี ถึง ๕ ปี ไม่ว่าจะเป็นสินค้าเทคโนโลยี การบริการ
การศึกษา การสื่อสาร โทรคมนาคม การซื้อขายสินค้าออนไลน์ (Online) เราก็ยังตามเด็ก
10 รุ่นใหม่ไม่ทัน ดังนั้นจึงไม่ควรปิดโอกาสพวกเขา ๒๕ ปีอาจจะดูอาวุโสไม่มาก แต่ถือว่ามี
ความรับผิดชอบพอควรทีเดียว อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้บอกแล้วนะคะว่า
ในรัฐธรรมนูญอนุญาตให้คนอายุ ๒๕ ปีลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย
ในพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เป็นเรื่องของคนทุกคน คุณเลทุกคน ทุกคนอยู่ในผืนแผ่นดินไทยก็ไม่มีใครจำกัดอายุของ
15 กรรมการ ซึ่งในคณะกรรมการควบคุมคุณภาพสมัยแรกของหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เคยมีกรรมการท่านหนึ่งมาจากการเลือกกันเอง ในหมวดองค์กรพัฒนาเอกชน อายุเพียง
๑๗ ปีเท่านั้น แล้วก็มีความประพฤติในการทำงานอย่างมาก ได้รับการยกย่อง แล้วก็ได้รับ
การยอมรับจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ไม่ว่าจะทั้งในฝ่าย
ผู้ให้บริการ แล้วก็ในส่วนของการราชการเอง การไม่ปิดโอกาสคนรุ่นใหม่นั้น ในการ
20 เข้าร่วมร่วมงานในองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจึงเป็นเรื่องที่พึงพิจารณา อย่างไร
ก็ตามถึงที่สุดแล้วการจะได้เข้าดำรงตำแหน่งกรรมการองค์การอิสระเพื่อผู้บริโภคหรือไม่นั้น
ขึ้นอยู่กับดุลพินิจจากการเลือกกันเอง และคณะกรรมการสรรหา ซึ่งคณะกรรมการสรรหา
ก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ อยู่แล้ว และที่สำคัญองค์กรนี้ไม่ได้ใช้อำนาจรัฐในการชี้ถูก
ชี้ผิด เป็นการตรวจสอบและการให้ข้อมูลกับสาธารณะเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเพื่อให้องค์การ
25 อิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นองค์การอิสระ ซึ่งทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสิทธิให้กับ
ผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่ควรตัดโอกาสคนรุ่นใหม่ให้เข้ามา
ร่วมงานในองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปประเด็นที่ ๒ ตามมาตรา ๑๓ ข. (๕) เชิญท่าน
อนุรักษ์ ท่านวีรวิท เชิญครับ

- 5 พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ให้
ข้อมูล แต่สิ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิก
ว่า ในเรื่องนี้เราคงต้องมององค์การนี้เป็นองค์การตามรัฐธรรมนูญ ถ้าเราเทียบถึงองค์การ
ตามรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจและสิทธิค่อนข้างมาก ถึงแม้ว่าอำนาจนั้น
10 ไม่ใช่อำนาจรัฐในลักษณะที่จะไปสั่งการหรือไปดำเนินการในสิ่งใด แต่สิ่งที่องค์การนี้จะมี
อำนาจแน่นอน ก็คืออำนาจในการตัดสินใจให้ข้อคิดเห็นในบางประการที่เกี่ยวข้องกับ
ผู้บริหาร โภคทั้งปวง และที่สำคัญก็คือว่างานคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับเรื่องของผลประโยชน์ เรื่องของธุรกิจการค้าทั้งสิ้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าบทบาทของ
คณะกรรมการองค์การอิสระนั้น ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ เราจะต้องทำความคิดกันให้ดีว่าบทบาท
15 หน้าที่ของกรรมการองค์การอิสระนั้นเป็นผู้ที่ตัดสินใจให้นโยบาย แล้วก็กำกับดูแลในการ
ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ นั้น ได้กำหนดว่า ในการที่จะกำกับ
ดูแลบทบาทหน้าที่ของ สคบ. ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐ และรวมทั้งรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ด้วย
เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยครับกับการที่จะให้คนรุ่นใหม่ที่มีประสบการณ์ในบางส่วนนั้น
สามารถจะมาทำงานให้กับคุ้มครองผู้บริโภคได้ แต่ในขั้นต้นจะเป็นไปได้ไหมครับ
20 ถ้าเขาเข้ามาในฐานะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาในการที่จะเป็นการเสนอข้อมูลให้กับ
คณะกรรมการ -----

เราน่าจะชะลอตรงนี้เพื่อให้เขามีเวลาในการทำงานพอสมควร ก็คือเขาสามารถที่จะเป็น
 อนุกรรมการหรือเป็นที่ปรึกษาในการที่จะดำเนินการให้ข้อมูลเฉพาะเรื่องเฉพาะด้านไป
 5 อันนี้ก็จะเป็นลักษณะเช่นเดียวกับสมาชิกวุฒิสภาของเรา นะครับ เราก็มีกำหนดเกณฑ์อายุไว้
 แล้วขณะเดียวกันเราก็จะเชิญผู้ที่มีความรู้ โดยเฉพาะเรื่องของคนที่จะจะมีวุฒิคำเข้ามา
 เป็นอนุกรรมการที่จะให้ข้อมูลต่าง ๆ ผมอยากจะเรียนว่าเรื่องของการกำหนดเกณฑ์
 มาตรฐานของรัฐนั้น จริง ๆ เรื่องนี้ทางคณะกรรมการตุลาการที่อยู่ในคณะกรรมการ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้น่าจะให้ข้อมูลที่ชัดเจนว่ามีองค์การใดบ้างที่มีคณะกรรมการที่มีอายุ
 10 ต่ำกว่า ๓๕ ปี และที่สำคัญที่ผมเรียนว่างานคุ้มครองผู้บริโภคนั้นจากประสบการณ์ที่ผมได้
 สัมผัสมาเป็นเรื่องของอำนาจอิทธิพลและการเงินทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการไม่มี
 วุฒิภาวะพอ และไม่สามารถที่จะต้านทานต่ออำนาจและอิทธิพลได้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง
 ครับ การที่เรากำหนดอายุ ๓๕ ปีนั้น จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำในการที่
 เราจะประเมินคนที่เขาจะมาเป็นกรรมการ คนที่จะเป็นกรรมการนั้นจะต้องใช้อำนาจดุลพินิจ
 15 ในการที่จะเสนอต่าง ๆ อย่างที่ผมได้ยกตัวอย่างไปเมื่อคืนนี้ อย่างกรณีของการกำหนด
 ค่าโดยสารทางด่วนซึ่งไม่เป็นธรรมกับประชาชนขณะนี้ ถึงแม้ว่างานวิจัยจะออกมา
 อย่างไรก็ตามก็ต้องมาผ่านอำนาจดุลพินิจของท่าน ๑๕ ท่าน ว่าท่านนั้นมีความเห็นว่าจะ
 เสนอรัฐบาลในสิ่งที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนและมีความเป็นธรรมอย่างไร
 แน่นอนครับ เรื่องแบบนี้ในกรรมการทุกระบบจะต้องมีการพุดจกกันหรือมีการเจรจา
 20 ในเรื่องสิ่งต่าง ๆ มากมาย ถ้าเราให้คนที่มีความวุฒิภาวะและมีฐานะทางสังคมที่ยังไม่พร้อมจะมี
 ปัญหาหรือไม่ อย่างไร อันนี้ก็ฝากไว้ในดุลพินิจ ผมเชื่อว่าคณะกรรมการคงไม่ยอมที่จะ
 มีการแก้ไขตามที่ผมได้กราบเรียน แต่ผมอยากเรียนว่าเรื่องนี้ที่น่าเป็นห่วงแล้วก็ฝาก
 เพื่อนสมาชิกด้วยว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่เราคิดว่าเราไม่น่าจะปล่อยให้คนที่ยัง
 ไม่มีความพร้อมมาเป็นกรรมการในการที่จะให้นโยบายแล้วก็กำหนด ตัดสิน ตกลงใจ
 25 ในเรื่องสำคัญ ๆ ที่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ผมอยากจะให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ
 แล้วก็อาจจะมีความวุฒิน้อยน้อยไปทำงานในระดับอนุกรรมการหรือทำงานเป็นที่ปรึกษา
 ก็จะได้ผลต่อบ้านเมืองเท่ากัน แต่เราไม่น่าจะเสี่ยง ส่วนประเด็นที่ว่ากรรมการในการเลือก
 นั้น ในทางทฤษฎีอาจจะเป็นไปได้ครับ แต่ในทางปฏิบัติทุกคนต้องยอมรับว่ากระบวนการที่จะ

เจรจาต่อรองแล้วก็ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้ามานั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เพราะฉะนั้นทำไมเราไม่มองแล้วก็ตัดสินใจตั้งแต่เบื้องต้นเสียก่อนว่าเกณฑ์ที่เหมาะสม

5 เป็นอย่างไร และอันนี้เป็นมาตรฐานของคณะกรรมการเกือบทุกคณะที่เป็นองค์กรอิสระ ผมอยากจะให้ท่านกรรมาธิการได้กรุณาเอาข้อมูลมาบอกว่า กรรมการองค์การอิสระ

อันใดบ้างที่มีอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี ถ้าเป็นเช่นนั้นผมคิดว่าผมยินดีที่จะถอน แต่ถ้ายังไม่มีข้อมูล ก็ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกช่วยพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าจะเป็นมาตรฐานใหม่ที่วุฒิสภาได้กลั่นกรองกฎหมายแล้วให้องค์กรอิสระมีคนที่มีอายุต่ำกว่า ๓๕ ปีเข้ามา

10 ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นประเด็นต้องห้าม ลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๑๓ ข. (๕) เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช ก่อนที่ผมจะไปในส่วนที่แปรญัตติ พอดีในส่วนมาตรา ๑๓ ข. (๑)

15 กรรมาธิการมีการแก้ไข แล้วก็มีการเห็นชอบ อาจจะมีสมาชิกบางท่านแปรญัตติ ที่นี้ผมขอลามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการในส่วนของ (๑) ก่อน ก็คือผมเข้าใจว่า กรรมการขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค กรรมการแต่ละท่านนี้เป็นบุคคล

สำคัญที่ควรจะต้องมีคุณสมบัติต้องห้ามที่อาจจะมีเพิ่มเติมคุณสมบัติให้เป็นผู้ที่มี

คุณสมบัติที่ดียิ่งขึ้น ๆ ไป โดยเฉพาะใน (๑) นี้ผมอยากสอบถามนิดหนึ่งว่า การเป็นบุคคล

20 ล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตนี้ ทำไมถึงเพิ่มคำว่า “หรือบุคคลล้มละลาย ทุจริต” นะครับ ผมเลยอยากสอบถามเป็นเบื้องต้นก่อนนะครับ -----

หลังจากนั้นผมก็จะสอบถามในส่วน (๔) ต่อไป ขอให้ทางกรมการหรือว่าผู้แปรญัตติ
 ที่ในส่วนนี้ กราบเรียนท่านประธานอาจจะช่วยชี้แจงก่อนที่ผมจะมีความเห็นต่อไป

5 กราบขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรมการครับ

- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานและ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผม วรรณชัย บุญบำรุง ในฐานะกรมการ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่อง
 คุณสมบัติของการเป็นบุคคลล้มละลายและบุคคลล้มละลายทุจริต ในตรงส่วนที่เพิ่มเติม
 10 ขึ้นมาเป็นกรณีบุคคลล้มละลายทุจริตนั้น กรมการเห็นด้วยกับทางท่านผู้แปรญัตติ
 คือท่านสุรัชย์ ที่แปรญัตติในตรงส่วนนี้ โดยท่านให้เหตุผลในส่วนลักษณะว่า ในตรงส่วน
 ทั่ว ๆ ไปคุณสมบัติกรรมการอะไรต่าง ๆ มักจะกำหนดในเรื่องการเป็นบุคคลล้มละลาย
 คือถ้าขนาดเป็นบุคคลล้มละลายไม่สมควรที่จะมาทำหน้าที่กรรมการหรือใช้อำนาจของรัฐ
 เพราะว่ามีลักษณะที่รู้สึกว่าเป็นลักษณะที่ว่ามีความเสียหายในทางสังคม เพราะว่าล้มละลาย
 15 อยู่ แต่สำหรับบุคคลที่เคยเป็นแล้วล้มละลายมาก่อน ถ้าเขาถูกปลดจากการล้มละลาย พ้นจาก
 การล้มละลายแล้ว เขาสามารถกลับเข้าสู่ในสังคม ทำหน้าที่การงานอะไรต่าง ๆ ได้ตามปกติ
 แต่ในกรณีที่มีการเพิ่มบุคคลล้มละลายทุจริตเข้ามา คือถึงแม้จะเคยเป็น เนื่องจากว่าการเป็น
 บุคคลล้มละลายทุจริตมีเรื่องการทุจริต เรื่องการฉ้อโกง หรือเป็นความผิดทางอาญา ซึ่งเป็น
 ลักษณะคล้าย ๆ เหมือนกับว่าเคยกระทำความผิดในทางด้านทางอาญาма ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่
 20 คิดว่าสังคมรับไม่ได้ที่จะให้มาเป็นกรรมการตรวจสอบการใช้อำนาจต่าง ๆ ของรัฐ
 ทางกรมการก็เลยเห็นด้วยกับทางท่านผู้แปรญัตติที่ว่าสมควรที่จะไม่ให้บุคคลที่เคยมี
 ประวัติต่างพร้อมในเรื่องการล้มละลายทุจริตเข้ามาเป็นกรรมการในชุดนี้

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คือผมอภิปราย

- 25 (๑) แล้วจะโยงไปส่วนของ (๔) กับ (๕) ผมอยากให้ทางท่านประธานดูนิดหนึ่งก็คือว่า
 ใน (๑) ทางกรมการพยายามที่จะเพิ่มคุณสมบัติต้องห้ามขึ้นมา โดยเฉพาะเรื่องของการ
 เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ผมไม่ได้ตั้งใจในการที่จะเพิ่มขึ้นมา คือเป็นการยกคุณสมบัติ
 คนนี้ให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น แต่ขณะเดียวกันในส่วน (๑) ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ผมเองคิดว่า

ถ้ากรรมการเอาคุณสมบัติที่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตมา จริง ๆ แต่เคยเป็นบุคคล
ล้มละลายผมคิดว่าก็ไม่สมควรเป็นกรรมการแล้ว เพราะว่ามีตัวอย่างกฎหมายที่ผมเห็นว่า
5 เป็นตัวอย่างที่สถานีนี้ได้มีการพิจารณาไปก็คือตัว พ.ร.บ. เงินออมแห่งชาติ ซึ่งในกฎหมาย
ฉบับดังกล่าว ถ้ากรรมการก็คือว่าถ้าอะไรที่เป็นเรื่องมิดิ ในเรื่องของคุณสมบัติของ
กรรมการ หรือว่ากรรมการต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าอะไรที่เป็นมิดิในเรื่องของเศรษฐกิจหรือเรื่อง
ของการเงิน ในภายหลัง ๆ ก็พยายามที่จะมองว่าคนดังกล่าวแม้เคยเป็นบุคคลล้มละลาย
ก็ไม่ควรจะเป็นกรรมการ ซึ่งผมคิดว่าเรื่องดังกล่าวก็ฝากทางกฤษฎีการับไว้พิจารณาว่า
10 ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ แม้เคยเป็นบุคคลล้มละลายผมคิดว่าก็ไม่ควรจะเป็นแล้ว
เพียงแต่ตรงนี้ที่สุดเท่าแต่กรรมการว่าถ้าเป็นระดับเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
จะต้องห้าม

คราวนี้ในวรรคสี่ ซึ่งวรรคสี่ในกรรมการแก้ไขขึ้นมาก็คือว่า “เคยได้รับโทษ
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิด
15 ลหุโทษ” คราวนี้ในกรรมการมีการแก้ไขเพิ่มเติม บอกว่าเท่ากับว่าคนที่มีความผิด
ถึงที่สุดจำคุกเป็นความผิดฐานประมาท ก็สามารถเป็นกรรมการของชุดนี้ได้ ผมเลยอยาก
สอบถามในแง่ของกรรมการหรือว่าผู้ชี้แจงคนไหนก็ได้ว่า -----

ทำไมถึงต้องมีข้อยกเว้นกรณีนี้ แล้วก็โดยมาตรฐานในการร่างกฎหมายปกติแล้วมีการใส่
กรณีความผิดฐานหมิ่นประมาทเป็นกรณียกเว้น เป็นมาตรฐานหรือเปล่า ขอเรียนให้ชี้แจง
5 เป็นเบื้องต้นก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานและ
ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการ ในส่วนของเรื่องความผิดฐาน
หมิ่นประมาทนั้นก็เป็นการเพิ่มขึ้นมาตามที่มีผู้แปรญัตติ ซึ่งทางกรรมาธิการเห็นด้วย
10 โดยทางท่านผู้แปรญัตติ ให้ความเห็นว่าเป็นเนื่องจากตามประมวลกฎหมายอาญาความผิด
ฐานการกระทำโดยประมาทหุโทษ และความผิดหมิ่นประมาทไม่ได้เป็นความผิด
ในลักษณะที่เป็นอาชญากรรม เช่นเดียวกันคือเป็นลักษณะความผิดประเภทเดียวกัน
แล้วเมื่อพิจารณาจากโทษทางอาญา ความผิดหมิ่นประมาทซึ่งมีโทษเพียง ๑ ปี และต่ำกว่า
ความผิดสำหรับการกระทำโดยประมาท ซึ่งมีโทษจำคุกถึง ๓ ปี ดังนั้นเมื่อมีการกำหนด
15 ยกเว้นโทษไว้สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทไว้ซึ่งถือว่าร้ายแรงกว่าความผิด
ฐานหมิ่นประมาทแล้ว ก็คงกำหนดความผิดฐานหมิ่นประมาทไว้ด้วยเพื่อให้มีความ
ครบถ้วน อันนี้เป็นเหตุผลของทางท่านผู้แปรญัตติ ซึ่งกรรมาธิการเห็นชอบด้วยก็ได้
แก้ไขตามครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

20 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ พอดี
กรรมาธิการยังไม่ได้ชี้แจงผมในเรื่องมาตรฐาน ไม่ทราบท่านมาจากกฤษฎีกาหรือเปล่า
ในเรื่องมาตรฐานในทั่ว ๆ ไปมีกฎหมายฉบับไหนที่ปกติมีการยกเว้นในคุณสมบัติ
ของกรรมการที่มีการยกเว้นว่า ถึงแม้กระทำความผิด คนๆ นั้นถึงคำพิพากษาถึงที่สุด
จำคุกแล้ว แต่ว่าเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท ซึ่งความผิดฐานหมิ่นประมาทกราบเรียน
25 ท่านประธานนะครับ ความผิดฐานหมิ่นประมาทเป็นความผิดที่กระทำโดยเจตนา ในกรณี
ความผิดฐานหมิ่นประมาทบัญญัติไว้ในกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ ผมขออนุญาตอ่าน
“ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม” เป็นการใส่ความ “โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่น
เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท” คือความผิด

เกิดจากเจตนา “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท” อันนี้
 5 แต่ว่าหมื่นประมาทที่ทางกรรมาธิการพูด คือหมื่นประมาทไม่ใช่มีมาตรา ๓๒๖ อย่างเดียว
 นะครับ ยังมีความผิดฐานหมื่นประมาทในกรณีของมาตรา ๓๒๘ ก็มี “ถ้าความผิดฐานหมื่น
 ประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือ
 10 ตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพหรือ
 บันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียงหรือกระจายภาพ” ก็โทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี
 ไม่ใช่ ๑ ปีกรณีเดียว เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วก็เลยสอบถามนิดหนึ่งว่า โอกาสที่ทำไม
 15 กรรมาธิการถึงใส่บทบัญญัติยกเว้นว่าคนกระทำความผิดถึงที่สุดโดยจำคุกความผิดฐานหมื่น
 ประมาทเอามาเป็นยกเว้นตรงกรณีนี้ เท่าที่ผมตรวจสอบกฎหมาย ไม่ว่าจะกฎหมาย
 คุณสมบัติของ ส.ส. ส.ว. ป.ป.ช. ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือว่ากฎหมายที่ผ่านสภาเกือบ
 ทุกฉบับ โดยหลักแล้วไม่เคยมีกำหนดยกเว้นคุณสมบัติการกระทำความผิดที่บอกว่าถึงที่สุด
 โดยความผิดฐานหมื่นประมาท ส่วนใหญ่แล้วก็ยกเว้นเฉพาะกรณีที่ประมาท ประมาท
 20 ก็คือเรื่องที่ไม่ได้เจตนาตามกฎหมายอาญา มาตรา ๕๘ หรือว่าถ้าเป็นเรื่องของลหุโทษ
 ในความผิดฐานลหุโทษกฎหมายก็กำหนดไว้ ก็คือเป็นความผิดฐานเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่ใน
 มาตรา ๑๐๒ ก็คือความผิดลหุโทษ เป็นความผิดจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน
 ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เราไม่ได้ดูเกณฑ์ในเรื่องของโทษเป็นหลัก เราดูลักษณะของ
 การกระทำว่าเกิดจากการประมาทหรือลหุโทษ เท่าที่ผมตรวจสอบในระบบแล้วไม่เคยมีการ
 25 ยกเว้นในเรื่องของตัวหมื่นประมาท ถ้าจะมี มีกฎหมายฉบับเดียวที่ผ่านสภาแห่งนี้ ซึ่งผมก็
 ไม่อยากจะไปรีเฟอร์ (Refer) ถึง เพราะว่าวันนั้นพอดีผมไม่อยู่พอดีผมติดไปต่างประเทศ
 แล้วพอดีในตัวนั้นกรรมาธิการไม่ได้แก้ ผมก็ไม่มีสิทธิอภิปราย เท่าที่ผมตรวจสอบมีฉบับ
 เดียวในประวัติศาสตร์ของชาติไทย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้กรรมาธิการต้องพิจารณา
 ให้รอบคอบในเรื่องของมาตรฐานในการร่างกฎหมาย ในการที่จะบัญญัติยกเว้นอะไรขึ้นมา
 30 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย -----

๓๑

๓๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วินัย ๑๖/๑

ผมว่าหลักการเดิมที่บัญญัติไว้ว่าความผิดถึงที่สุดจำคุกแล้วก็ยกเว้นโทษประมาทน่าจะ
เหมาะสม เพราะฉะนั้นการที่กรรมการพยายามจะตั้งคุณสมบัติของกรรมการให้ดูดี
5 ให้ดูสวย ให้ดูงาม แต่ขณะเดียวกันกรรมการกลับมาบอกว่ายอมรับได้กับคนกระทำ
ความผิดถึงที่สุดจำคุกโดยหมิ่นประมาท แล้วขณะเดียวกันโดยธรรมชาติของกรรมการชุดนี้
มีโอกาสหมิ่นเหม่กับการกระทำความผิดหมิ่นประมาทขนาดไหนนะครับ ในขนาดพวกผม
เองเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือ ส.ส. ตามรัฐธรรมนูญก็ยังไม่ได้กำหนดยกเว้นในเรื่องความผิด
ฐานหมิ่นประมาทเลย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยหลักการแล้วเรื่องนี้ผมคิดว่าไม่ได้เป็น
10 มาตรฐาน เพราะฉะนั้นสถานีในแง่ของการกลั่นกรองกฎหมายจะผ่านอะไรไป เราก็ต้องดู
ให้รอบคอบว่าสิ่งนี้ถ้าเราต้องการยกมาตรฐานให้สูง ผมเห็นด้วยกับกรรมการ ท่านจะใส่
อะไรเข้าไปเพื่อต้องการให้ได้คนดี ๆ เข้ามานะครับ แต่กรณีเดียวกันใส่แล้วยกเว้นทำให้
คุณสมบัติเหมือนกับว่าเรายินยอมให้เอาคนที่มีความผิดฐานจำคุกหมิ่นประมาทเข้ามา
ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ผมขอคำชี้แจง ขอบพระคุณครับ

15 ประธานวุฒิสภา : ตอนนี้อยู่ในลักษณะต้องห้ามตาม (๑) กับ (๔)
มีท่านสมาชิกขออภิปราย ๒ ท่านนะครับ พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ และท่านสุรชัย
เลียงบุญเลิศชัย เชิญท่านสุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา บังเอิญมีกรรมการท่านที่แล้ว
20 ท่านได้สอบถามคำถามนี้แล้วครับ ก็ตรงกับที่ผมจะถามอยู่พอดีครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรชัย ต่อด้วยท่านวีรวิทนะครับ

นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย

เลียงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นว่ากระผมเห็นด้วยกับข้อแก้ไข
ของกรรมการในมาตรา ๑๓ (ข) ลักษณะต้องห้ามทั้งใน (๑) และ (๔) เหตุผลที่จะชี้แจง
25 ท่านประธานว่าเหตุใดผมเห็นด้วยกับข้อแก้ไขนอกเหนือไปจากผมเป็นคนแปรญัตติ
ทั้ง ๒ วงเล็บดังกล่าว กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า

LIART

สำหรับการเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามใน (๑) ซึ่งร่างเดิมกำหนดไว้เพียง
 “เป็นบุคคลล้มละลาย” นั้น ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ตามกฎหมาย
 5 ล้มละลายนั้น บุคคลล้มละลายจะมีอยู่ ๒ ประเภทท่านประธานครับ ประเภทแรกก็คือ
 เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะเหตุที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ประเภทที่ ๒ ก็คือนอกเหนือจาก
 มีหนี้สินล้นพ้นตัวแล้ว สาเหตุของการมีหนี้สินล้นพ้นตัวนั้นเกิดจากการทุจริตของบุคคล
 ล้มละลายผู้นั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายล้มละลายจึงได้กำหนดให้บุคคลล้มละลายมีอีก
 ประเภทหนึ่งก็คือ บุคคลล้มละลายประเภทโดยทุจริต บุคคลประเภทนี้ที่กฎหมายเห็นว่า
 10 เป็นบุคคลซึ่งไม่ควรให้มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่เกี่ยวข้องกับการที่จะต้องดูแลประโยชน์
 ของประชาชนหรือประโยชน์ของสาธารณะ ส่วนบุคคลล้มละลายประเภทที่เกิดจากความ
 ผิดพลาดในการประกอบธุรกิจ เพราะเหตุที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวนั้น เมื่อพ้นจากการเป็นบุคคล
 ล้มละลายแล้ว กฎหมายก็อนุญาตให้เขากลับมาใช้ชีวิตสามารถมีตำแหน่งหน้าที่การงานได้
 เช่นเดียวกับบุคคลปกติทั่ว ๆ ไป ซึ่งก็เป็นไปอย่างที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงไปแล้ว
 15 เพราะฉะนั้นการที่เราเพิ่มเติมว่าบุคคลซึ่ง “เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” นั้น เมื่อประวัติ
 เขาเคยเกี่ยวข้องกับความไม่โปร่งใส ความไม่ซื่อสัตย์สุจริตแล้ว จึงไม่ควรที่จะให้บุคคล
 ดังกล่าวเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในองค์กรแห่งนี้ ซึ่งหลักคิดและหลักเกณฑ์นี้
 เป็นมาตรฐานที่เราใช้กับกฎหมายทั่ว ๆ ไปนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ คือประเด็นใน (๔) ซึ่งเดิมกำหนดไว้ว่า “บุคคลซึ่งเคยรับ
 20 โทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้นจะต้องเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง
 กรรมการ” นั่นคือหลัก ข้อยกเว้นที่ยกเว้นไว้ก็คือ ยกเว้น “สำหรับความผิดที่กระทำ
 โดยประมาทหรือความผิดหุโทษ” แล้วก็มีเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ๑ ความผิดก็คือ
 “ความผิดฐานหมิ่นประมาท” ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าที่ผมเห็นด้วย
 ก็เนื่องจาก ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ความผิดที่เรายกเว้นไว้เดิม แล้วก็ใช้มาตลอด
 25 ในกฎหมายแทบทุกฉบับเลย จนจะกลายเป็นมาตรฐานหรือกลายเป็นนิติประเพณีของ
 ประเทศไทยก็คือว่า -----

เมื่อใดที่มีการเขียนคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามว่า คนที่เคยติดคุกมาห้ามดำรงตำแหน่ง
ก็มักจะยกเว้นสำหรับ ๒ ฐานความผิดนี้ตลอด ก็คือความผิดลหุโทษ เพราะอะไรครับ

- 5 เพราะความผิดลหุโทษเขาถือว่าเป็นความผิดเล็กน้อย ไม่ได้กระทำจากสันดานความชั่วร้าย
หรือเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

- อีกความผิดหนึ่งซึ่งมักจะยกเว้นไว้เป็นประจำก็คือ ความผิดเกี่ยวกับการกระทำประมาท ก็ถือว่าเป็นความผิดซึ่งเป็นโทษเล็กน้อยเช่นเดียวกัน แล้วก็ไม่ได้เกิดจาก
เจตนาทุจริต เจตนาชั่วร้าย หรือมีสันดานความเป็นอาชญากร ก็ ๒ ฐานความผิดนี้ แต่ผม
10 กราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายต้องมีการพัฒนา แล้วการพัฒนากฎหมายจะเกิดขึ้นได้
ก็ด้วยมนุษย์ต้องมีความคิดที่พัฒนาด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ความคิด
ในการที่จะพัฒนากฎหมายนั้น เราเคยพิจารณากันว่านอกเหนือจาก ๒ ความผิดนี้ ก็คือ
ความผิดลหุโทษและความผิดประมาทนั้น มีความผิดอะไรอีกบ้าง ซึ่งโทษเล็กน้อย
เช่นเดียวกัน และผู้กระทำความผิดไม่ได้เกิดจากการมีเจตนาชั่วร้าย ไม่ได้มีสันดานเป็น
15 อาชญากร ก็มีฐานความผิดเรื่องหมิ่นประมาทนี้แหละครับ โดยเฉพาะคนซึ่งทำหน้าที่
ปกป้องเรื่องของประโยชน์ประชาชน ปกป้องเรื่องประโยชน์สาธารณะ อย่างเช่น คนที่จะ
ไปทำหน้าที่เป็นกรรมการในองค์การอิสระแห่งนี้ กล้าที่จะต้องออกมาวิพากษ์วิจารณ์
ถึงสินค้า ถึงบริการ หรือชี้ให้เห็นว่าสินค้าและบริการใดบ้างที่ไม่มี
มาตรฐานหรืออาจก่อความเสียหายให้กับพี่น้องประชาชน ถ้าบุคคลเหล่านี้กล้าออกมา
20 วิพากษ์วิจารณ์แล้วถูกฟ้อง หรือถูกลงโทษด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท แล้วบอกต้อง
พ้นตำแหน่ง จะเหลือสักกี่คนที่กล้าขึ้นมาเป็นปากเสียงให้กับพี่น้องประชาชน นั่นคือ
ในข้อเท็จจริง ในข้อกฎหมายนี้ผมจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ความผิดฐาน
หมิ่นประมาท ถ้าเปรียบเทียบกับเกณฑ์อัตราโทษ ความผิดฐานหมิ่นประมาทก็ยังมีเกณฑ์
อัตราโทษต่ำกว่าความผิดฐานกระทำประมาทแล้วให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามที่
25 กำหนดอยู่ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๐๐ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับ
๖,๐๐๐ บาท แต่หมิ่นประมาทต่ำสุดโทษจำคุกเพียงไม่เกิน ๑ ปีเท่านั้นเอง แม้ว่าจะมีโทษ
สูงขึ้นไปกว่านั้นก็เป็นการหมิ่นประมาทที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอย่างอื่นเพิ่มเติม หันมา
มองว่าแล้วเคยมีมาตรฐานใหม่ ที่ยอมรับแนวความคิดที่มีการพัฒนาเรื่องพวกนี้ออกไป

๓๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี สุทธิ ๑๗/๒

ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีกฎหมายหลายฉบับเลยที่เขาพัฒนาเรื่องความคิดในการที่จะ ยกเว้นลักษณะต้องห้าม เพราะเหตุจำคุกด้วยการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท

5 ไม่ใช่ว่าไม่เคยมีหรือมีฉบับเดียวในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย อย่างน้อยที่ผมค้นได้ มี ๒ ฉบับครับ

ฉบับแรก ก็คือ คุณสมบัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะเข้ารับการสรรหา เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินไว้ มีข้อยกเว้นเรื่องโทษจำคุกอันเกิดจากการกระทำความผิด

10 ฐานหมิ่นประมาทอยู่ในมาตรา ๘ (๑๐) และมาตรา ๙ (๕)

ฉบับที่ ๒ สด ๆ ร้อน ๆ เลยครับ ผ่านการพิจารณาของวุฒิสภาไปเมื่อปีที่แล้ว นี้เอง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อไปดูแลเรื่องกิจการวิทยุ โทรทัศน์ โทรคมนาคม ก็กำหนดลักษณะต้องห้ามไว้ในมาตรา ๗ (ข) (๗) ยกเว้นความผิดฐาน หมิ่นประมาทอีกเช่นเดียวกัน ด้วยเวลาจำกัดที่ผมค้นมาก็เจอ ๒ ฉบับแล้ว เพราะฉะนั้น

15 ผมจะกราบเรียนว่า ยังมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ อีก เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ก็กำหนดข้อยกเว้นลักษณะต้องห้ามเรื่องความผิดฐาน หมิ่นประมาทไว้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่า การที่กรรมการได้กรุณา ปรับแก้เป็น การเปิดมิติใหม่ เป็นการพัฒนาความคิดในการตรากฎหมายว่า บุคคลซึ่ง ถูกลงโทษด้วยการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้น เขาไม่ควรที่จะถูกตัดสิทธิ

20 ในการที่จะมีโอกาส ในการที่จะเข้ามาร่วมทำหน้าที่เป็นกรรมการในหน่วยงานต่าง ๆ ของ ภาครัฐ แล้วถ้าเผื่อที่ประชุมเห็นว่าสิ่งที่กรรมการได้แก้ไขไปแล้วเป็นสิ่งที่ดี ผมว่าวุฒิสภา เราก็จะเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่จะช่วยกลั่นกรองกฎหมาย แล้วก็วางมาตรฐานใหม่ให้กับ กระบวนการนิติบัญญัติของประเทศไทย กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

25

- ๑๘/๑

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

- 5 กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ต่อกรณีที่กรมการได้แก้ไข
 ในมาตรา ๑๓ ข (๑) และ (๔) นั้น ในประเด็น (๑) นั้นผมเห็นด้วยที่จะมีการแก้ไข
 เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต แต่ในกรณี (๔) ผมมีความเห็นอาจจะต่างจากท่านกรมการ
 และเพื่อนสมาชิก ซึ่งเรื่องนี้อยู่ที่การตีความครับ การตีความว่าในเรื่องของความผิดหมิ่น
 ประมาทนั้นเป็นเรื่องที่ละเมิดจริยธรรมหรือไม่ ถ้าเราตีความในสังคมไทยว่า กรณีความผิด
 10 หมิ่นประมาทนั้นเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม ก็คือการพูดจาในสิ่งที่ไม่สมควร ถ้าเป็นอย่างนี้ก็เป็นที่กรณีของ
 การที่เรามองดูว่าเป็นการขัดจริยธรรม ซึ่งอันนี้จะไปขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๕
 ที่บอกว่า การที่จะคัดเลือบุคคลเข้ามาสู่ตำแหน่ง ผู้มีอำนาจรัฐจะต้องมีการตรวจสอบ
 พฤติกรรมทางจริยธรรมเสียก่อน อันนี้อยู่ที่การตีความ แต่ถ้าเพื่อเราไปดูในเรื่องของประมวล
 จริยธรรมของข้าราชการการเมืองจะกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ฝากเป็น
 15 ประเด็นที่ให้คิดว่า เราจะเปลี่ยนกฎหมายไปสู่มิติใหม่ แต่ต้องมองดูว่าสิ่งที่เราทำนั้น
 มีผลต่อสังคมหรือไม่ สิ่งที่เราเองนั้นต้องยอมรับว่าในปัจจุบันนี้เรามีการใช้วากันรุนแรง
 แล้วก็มีการพูดจាកันจนกระทั่งถึงขั้นที่มีการเสียดสี มีการกล่าวถ้อยคำเท็จในที่สาธารณะ
 จนกระทั่งถูกคำพิพากษาให้มีการลงโทษในฐานหมิ่นประมาทกันค่อนข้างมาก สิ่งอันนี้
 เป็นอยู่ในกรอบของการรักษาจิตสำนึกที่ดี ศีลธรรม แล้วก็ในสิ่งที่ถูกต้องของสังคมไทย
 20 หรือไม่ ถ้าเราคิดว่าเป็นสิ่งมาตรฐานก็คงแก้ไขได้ในสิ่งตรงนี้ แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่า
 เรื่องนี้คณะกรรมการสรรหาก็จะต้องตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ แล้ว
 ประเมินดูว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลที่จะเข้ามาสู่ตำแหน่งนั้นมีพฤติกรรม
 ที่เหมาะสมหรือไม่ ประเด็นนี้ผมคิดว่าคงไม่สามารถดกผลึกในที่ประชุมแห่งนี้ครับ
 แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า กระบวนการในการที่จะถูกจำคุกโดยกรณีหมิ่นประมาทนั้น
 25 ไม่ใช่เรื่องกรณีที่ง่าย มีชั้นของการไต่ถาม มีชั้นของดำเนินการต่าง ๆ และแม้กระทั่ง
 ศาลนั้นส่วนใหญ่ศาลจะให้ความเมตตาในการรอลงอาญาหรือมีการลดโทษอยู่เป็นประจำ
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าที่เรากำลังจะแก้ในขณะนี้เป็นเรื่องของเคยได้รับโทษจำคุก

๓๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นันทวรรณ ๑๘/๒

ยกเว้นความผิดฐานหมิ่นประมาท อันนี้จะทำให้คนที่เคยถูกศาลตัดสินให้จำคุกในกรณี
หมิ่นประมาท ก็คือไปอยู่ในคุกจริงนะครับ เข้ามาเป็นกรรมการองค์การอิสระได้ จริงอยู่
5 เป็นมิติใหม่ครับ แต่สิ่งอันนี้เราคงต้องมองว่ากฎหมายของเราสร้างสังคมที่ดีหรือไม่
มีความระมัดระวัง ให้คนระมัดระวังในการใช้คำพูดที่เหมาะสม และการที่เราพูดในสิ่งที่
รุนแรง หรือในสิ่งที่เกิดผลประโยชน์ในบางอย่างที่ต้องการนั้น เรามีโอกาสที่จะอภัยตัวเองได้
ก็คือยอมรับสารภาพ ซึ่งศาลเองก็คงไม่พิพากษาจำคุกถึงขนาดจำคุก แต่ในกรณีของคนที่ถูก
ศาลตัดสินจำคุกในกรณีหมิ่นประมาทนั้น ในความเห็นส่วนตัวผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ขาด
10 จริยธรรมอย่างร้ายแรง และทำให้สังคมนั้นเกิดความสั่นคลอน แล้วก็เป็นอย่างที่ว่า
ต่อไปนี้เราว่าใครก็ได้ ที่เหลือก็ไปว่ากันในศาล คดีหมิ่นประมาทถึงได้มีจำนวนมาก
ในสังคมไทย เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องค่อนข้างจะเปราะบาง
แล้วเป็นเรื่องที่อาจจะยังไม่สามารถหาข้อยุติในเวทีนี้ หรือในสังคมไทย แต่สังคมไทย
จะต้องมองว่า การที่เราทำจตุจักรต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสังคมหรือไม่ และเมื่อเขามี
15 จตุจักรแล้วเขาสำนึกในความผิดที่จะยอมรับสารภาพจนศาลมีเมตตาที่จะไม่ลงโทษ
ถึงขนาดขึ้นจำคุกหรือไม่ ผมคิดว่าเป็นประเด็นครับ ในสิ่งที่อยากจะเรียนว่าเรากำลังจะสร้าง
สังคมใหม่ แต่ขณะเดียวกันเราก็น่าจะคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมเก่าด้วย เพราะฉะนั้น
ในเรื่องนี้นั้นผมเองให้ความเห็นในการที่ไม่เห็นด้วยในพระราชบัญญัติทั้ง ๒, ๓ ฉบับ
ที่มีการแก้ไขมาแล้ว แต่ทั้งหมดทั้งนี้ทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเพื่อนสมาชิกว่าจะมอง
20 สังคมใหม่ในอนาคตของเราอย่างไร เราต้องช่วยกันกวาดขันในเรื่องของการมีจตุจักร
การที่จะไปกล่าวหาคนอื่นโดยที่ไม่มีข้อมูล หรือไปทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความเสียหาย
แล้วขณะเดียวกันถ้าท่านพลาดไปแล้ว พุดผิดไปแล้ว ท่านมีสิทธิที่จะขอภัยหรือ
ในสิ่งต่าง ๆ ได้ ซึ่งอันนี้เพื่อจะดำรงรักษาจริยธรรมไว้

25

- ๑๕/๑

LIRT

- และประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะย้ำก็คือว่า ในทุกเวทีที่มีการตรวจสอบ
 5 อย่างดีมีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ครับ ต้องมีการตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรม
 แล้วใครจะตีความจริยธรรมตรงนี้แค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับกรรมการสรรหา ขอบคุณครับ
- ประธานวุฒิสภา : เรายังอยู่ในประเด็นที่คณะกรรมการแก้ไข ยังมีอีก
 ๒ ท่านที่ขออภิปรายนะครับ ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช กับท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ครับ
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 10 กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากให้พวกเราช่วยดูในเรื่องของการ
 กำหนดคุณสมบัติของกรรมการ เพราะว่าคือถ้าเราดูแล้วเรามีความตั้งใจจริง ๆ ว่าองค์กรณ์
 เราอยากให้อ่าน แต่ขณะเดียวกันคุณสมบัติของกรรมการ ตั้งแต่ข้อ ๑ ที่ท่านใส่เงื่อนไข
 เรื่องเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต พยายามสร้างบุคลิกของกรรมการตรงนี้ให้ดี ให้เด่น
 เป็นบุคคลที่อาจจะไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของคนเขา ตั้งแต่ไม่จิ้มฟันยันเรือบ
 เพราะฉะนั้น โดยหลักการแล้วคนจะเข้ามาเป็นกรรมการตรงนี้ก็ควรจะเป็นคนดี มีประวัติ
 15 ที่สะอาด สว่างาม แต่ขณะเดียวกัน ผมยกตัวอย่าง ข้อ ๕ อย่างกรณี “เคยไล่ออก ปลดออก
 หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ” เจตนาร่างยังไม่บอกเหตุผล
 เลยว่าเพราะทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพราะฉะนั้นเจตนาไล่ออกทุกกรณีไม่ว่าจะทุจริต
 หรือไม่ วินัยอย่างร้ายแรงอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ คุณสมบัตินี้สูงส่ง
 เพราะฉะนั้นสูงส่งมาก ผมไม่ปฏิเสธ ผมเห็นชอบด้วย แต่ขณะเดียวกันผมรู้สึกผิดหวัง
 20 ข้อ ๔ ว่า “เคยได้รับคำพิพากษาถึงที่สุดจำคุก” ถึงจำคุกเลยนะครับ แต่ยกเว้นในกรณี
 ประมาท ลหุโทษ ซึ่งประมาทไม่ได้เกิดจากเจตนา ไม่ได้เกิดความเจตนาเลย เกิดจาก
 ขาดความระมัดระวัง อาจจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ เกิดจากความไม่ตั้งใจ หรือลหุโทษ
 เล็ก ๆ แต่กรณีความผิดฐานหมิ่นประมาทท่านจะยอมให้คนดังกล่าวที่คำพิพากษาถึงที่สุด
 จำคุก ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดนะครับ อาจจะได้ถึงที่สุดในชั้นศาลฎีกาหรืออะไรก็ตาม
 25 ถึงที่สุดแล้ว แล้วศาลตัดสินแล้วเกิดจากการกระทำความผิดโดยเจตนา เท่ากับคนคนนี้
 ศาลวินิจฉัยแล้วว่าหมิ่นประมาทโดยเจตนาจนถึงที่สุดแล้ว รับโทษแล้ว ยังมีคุณสมบัติเอาเข้า
 มาเป็นกรรมการชุดนี้อีกหรือ โดยที่ท่านตั้งคุณสมบัติตรงนี้ ผมเรียกคุณสมบัติบางข้อสูงกว่า
 ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอีก อย่างเช่น กรณีของการถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออกจากราชการ

๓๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เปล่งถวิล ๑๕/๒

- หน่วยงานของรัฐ คุณสมบัติสูงนี้กว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สูงกว่า ป.ป.ช. สูงกว่า ส.ส. ส.ว. หรือนายกรัฐมนตรี คุณสมบัติข้อนี้ แต่ขณะเดียวกัน แต่คุณสมบัติข้ออื่นทำไมท่านต้อง
- 5 อย่างนี้ ผมถึงบอกว่าโอกาสที่ท่านใกล้ชิดกับการหมิ่นประมาท ผมถามว่าผมมีอาชีพเป็น
- นักการเมือง โอกาสที่ผมมีโอกาสที่จะใกล้ชิดไปหมิ่นประมาท ไปพูดจาที่จะไปกระทบ
- ถึงบุคคลที่ ๑ ผมมีโอกาสมากกว่า แต่ตามรัฐธรรมนูญการกำหนดคุณสมบัติต้องห้ามของ
- 10 ส.ส. ส.ว. ไม่ว่าจะป็นมาตรา ๑๐๒ ผมมีโอกาสหมิ่นเหม่มาก รัฐธรรมนูญยังไม่ได้ยกเว้น
- นะครับ ตามมาตรา ๑๐๒ คุณสมบัติยกเว้นเฉพาะกรณีนะครับ ก็คือเคยต้องคำพิพากษาให้
- จำคุกโดยพันธโทษยังไม่ถึง ๕ ปี เขายังเอา ๕ ปีนะครับ แต่ของท่านแค่เคยคำพิพากษาถึงที่สุด
- เลย ไม่ว่าจะเคยพ้นมาก็ปีคุณสมบัติท่านสูงกว่า ยังไม่ถึง ๕ ปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ความผิด
- ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ นั่นเป็นความผิดที่ใกล้เคียง คืออาชีพของนักการเมือง
- ใกล้เคียงกับความผิดที่โอกาสจะเกิดความผิดฐานหมิ่นประมาทเยอะ ยังไม่ได้รับยกเว้นเลย
- แล้วสตรีก (Strict) มาก แต่ของท่านสูงกว่า เพราะฉะนั้น โดยหลักการแล้ว ผมเห็นจากตัว
- 15 สปีริท (Spirit) ในการร่างคุณสมบัติของท่านสูงส่งมาตลอด ทำไมท่านถึงย้อนกลับมาสู่ว่า
- ท่านยอมรับกฎเกณฑ์กติกาตรงนี้ได้ ผมไม่เข้าใจ ผมมองว่าสิ่งที่ท่านร่างนี้ขัดต่อสิ่งที่ท่าน
- พยายามที่จะใส่เพิ่มเข้ามา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตัวร่างเดิมเป็นร่างที่เหมาะสมและสวยงาม
- แล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ ในการที่กำหนดคุณสมบัติของคน
- ถ้าคนไม่สง่างามแล้วท่านยังเปิดโอกาสให้คนคนนี้เข้ามาอีก ผมคิดว่าไม่เหมาะสม แล้วคน
- 20 คนนี้จะต้องเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของคนในเรื่องของคุ้มครองผู้บริโภคอีกมากมาย
- เพราะฉะนั้นผมคิดว่าร่างเดิมมีความเหมาะสมสง่างามแล้ว กราบขอขอบคุณพระคุณครับ

- ๒๐/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ครั้น ต่อด้วยท่านวันชัย สอนศิริ นะครับ

- 5 นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ขออนุญาตกราบเรียนในประเด็น ในมาตรา ๑๓ คือในส่วนของ (๔) เรื่องของลักษณะต้องห้ามด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท
- 10 อยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ คือเนื่องจากคณะกรรมการชุดนี้เป็นกรรมการ องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เรามาคูความสำคัญว่ากรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ อย่างไรในมาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ โดยข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓

(๑) เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานรัฐในการตราและการบังคับใช้ กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑

- (๒) ตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค
- 15 และรายงานไปยังหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ และอาจรายงานเรื่องดังกล่าวไปยัง คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา รวมทั้งเผยแพร่ดังกล่าวต่อสาธารณชน ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบดังกล่าวรายงานผลการพิจารณาและการดำเนินการ ในเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาอันสมควร

- (๓) ดำเนินการและสนับสนุนให้การเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นจริงหรือ
- 20 แจ้งโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสีย แก่สิทธิของผู้บริโภค ในการนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อผู้ประกอบการด้วยก็ได้
- ท่านประธานครับ ผมมองแค่ ๓ อำนาจหน้าที่ใน ๓ ข้อนี้จะเห็นว่า ถ้าเรา อนุญาตให้บุคคลซึ่งมีความผิดฐานหมิ่นประมาท การหมิ่นประมาทคือการพูดให้ร้ายผู้อื่น ในทางเสียหาย และถ้าเอาคนเหล่านี้มานั่งตรงนี้แล้วให้ทำหน้าที่ เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า
- 25 บุคคลผู้นั้นจะไม่ทำความผิดซ้ำ แล้วการทำความผิดของท่านสามารถที่จะให้คุณให้โทษ กับผู้ประกอบการที่อาจจะได้รับความเสียหายเกิดขึ้นจากการพูดของท่านกรรมการ ถ้าเกิด ในกรณีที่ท่านมีประวัติในทางพูดให้ร้ายผู้อื่น จนกระทั่งมีความผิดถึงศาลได้มีคำพิพากษา ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ผมคิดว่าสำคัญ เพราะว่าคือการพูดคนที่เคยพูดปากไม่ติดอยู่แล้ว

ถ้าเป็นโทษความผิดในเรื่องฐานหมิ่นประมาทใน (๔) นี้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตแสดง
ความเห็น ไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมการ ขอขอบคุณครับ

5 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวันชัย สอนศิริ ครับ

นายวันชัย สอนศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย

สอนศิริ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานครับ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๑๓ ข. ลักษณะ
ต้องห้ามตามที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว และกรรมการได้ตอบไปบางส่วน
กระผมขออนุญาตเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ ถ้าเราจะไปพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕

10 “สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง เมื่อ (๘) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมี
การรอลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท” เป็นต้น ซึ่งนั่นหมายความว่า การพัฒนา
ทางกฎหมาย รวมทั้งรัฐธรรมนูญก็นำเรื่องนี้มาพิจารณาอยู่แล้ว แต่ประเด็นหนึ่งที่ผม
อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกเพิ่มเติม ในชั้นกรรมการที่เรามี

15 การพิจารณากันอย่างรอบคอบด้านนั้น ก็คือว่าเวลาเรามาดูว่า

ประการที่ ๑ โทษนั้นแรงไหม หนักไหม

ประการที่ ๒ จิตใจของคนที่กระทำความผิดนั้นชั่วร้ายไหม

ประเด็นแรกนั้น เรามาพิจารณาว่าการกระทำความผิดโดยประมาท ถือว่า

โทษแรง โทษหนัก เพราะโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี แต่ถามว่าจิตใจของคนกระทำนั้นชั่วร้าย

20 หรือเปล่า กราบเรียนท่านประธานว่า จิตใจเขาไม่ชั่วร้ายเลย ไม่มีเจตจิตคิดชั่ว แต่ซบถโดย

ประมาทเป็นเหตุให้คนอื่นถึงแก่ความตาย หรือกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้พลุระเบิด

แล้วมีคนตาย อย่างนี้เป็นต้น นั่นแปลว่าโทษแม้จะหนัก แต่จิตใจไม่ชั่วร้าย อย่างนี้ถามว่า

เขามาเป็นกรรมการ ได้ไหม ควรให้เขามาเป็น เพราะเขาไม่ชั่วร้าย

ประการต่อมา เราก็จะมาดูเรื่องลหุโทษ ลหุโทษเราก็มาดูว่าโทษนี้

25 เล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ถามว่าความผิดลหุโทษนี้จิตใจชั่วร้ายไหม ชั่วร้ายก็มี เช่น ฆ่าสุนัข

ฆ่าสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เป็นการกระทำทารุณโหดร้าย ถามว่าจิตใจคนอย่างนี้ชั่วร้ายไหม

ชั่วร้ายครับ แต่โทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น

เราก็เอา ๒ สิ่ง ๒ อย่างนี้ เมื่อมาพิจารณาประกอบผสมผสาน มีการถกเถียงกัน

๔๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สง่า ๒๑/๒

อย่างกว้างขวาง แต่หลักการทางกฎหมายแล้วเราอมรับว่าประมาท แล้วก็โทษเรายอมรับได้ แต่สุดท้ายเราก็มาพิจารณาเรื่องความผิดฐานหมิ่นประมาท ตามที่ท่านสุรชัย

- 5 เลี้ยงบุญเลิศชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านเป็นคนแปรญัตติ ถามว่าโทษหนักไหม เรามาพูดคุยกัน
- 10 ในที่ประชุมครับ ท่านประธานครับ มาพิจารณาแล้วโทษฐานหมิ่นประมาทจำคุกไม่เกิน ๒ ปีด้วยการโฆษณา นั้น เบากว่าความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือบาดเจ็บสาหัสเสียอีก พูดถึงความเบาแล้วบอกว่า แต่เราไม่เคยจิตคิดชั่วร้าย มีไหมครับ ต้องยอมรับว่านักต่อสู้ นักที่จะเคลื่อนไหว นักทำงานต่าง ๆ
- 10 ออกไม่ได้ที่จะมีการกระทำที่ผิดพลาดลงไป และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดการหมิ่นประมาท อย่างเราเป็นนักการเมือง นักการเมืองออกไม่ได้ที่จะเกิดเหตุอย่างนี้ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญจึงเขียนไว้เป็นข้อยกเว้นให้ ถ้าเราจะพิจารณาแล้วรัฐธรรมนูญคงเห็นความสำคัญว่า คนที่จะทำงานการเมือง คนที่จะเป็นนักต่อสู้ คนที่จะทำงานในลักษณะของสังคมนี้ ออกไม่ได้ -----

15

- ๒๒/๑

- ที่จะเกิดคดีในลักษณะ همینประมาท แต่ทั้งสิ้นทั้งปวงด้วยความเคารพต่อท่านประธานครับ
- แต่บุคคลนี้มีเหตุจิตคิดชั่วร้าย همینประมาท ค่าชาวบ้านเขาไปเรื่อย มีคดีเป็น ๑๐ คดี ๒๐ คดี
- 5 ๕๐ คดี แน่นนอนอาจจะเข้าหลักเกณฑ์เป็นข้อยกเว้น แต่ถามว่าคณะกรรมการสรรหายังจะเอา บุคคลเหล่านี้มาหรือ เพราะปากมีปัญหาในลักษณะอย่างนี้ จึงกราบเรียนต่อท่านประธาน ด้วยความเคารพว่า ถ้าเขาเกิดต้องโทษแล้วคดีนั้นเป็นคดี همینประมาท เป็นคดี ๑ คดี ๒ คดี ๓ คดี ๔ ในลักษณะของการต่อสู้หรือเป็นลักษณะที่ไม่ได้มากเกินไปในลักษณะที่เป็น
- 10 ปฏิบัติเป็นวิถีชีวิตของเขาเสียแล้ว ควรได้รับการยกเว้น ด้วยเหตุดังที่ผมกราบเรียน ด้วยประการฉะนี้ กราบขอพระคุณท่านประธานครับ
- ประธานวุฒิสภา : คงจะพอแล้วสำหรับประเด็นนี้ ขอเชิญตอบประเด็น ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ ข. (๕) เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช (๔) ก็คือ ผมเห็นด้วยกับตัวร่างเดิมครับท่านประธาน
- 15 ประธานวุฒิสภา : ไม่เป็นไร เดียวเราจะมีโหวตครับ
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนข้อ ๕ ผมได้มีการแปรญัตติไว้ ก็คือว่า (๕) ตามที่ร่างเดิม “เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือ รัฐวิสาหกิจ” เท่าที่ผมตรวจสอบ ส่วนใหญ่แล้วคุณสมบัติของคนที่เคยถูกไล่ออก ปลดออก
- 20 ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่แล้วจะใส่เหตุผลว่า เป็นเพราะ ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ อยากสอบถามทาง ท่านกรรมาธิการว่า ในกรณีนี้มีเจตนาอย่างไร ถึงต้องการที่จะเปิดกว้างทุกกรณี ไม่ต้องการ เฉพาะให้กรณีไล่ออก ปลดออก ออกจากราชการ เฉพาะทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำทุจริต ประพฤติมิชอบต่อวงราชการ เพราะที่ผมตรวจสอบกฎหมายเกือบทุกฉบับ หรือว่า
- 25 ตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญ คุณสมบัติสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) วุฒิสภา (ส.ว.) คู่องค์กรอิสระ กสทช. หรือว่าตัวกฎหมายที่ผ่านสภาไป เรื่องคณะกรรมการต่าง ๆ อย่างเช่น คณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย หรือว่าตัวกฎหมายในส่วนขององค์กรจัดสรรคลื่นความถี่อะไรพวกนี้

ส่วนใหญ่แล้วการลาออก ปลดออก จะใส่เหตุผลเพราะทุจริต แต่คราวนี้เจตนาของ
กรรมการไม่ได้ตรงนี้ เพราะอะไร ขอเรียนชี้แจงครับ

- 5 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการครับ
- นายวันชัย สอนศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
วันชัย สอนศิริ กรรมการ ด้วยความเคารพต่อท่านผู้ชกถาม ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า
กรณีนี้ที่ประชุมได้มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวาง แล้วรวมทั้งประธานโทษที่เอ่ยนาม
ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้เสนอให้มีการเพิ่มเติม เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือว่าการกระทำ
10 ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ทางที่ประชุมได้นำมาพิจารณาแล้วก็เทียบเคียง
ในหลายส่วนแล้ว กราบเรียนด้วยความเคารพต่อที่ท่านมีความปรารถนาดีในครั้งนี้
แต่ที่ประชุมเราได้พิจารณากันว่า ถ้าเขียนในลักษณะเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือ
ให้ออกจากราชการ เราถือว่าเป็นการเปิดกว้างมากกว่า คำว่า เปิดกว้าง นั่นก็คือ ไม่ว่าคุณ
จะถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออกจากราชการ ไม่ว่าจะทุจริตหรือประพฤติชั่วด้วยประการใด
15 ก็ตาม คุณอาจจะไปประพฤติชั่ว เพราะไปกระทำอนาจารผู้หญิง คุณอาจจะประพฤติชั่ว
เพราะไปลักทรัพย์เขา หรือคุณจะไปประพฤติชั่วด้วยการปลอมแปลงเอกสารหรือประการใด
ก็แล้วแต่ กราบเรียนด้วยความเคารพว่า การเขียนในลักษณะนี้นั้นหมายความว่า ถ้าคุณ
ถูกไล่ออกมา ไม่ว่าจะต้องทุจริตต่อหน้าที่ เพราะการทุจริตต่อหน้าที่ แน่แน่นอนครับ
เข้าหลักเกณฑ์เรื่องไล่ออก ปลดออกอยู่แล้ว -----

20

- ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นกราบเรียนต่อท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขออภัยครับที่เอย่่นาม ที่ท่านเป็นห่วงนั้น
 ความห่วงของท่านอยู่ในเนื้อตรงนี้ ซึ่งเราได้พิจารณาแล้วว่า กว้างขวาง ครอบคลุม
 5 ตรงตามเจตนาของท่านทุกประการ แต่ถ้าเขียนตามท่าน ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ
 อาจทำให้เฉพาะเจาะจงเกินไป ที่ประชุมจึงได้พิจารณาในลักษณะอย่างนี้ กราบขอบพระคุณ
 ครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนุรักษ์

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ นี่แหละครับ

10 ผมก็ถึงเข้าใจว่า (๕) ท่านก็บอกว่า เคยถูกไล่ออก ปลดออก ออกจากราชการ หน่วยงาน
 ของรัฐ รัฐวิสาหกิจทุกประเภท ซึ่งผมก็เข้าใจว่าคุณสมบัติของกรรมการของท่านสูงส่ง
 สูงกว่าคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สูงส่งกว่า ส.ส. ส.ว. เกือบจะเรียกว่า
 องค์กรอิสระทุกประเภท ท่านก็กำหนดไว้คุณสมบัติสูงส่ง ซึ่งตัวผมเองที่กำหนดไว้ตรงนั้น
 อาจจะแคบไป ซึ่งผมก็ไม่คิดใจในส่วนตรงนี้ แต่ผมอยากให้กรรมการดูเจตนารมณ์
 15 ของท่าน ว่าท่านต้องการบุคคลที่มีคุณสมบัติสูงส่งขนาดนี้ แต่คุณสมบัติของบางข้อ บางท่าน
 ทำไมท่านถึงเอาคุณสมบัติบางข้อของท่าน ก็ย้อนกลับไปข้อ ๔ ว่าหมิ่นเหม่ ว่าทำไมเอา
 บุคคลที่ถึงขนาดเคยมีคำพิพากษาถึงที่สุด จำคุกในความผิดฐานหมิ่นประมาท เป็นการ
 กระทำโดยเจตนาเข้ามาเป็นกรรมการตรงนี้ ในขณะที่เดียวกันถ้าท่านต้องการวางคุณสมบัติ
 ในเรื่องโทษ เอาว่าโทษไม่ก็ป้อย่างไรก็ได้ใส่มา แต่ขณะเดียวกันท่านเป็นการสร้างหลักเกณฑ์
 20 ที่ผมเรียกว่า ผิดฝาผิดตัว สิ่งที่ท่านอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ผมรับได้ แต่ขณะเดียวกันท่านต้อง
 ตอบสังคมเหมือนกันว่า ท่านเอาสิ่งที่สร้างคุณสมบัติสูงส่ง แต่ในขณะเดียวกันมีคุณสมบัติ
 บางอย่างเป็นเรื่องที่ว่ายากแก่การที่จะตอบคำถาม เพราะว่าอำนาจกรรมการของท่านสูงมาก
 ในขณะเดียวกันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ อย่างที่ท่านวิวิทพุด ในการพิจารณา
 เพราะกรรมการของท่าน อย่าลืมนะครับ กรรมการของท่านเป็นกรรมการมาจากเอกชน
 25 ทั้งนั้น ไม่มีภาครัฐเลย เป็นการใช้อำนาจของรัฐทั้งนั้น เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๗๕ การใช้
 อำนาจของรัฐ นอกจากพิจารณาแล้ว การพิจารณาสรรหา กลั่นกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใด
 เข้าสู่ตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของรัฐ รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อน
 ตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การลงโทษบุคคลใดต้องพิจารณาระบบคุณธรรม คำนึง

พฤติกรรม จริยธรรมของบุคคลดังกล่าว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็เป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้อง
พิจารณาด้วยว่า การที่เราจะเอาคนถึงคำพิพากษาถึงที่สุด มีเจตนา สมควรหรือเปล่าเอาเข้ามา
5 เป็นกรรมการในบอร์ด (Board) นี้ ในขณะเดียวกันในเจตนารมณ์ข้ออื่นของท่านสูงส่งหมด
เคยเป็นบุคคลล้มละลาย ทุจริต ท่านก็ไม่เอาเข้ามา ผมเห็นด้วย ไล่ออก ปลดออกทุกประเภท
ไม่เอาเข้ามาก็เห็นด้วย คุณสมบัติทุกข้อของท่านสูงกว่าองค์กรอิสระอีก แต่ส่วนตรงนี้ ตามที่
ท่านพูด เรื่องคุณสมบัติ ส.ส. ส.ว. ในส่วนของคุณสมบัติต้องห้ามก็เป็นตามที่ผมชี้แจง
แต่ในเรื่องของการพ้นจากตำแหน่งนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง แยกออกจากกัน แต่ตอนนี้เรากำลัง
10 พิจารณาในเรื่องของคุณสมบัติต้องห้ามอยู่ แยกออกจากกัน เนื่องจากการพ้นจากตำแหน่ง
กราบขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : พอเข้าใจนะครับ ต่อไปเป็นประเด็นลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๑๓ ข. (๑๐) เชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

15 ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรชัยไม่อยู่นะครับ ตกลงก็เป็นการจบการอภิปราย
ในมาตรา ๑๓ ต่อไปผมจะขอมติ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องเข้าห้องประชุม ประเดี๋ยว
ผมจะขอมติ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องเพื่อลงมติครับ เมื่อท่านมาถึงแล้วกรุณาเสียบบัตร
และกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๒ คน)

- ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
- 5 ผมจะขอถามทีละประเด็นนะครับ มีทั้งหมดหลายประเด็นอยู่เหมือนกัน ท่านสมาชิกกรุณา
 เลียบบัตรแสดงตนด้วยครับ ประเด็นแรกที่จะขอมติเนะครับ จะขอมติตามมาตรา ๑๓ ก. (๒)
 คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้ขอสงวนญัตติเป็น ๒ กลุ่ม ประเด็นสำคัญก็คือ
 ร่างเดิมอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี แต่ว่ามีสมาชิกขอแก้ไขเป็นไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ผมจะขอมติอย่างนี้
 นะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือคงไว้ตามร่างเดิม อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี
- 10 กรรมาธิการเห็นด้วย หากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของผู้สงวน คืออายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี
 กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ จบการลงคะแนน ขอผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

- ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๘๘ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 ๓๗ ท่าน ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๘ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าเห็นด้วยกับ
 15 การแก้ไขให้อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี

ต่อไปเป็นประเด็นมาตรา ๑๓ ข. (๑) กรรมาธิการมีการแก้ไข ไม่มีผู้สงวน
 คำแปรญัตติ ผมขอถามถ้าหากเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายอนุรักษ์
 นิยมเวช ในส่วน (๑) ไม่มีใครเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่น เฉพาะ (๔) เฉย ๆ ท่านประธาน
 20 ที่เห็นว่าควรจะเป็นร่างเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลง (๑) นี้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไขถูกไหมครับ
 5 “หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท” ไม่มีผู้สงวนความเห็น แต่ผมจะถามนะครับ หากท่าน
 เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการกดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านเห็นไว้ให้คงตามร่างเดิม
 กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน ขอผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๕ คะแนน)

10 ประธานวุฒิสภา : ผู้เข้าประชุมจำนวน ๕๒ ท่าน เห็นด้วยกับการแก้ไขของ
 กรรมการ ๓๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม
 งออกเสียง ๒ ท่าน ต่อไปเป็นประเด็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ ข. (๕)
 คณะกรรมการไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน ผมจะขอถามมตัวอย่างนี้

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน ผมไม่คิดใจครับ รับผิดชอบ
 15 ของกรรมการ ในส่วน (๕) ครับ

15 ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ตกลงก็เป็นไปตามร่างเดิม ต่อไปเป็น
 ประเด็นสุดท้ายของมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓ ข. (๑๐) ตกไปแล้วก็เป็นไปตามร่างเดิม
 เป็นอันจบมาตรา ๑๓ ต่อไปเป็นมาตรา ๑๔ เชิญเลขาธิการครับ

นางนรรตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
 20 มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

20 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านทวิศักดิ์ คิตบรรจง ครับ

นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวิศักดิ์
 คิตบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานที่เคารพ สำหรับพระราชบัญญัติ
 องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ มีคณะกรรมการอยู่
 25 นี้ให้สามารถที่จะเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคแล้วก็มีความสามารถที่จะคุ้มครองผู้บริโภคได้
 ตามหลักการและเหตุผลที่ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการทั้ง
 ๒ คณะนั้นก็คือ คณะกรรมการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและคณะกรรมการสรรหา
 คณะกรรมการดังกล่าว ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการสรรหากรรมการองค์การอิสระ

๕๐

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบรูณ์ ๒๕/๒

5 เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคนั้นเปรียบเสมือนเป็นต้นน้ำ เปรียบเสมือนเป็นประตูในการที่จะ
สรรหาคณะกรรมการว่าจะมีประสิทธิภาพแค่ไหน เพียงไร คณะกรรมการสรรหานั้นเป็น
เสมือนเกษตรกรที่อยากจะเพาะปลูกต้นไม้ที่มีความงดงาม มีความสามารถที่จะเพาะปลูกได้
เจริญเติบโต ซึ่งจะต้องสรรหา จะต้องคัดพันธุ์ จะต้องคัดเมล็ด เอาพันธุ์ที่ดี เอาเมล็ดที่ดี
เอามาปลูก-----

- ๒๖/๑

เพราะฉะนั้นกรรมการสรรหาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีกรรมการสรรหาจำนวนทั้งหมด ๘ ท่านด้วยกัน ในจำนวนนี้กรรมการตั้งแต่ (๑) จนถึง

5 (๑๗) นั้นเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ซึ่งบางท่านอาจจะเป็นนายกสมาคมหรือนายกสภา บางท่านเป็นประธานกรรมการสถาบัน บางท่านเป็นประธานสภาอย่างนี้เป็นต้น และอีก ท่านหนึ่งซึ่งไม่ได้มีความผูกพันกับสมาชิกก็คือเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

นอกนั้นท่านที่เป็นกรรมการสรรหาตั้งแต่ลำดับที่ ๑ จนถึงลำดับที่ ๗ นั้นก็มีเครือข่าย ของท่าน หน้าที่ของคณะกรรมการนั้นก็ถือว่า จะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระ

10 และเป็นกลาง ตรงนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าในเมื่อ กรรมการลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๗ นั้นท่านก็มีเครือข่ายของท่านอยู่ แล้วก็ลำดับที่ ๘ ที่เป็นกลาง ๆ กระผมคิดว่าการทำงานที่เป็นอิสระและเป็นกลางนั้นน่าจะมีตัวถ่วง

อีกสักตัวหนึ่งที่จะทำให้การทำงานของคณะกรรมการชุดนี้สามารถดำเนินการไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญก็คือว่า สังคมให้ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของ

15 คณะกรรมการสรรหา กระผมจึงได้เสนอขอแปรญัตติว่าให้เพิ่มในข้อ ๑/๑ ไปว่า ให้มี อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน เป็นกรรมการสรรหาด้วย ท่านประธานครับ คำว่า “สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็น

นิติบุคคล” นั้น จริง ๆ แล้วสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอาจจะ ไม่ต้องใช้คำว่า นิติบุคคล ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอเพิ่มเป็น “อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษา

20 ของรัฐ” ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน กระผมพยายามที่จะยึดถือแนวทางที่ได้ กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คณะกรรมการสรรหาต้องปฏิบัติหน้าที่ของ ตนเองอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง โดยการกำหนดว่าให้เฉพาะอธิการบดีของ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเท่านั้น จริง ๆ แล้วสถาบันอุดมศึกษานั้นมีทั้งภาครัฐและมีทั้ง ของเอกชน ซึ่งมีทั้งหมดรวมประมาณ ๑๕๐ แห่ง แล้วก็ก็เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

25 ประมาณ ๗๘ แห่ง เพราะฉะนั้นในจำนวน ๗๘ แห่งนี้เลือกอธิการบดีมาเพียง ๑ คน แล้วก็ ที่ผมเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐก็เพราะว่าเพื่อให้ปลอดพ้นจากความผูกพันหรือ ความไม่เป็นอิสระและไม่เป็นกลาง ก็เลยได้เสนอไปอย่างที่ปรากฏในคำแปรญัตติอยู่แล้ว

ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอเรียนต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิกครับว่า

๕๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วรนุช ๒๖/๒

วัตถุประสงค์สำคัญของการเพิ่มหรือการแปรญัตติครั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสว่างในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสรรหาครับ

5 (การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก ชีรเดช มีเพียร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์ ท่านขอเพิ่มในวรรคหนึ่งเป็น (๕) (๑๐) แล้วท่านจะขอ

10 แปรญัตติเป็นวรรคห้าด้วยทีเดียวพร้อมกันเลยนะครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา คือในส่วนที่ผมเพิ่มเติมอยู่ในมาตรา ๑๔

ซึ่งในมาตรา ๑๔ นี้ก็คือเป็นเรื่องของการแต่งตั้งกรรมการ ซึ่งให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการหนึ่ง ซึ่งโดยหลักการแล้วก็เป็นคณะกรรมการโดยตำแหน่ง ก็ประมาณ

15 ๘ ตำแหน่ง ตั้งแต่ (๑) นายกสภาทนายความ (๒) นายกสมาคมผู้นำสตรีพัฒนาชุมชนไทย (๓) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน-----

- ๒๗/๑

๕๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยรี ๒๗/๑

- (๔) ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (๕) ประธานสภาคนพิการ
ทุกประเภทแห่งประเทศไทย (๖) ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน
5 ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๗) ประธานสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (๘) เลขธิการคณะกรรมการ
สุขภาพแห่งชาติ ซึ่งได้เห็นส่วนใหญ่แล้วก็เป็นโดยตำแหน่งของตัวองค์กรต่าง ๆ แต่สิ่งที่ผม
พยายามที่จะแปรญัตติเพิ่ม ผมอยากให้มีการมีส่วนร่วมของผู้แทน สิ่งที่ผมแปรญัตตินี้
คือผมไม่ได้ตัดของท่านจาก ๘ ผมขอเพิ่มก็คือผมมองว่าอยากจะให้มี (๙) ผู้แทนขององค์กร
10 เอกชนซึ่งเลือกกันเองให้ได้จำนวนสองคน โดยมาจากด้านคุ้มครองผู้บริโภค” ทำให้มี
กระบวนการการมีส่วนร่วมของตัวองค์กรดังกล่าวว่าให้มีการเลือกกันเอง หรือว่า (๑๐)
“ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเลือกกันเองให้ได้จำนวนสองคน โดยมาจากด้านคุ้มครอง
ผู้บริโภค” ในขณะที่เดียวกันผมก็แปรญัตติในส่วนมาตรา ๑๔ วรรคห้า เพิ่มขึ้น ก็คือว่า
ในการเลือกผู้แทนตาม (๙) หรือ (๑๐) ให้องค์กรจัดให้มีการสมัครและการประชุม
15 เพื่อเลือกกันเองหรือจัดให้มีการสมัครให้ลงคะแนนเลือกกันเองทางไปรษณีย์หรือวิธีการ
อื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือระยะเวลาที่องค์กรกำหนด” เพราะว่าสิ่งที่
ผมตั้งใจ ผมอยากจะให้มีการกระบวนการมีส่วนร่วมของทางองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับ
คุ้มครองผู้บริโภคหรือว่าสถาบันอุดมศึกษา อย่างน้อยนอกจากตัว ๘ องค์กรแล้ว จะมีคนอื่น
ก็มาช่วยร่วมกันในการสรรหาบุคคลที่ควรจะเป็นกรรมการ นั่นก็คือเจตนารมณ์ในการที่
20 ผมแปรญัตติ กราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการจะชี้แจงไหมครับ อาจารย์ประเสริฐ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมการ) : กราบเรียน

- ท่านประธานที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
25 สงขลา ในฐานะกรรมการ ต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนชี้แจงในกรณีประเด็นของ
สถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าเป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม
จะอยู่ในข่ายของผู้ที่ให้บริการ ในขณะนี้มีผู้รับบริการเป็นจำนวนมากคือนักศึกษา
ซึ่งรวมแล้วขณะนี้มืออยู่ประมาณ ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน ที่อยู่ในระบบอุดมศึกษา ที่นี้เมื่อสถาบัน

- อุดมศึกษาถือว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่ทำให้บริการทางการศึกษา ก็คือว่าเข้าข่ายที่จะอยู่ใน
 กลุ่มที่จะต้องเป็นผู้บริโภค อาจจะมีส่วนจะต้องไปร้องเรียน ฟ้องร้องหรือดำเนินการอื่นใด
 5 ก็แล้วแต่ เพราะการให้บริการนั้นอาจจะมีเรื่องหรือมีประเด็นที่ผู้บริโภค คือนักศึกษา
 รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองด้วยอาจจะมองว่าสถาบันการศึกษาได้ดำเนินการในลักษณะ
 ที่เอาเปรียบ หรือทำให้ผู้บริโภคเกิดความเสียหาย หรือการสูญเสียผลประโยชน์อื่นใด
 หรือไม่ ประการใด ทางกรมฯ เห็นว่าหากว่ามีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาด้วย
 ก็ถือว่าเป็นผู้แทนของผู้ให้บริการ ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องกับหลักการ เพราะว่าถ้าท่านดู
 10 องค์กรประกอบอื่น ๆ ของกรมฯ สรรหาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ถึงข้อ ๘ นั้น จะเห็นว่าไม่ใช่
 เป็นหน่วยที่ให้บริการเลย จะเป็นหน่วยที่รับบริการด้วยซ้ำไป ไม่ว่าจะเป็นกรมฯ
 สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน หรือคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาชุมชน อะไร
 ต่ออะไรต่าง ๆ ที่ประกอบไว้ทั้งหมด ซึ่งเป็นองค์กรของเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการรับบริการ
 เป็นด้านหลัก เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเมื่อองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นองค์กร
 15 ของผู้ที่จะมาช่วยกันดูแลคุ้มครองผู้บริโภคแล้ว ผู้ที่จะมาเป็นกรมฯ สรรหากรรมการ
 คุ้มครองผู้บริโภคก็ควรจะมาจากองค์กรที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ทั้งนี้เมื่อสถาบัน
 อุดมศึกษาไม่ว่าของรัฐหรือเอกชนเข้าข่ายของผู้ให้บริการแล้ว การที่จะมีผู้แทนของ
 สถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะโดยตำแหน่งที่เป็นอธิการบดีซึ่งให้เลือกกันเอง หรือจะเป็น
 ตำแหน่งในฐานะเป็นครูบาอาจารย์ทางการคุ้มครองผู้บริโภคก็ตาม ก็ถือว่าเป็นผู้ที่
 20 มาจากภาคส่วนของผู้ให้บริการ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางกรมฯ ก็เลยเห็นว่าอาจจะขอที่จะ
 ยืนยันตามร่างเดิม -----

เพราะถือว่าส่วนที่ท่านขอเพิ่มขึ้นมานั้นเป็นส่วนของผู้ที่ให้บริการ ก็ขออนุญาตกราบเรียน
 5 ชี้แจง เช่นเดียวกันในกรณีของท่านอนุรักษ์ ขอภัยที่เอ่ยนาม ใน (๕) “ผู้แทนองค์กรเอกชน
 ซึ่งเลือกกันเองให้ได้จำนวนสองคน โดยมาจากด้านการคุ้มครองผู้บริโภค” จริงอยู่ท่านอาจจะ
 10 ระบุว่าเป็นอย่างอื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค แต่ในลักษณะนี้อาจจะมีความ
 ไม่ชัดเจนว่าในการดำเนินงานด้านคุ้มครองผู้บริโภค นั้น องค์กรเหล่านั้นมีลักษณะของ
 การดำเนินงาน องค์กรประกอบ แล้วก็กระบวนการและวิธีการในการดำเนินงานอาจจะ
 มีความคลุมเครือหรือไม่ชัดเจนในฐานะที่อาจจะจะเป็นสมาชิกขององค์กรนั้น หรือกลุ่มคน
 15 ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ทางกรรมการก็เลยเห็นว่าเมื่อมีความไม่ชัดเจนซึ่งไม่เหมือนกับ
 รายการที่ได้กำหนดเอาไว้แล้ว ที่ได้กำหนดเอาไว้ใน (๑) ถึง (๘) ซึ่งค่อนข้างที่จะ
 มีความชัดเจนว่าผู้ที่เข้ามาร่วมอยู่ในองค์กรนั้นเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะเป็นผู้บริโภคเป็นด้านหลัก
 แทนที่จะเป็นผู้ให้บริการหรืออาจจะมีสมาชิกขององค์กรเหล่านี้ที่คงยืนยันได้ชัดเจนว่า
 อาจจะเป็นผู้บริโภคซึ่งเป็นด้านหลัก ก็คงจะแตกต่างจากการที่เราไปกำหนดว่าองค์กรเอกชน
 20 อื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีส่วนของผู้ให้บริการอยู่มาเป็นสมาชิกที่มีส่วนร่วม ทางกรรมการ
 ก็เลยเห็นว่าขอที่จะยืนยันตามร่างเดิมไว้ ก็ขออนุญาตที่จะเรียนชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านทวิศักดิ์ ฟังคำชี้แจงกรรมการแล้ว เปลี่ยนใจใหม่ครับ

นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวิศักดิ์
 20 คิตบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ผมได้ฟังคำชี้แจงแล้วผมยังมีความรู้สึกเสียใจ
 ที่กรรมการไม่ได้รับฟังว่าความประสงค์ที่ต้องการที่จะเพิ่มอธิการบดีของมหาวิทยาลัย
 อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเข้าไปเป็นกรรมการด้วย จริง ๆ แล้วเราคงต้อง
 แยกกันออกระหว่างตัวอธิการบดีกับตัวขององค์กร ซึ่งหมายถึงตัวมหาวิทยาลัยหรือว่าคณะ
 25 ต่าง ๆ ที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ผมคิดว่าคนในระดับที่เป็นอธิการบดีนั้นคงจะแยกออกได้ว่า
 อันไหนที่ทำงานเพื่อวัตถุประสงค์อื่น และอันไหนที่เป็นการบริหารของมหาวิทยาลัย
 ผมได้มีโอกาสทำงานร่วมกับอธิการบดีและรองอธิการบดีหลายท่าน แล้วผมยืนยันว่าบุคคล
 เหล่านี้มีจุดยืนที่มั่นคงและแน่นอน ไม่ได้มีความรวนเรในการปฏิบัติการ ในการอะไร
 ต่ออะไรก็สุดแล้วแต่ ผมอยากจะขอเรียนอย่างนี้ คือคนทุกคนที่จะก้าวมาขึ้นในระดับสูงสุด

- ขององค์กรไม่ได้ก้าวมาเฉย ๆ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็ นอธิการบดีหรือไม่ อธิการบดีก็ตาม ผมจะยกตัวอย่างเมื่อเข้ามามีโอกาสสอบถามท่านสมาชิกวุฒิสภา
- 5 ท่านหนึ่งซึ่งท่านประกอบวิชาชีพทนายความ ผมถามว่าทนายความมีไหมที่เคยถูกร้องเรียน มีไหมที่เคยถูกไล่ออก ท่านบอกมี เดือนหนึ่งประมาณ ๓ – ๕ คน เหตุที่ถูกร้องเรียนเพราะว่า ไม่ได้ทำตามจริยธรรมของการเป็นทนายความที่ดี เป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้
- 10 หมายถึงว่านายกสภาทนายความจะเป็นไม่ได้ใช่ไหม เพราะเราเครือข่ายในภาคีสมาชิก ของท่านคนที่เป็ นสมาชิกของสมาคมนี้ถูกร้องเรียน ถูกลงโทษอย่างนั้นหรือเปล่า ไม่ใช่ครับ
- นายกสภาทนายความนั้นเขาก็มีอีกฐานะหนึ่งถึงแม้ว่าจะเป็ นทนายความด้วยกัน
- อีกสถานะหนึ่งก็คือความที่จะต้องดูแลให้ความเป็นธรรม ไม่ว่าจะเป็ นตัวทนายความก็ดี ไม่ว่าจะเป็ นผู้ที่ร้องเรียนทนายความก็ดี แยกออกได้ -----

ตัวอธิการบดีก็เช่นเดียวกัน ไม่ได้หมายความว่าถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยถูกร้องเรียนแล้ว
 อธิการบดีจะเป็นอะไรไม่ได้เลย มันเป็นไปได้ครับ แล้วก็ในองค์กรซึ่งมันใหญ่โต
 5 อย่างนี้ อย่างที่ท่านกรรมการได้นำเรียนข้อมูลให้กับที่ประชุมได้ทราบ มหาวิทยาลัย
 ทั้งหมดประมาณ ๗๘ แห่ง มีนักศึกษา ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน ใน ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน แน่แน่นอนอาจจะ
 มีคนที่มีความรู้สึกของตัวเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากมหาวิทยาลัยและที่โรงเรียน จริงบ้าง
 ไม่จริงบ้าง จริงบ้าง เท็จบ้าง มีความเข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง สิ่งเหล่านี้เราจะบอกว่าในฐานะ
 ที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้บริการแล้วจะมาเป็นคณะกรรมการสรรหาไม่ได้ ผมคิดว่า
 10 เราต้องเปิดกว้างให้ท่านที่เป็นอธิการบดี ซึ่งได้รับการเลือกสรรให้มาเป็นได้ ให้มาเป็น
 กรรมการสรรหาได้ เพราะว่าท่านเหล่านั้นผมคิดว่าท่านมีวิจรรย์ญาณ แล้วก็มีความรู้
 ความสามารถที่จะทำให้คณะกรรมการสรรหาเหล่านั้นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ผมว่าอย่าไปปิดกั้นท่านเลยครับ เพราะว่าคนที่มีความรู้ มีความสามารถอย่างนั้น ถ้าหากว่า
 เข้ามาอยู่ในคณะกรรมการสรรหาแล้วไม่ทำให้คณะกรรมการสรรหาดกต่ำลงหรือครับ ผมเชื่อ
 15 อย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์จะเปลี่ยนใจใหม่ครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน ผมได้รับฟังจากคำชี้แจง
 จากกรรมการในส่วนของผม ผมไม่คิดใจครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ถ้าอย่างนั้นก็เหลือประเด็นเดียว ผมขอมติที่ประชุม
 อาจารย์ประเสริฐชี้แจงครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมการ) : ผมต้องขอภัยที่ยืน
 ยกมือครับ บังเอิญนั่งอยู่ในที่ที่ท่านประธานอาจจะมองไม่เห็น อาจจะผิดข้อบังคับการ
 25 ประชุมวุฒิสภา ท่านประธานถ้ายืนและยกมือก็แสดงว่าเป็นการประท้วง ต้องขอภัยด้วย
 นะครับ อยากจะเรียนว่าในการที่จะลงมติหรือให้ความเห็นชอบจะเป็นประการใดนั้น
 ก็แล้วแต่วิจรรย์ญาณของท่านสมาชิก แต่ขอกราบเรียนว่าประเด็นสำคัญที่ทางกรรมการ
 ได้ขอยืนยันร่างเดิมสำหรับในกรณีของอธิการบดีก็อยู่บนพื้นฐาน อย่างที่ผมได้กราบเรียน

ไปแล้วว่า เนื่องจากองค์ประกอบเท่าที่กำหนดเอาไว้จะเห็นว่า เป็นผู้ที่ไม่มีส่วนของการให้บริการ บังเอิญว่าถ้าใส่กรณีของอธิการบดีเข้าไปแล้ว ก็จะเป็นแต่เพียงส่วนเดียว

- 5 องค์ประกอบเดียวที่จะเป็นผู้ที่อยู่ในข่ายของการให้บริการ เมื่อโดยแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในร่างเดิมนั้น ผู้ที่จะมาเป็นกรรมการสรรหาที่จะมาจากภาคส่วนที่ไม่ได้เป็นผู้ให้บริการ แต่ถ้าหากว่าใส่กรณีของอธิการบดีเข้าไป ก็อาจจะมีคำถามและมีประเด็นที่อาจจะถูกตั้งคำถามได้ว่า แล้วทำไมในส่วนนี้ซึ่งเป็นผู้ให้บริการแล้วก็มีผู้รับบริการจำนวนมากทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมีประมาณ ๑,๓๐๐,๐๐๐ คน จะทำให้เกิดความแตกต่างและคงจะอธิบาย
- 10 ได้ยาก ทางกรรมการก็เลยเห็นว่าเพื่อที่จะให้มีความชัดเจน แล้วก็สอดคล้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มาร่วมอยู่ในกรรมการสรรหา ซึ่งอยู่ในแนวทางเดียวกันแล้ว ก็ไม่เป็นผู้ให้บริการ เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มในส่วนของอธิการบดีเข้าไปก็อาจจะเป็นส่วนที่แตกต่างหรือแปลกแยก ก็เลยเห็นว่าให้คงร่างเดิมไว้ครับ

- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรการนี้กรรมการไม่ได้แก้ไข ท่านสมาชิกอภิปรายไม่ได้นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมใน มาตรา ๑๔ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุม เมื่อท่านเข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนเพื่อที่จะตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติ -----

เชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาเข้าห้องประชุมณะครับ ขอความกรุณาไม่ต้องรีบร้อนแต่ขอ
เร็วหน่อยนะครับ ต้องขอภัยที่รบกวนเวลาของท่าน เพราะว่าเป็นช่วงเวลาที่ยังพอดี

- 5 เมื่อท่านเข้ามาแล้ว ท่านกรุณาเสียบบัตรลงในช่องเสียบบัตร แล้วกดปุ่มแสดงตน
ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะขอมติต่อไป คู่ด้วยสายตาเกินกว่าองค์ประชุมนะครับ
เมื่อท่านเข้ามาแล้ว ท่านก็เสียบบัตรลงในช่องเสียบบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตน ผมขอ
ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะดำเนินการต่อไป ถ้าท่านได้แสดงตนเรียบร้อยแล้ว
ส่งผลครับ

- 10 (มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๕๑ ท่าน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขณะนี้มีสมาชิกที่ได้แสดงตนไว้ ๕๑ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วครับ
ผมจะขอมติในมาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นมาตราที่ว่าด้วยองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา
กรรมการร่างเดิมไว้ ไม่มีการแก้ไข แต่มีเพื่อนสมาชิก ท่านทวิศักดิ์ คิถบรรจง ขอแก้ไข
15 ในวรรคหนึ่ง (๑) ก็คือขอให้เพิ่ม (๑/๑) ไปว่า ให้มีอธิการบดีจากสถาบันการศึกษาของรัฐ
เลือกกันเองเหลือ ๑ คน ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือให้คงร่างเดิมไว้
ท่านกดปุ่ม เห็นด้วยนะครับ แต่ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านทวิศักดิ์ คิถบรรจง ก็คือเพิ่ม
อธิการบดีไปอีก ๑ ท่าน ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยเชิญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยแล้ว
ปิดการลงมติ ส่งผลได้ครับ

- 20 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๖ คะแนน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกทั้งหมด ๑๐๔ ท่าน เห็นด้วย ๓๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๖๖ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับ
คำแปรญัตติของท่านทวิศักดิ์ ก็คือให้เพิ่มอธิการบดีมหาวิทยาลัยของรัฐเลือกกันเอง ๑ คน
25 จบมาตรา ๑๔ ต่อไป มาตรา ๑๕

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 5 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๖ นั้นว่าด้วยการดำเนินการเลือกคณะกรรมการองค์กร
 ของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งกรรมการนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคหนึ่ง (๑) ไม่มีท่าน
 กรรมการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็น ไม่มีท่านสมาชิกขอแปรญัตติ เพราะฉะนั้น
 ท่านสมาชิกครับ ท่านอภิปรายในประเด็นที่กรรมการได้ขอแก้ไข ก็คือในวรรคหนึ่ง (๑)
 จะมีท่านใดที่จะขออภิปรายไหมครับ เชิญท่านสุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 10 กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมจะใช้เวลาน้อยที่สุดนะครับ
 ในมาตรา ๑๖ (๑) ที่คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความลงไปว่า ในการแบ่งเขตให้คำนึงถึง
 วัฒนธรรม ข้อความที่เติมไปถ้าเพื่อดูโดยผิวเผินก็ดูเหมือนว่าจะมีประโยชน์ เพราะว่า
 ขณะนี้วัฒนธรรมก็เป็นสิ่งซึ่งสำคัญ แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วอาจจะยากในการปฏิบัติ
 เพราะว่าการเลือกตั้งในอดีตที่ผ่านมา เราเคยมีการแบ่งเขตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 15 แบ่งประเทศไทยออกเป็น ๘ เขต-----

ซึ่งผมไม่แน่ใจว่า ๘ เขตตรงนี้มีเรื่องประเด็นของวัฒนธรรมมาอยู่ด้วยหรือเปล่า ถ้าสมมุติว่า ๘ เขตคราวก่อนที่เคยปฏิบัติมาแบ่งแล้วลงตัว มีขอบเขตของวัฒนธรรมซึ่งสามารถจะชี้ได้

5 ปัญหาเรื่องนี้ก็จะหมดไป ตรงกันข้ามถ้าสมมุติว่า ๘ เขตที่จะแบ่งใหม่นี้ซึ่งไม่ทราบว่า จะตรงกับที่เคยปฏิบัติมาหรือเปล่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปัญหาก็จะ

เกิดขึ้น เพราะว่าจะไปเกี่ยวโยงเกี่ยวกับจำนวนประชากรที่ใกล้เคียงกัน ถ้าสมมุติว่า แบ่งไปแล้วมีเงื่อนไข ๒ ประการ คือ ๑. ต้องวัฒนธรรมใกล้เคียง ๒. จำนวนประชากร

10 สัดส่วนใกล้เคียงกัน ๒ เงื่อนไขนี้ผมคิดว่าไม่ได้เกิดประโยชน์ในการที่ท่านจะแบ่งเขตพื้นที่

ในลักษณะนี้ เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ทางกรรมาธิการได้เพิ่มเติมมาผมคิดว่าประโยชน์

ที่จะได้รับการเพิ่มเติมนั้นจะน้อยกว่าความวุ่นวาย ความสับสนที่จะเกิดขึ้น ขอลง

ความเห็นว่าคุณไม่เห็นด้วยที่จะให้แก้ไขตามกรรมาธิการนี้ นะครับ ควรจะคงตามร่างเดิม

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เขียนไว้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน

15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านได้อภิปรายอีกไหมครับ จะได้ให้กรรมาธิการชี้แจงครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน

วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี กรรมาธิการชี้แจงครับ เชิญท่านสารีครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานแล้วก็ได้

20 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉัน สารี อ๋องสมหวัง กรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนดิฉัน

เห็นด้วยกับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านได้ให้ความสำคัญเรื่องนี้ แล้วก็อย่างที่ท่านพูดว่า

ขณะนี้การแบ่งเขตเป็น ๘ เขต เป็นปัญหามาก แม้กระทั่งการกำหนดเขตเลือกตั้ง

ส.ส. แบบสัดส่วน ซึ่งกรรมาธิการได้ลงไปดูรายละเอียดและพบว่า การแบ่งเขตที่ยึดเฉพาะ

ประชากรที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ต้องดึงจังหวัดหรือนำจังหวัดบางจังหวัดซึ่งอาจจะอยู่ใน

25 ส่วนของภาคอีสานมารวมกับภาคกลางหรือภาคตะวันออก กรรมาธิการได้ทดลองทำงานว่า

ถ้าเราแบ่งเขต เนื่องจากว่าเราได้นำกรุงเทพมหานครออกเป็น ๑ เขตเฉพาะ เพราะฉะนั้น

เขตที่เหลือที่มีประชากรที่ใกล้เคียงกันอาจจะต้องทำให้ดึง อย่างเช่น ดิฉันขอยกตัวอย่าง

นะคะว่า ภาคตะวันตกซึ่งเป็นเขตหนึ่งอาจจะต้องดึงอย่างเช่นจังหวัดที่อาจจะไม่ได้อยู่ใน

๖๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๓๑/๒

ภาคตะวันตก อย่างเช่น จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานีเข้ามาร่วมด้วย เพื่อที่จะทำให้จำนวน
ประชากรใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นการแก้ไขของกรมการเพื่อที่จะทำให้ลดปัญหาให้กับ
5 กรรมการสรรหา เพื่อที่จะทำให้ไม่แข็งตัวหรือเกิดความยืดหยุ่นในการค้ำประกันประชากร
ตามแนวเขตจังหวัดที่ติดต่อกันแล้วก็ยึดโยงเรื่องวัฒนธรรมเข้าไปอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ดิฉันคิดว่าถ้าเราพิจารณาจากการที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) กำหนดเขตเลือกตั้ง
ส.ส. แบบสัดส่วน ๘ เขต ก็จะเห็นว่ากรุงเทพมหานครเองซึ่งไม่ได้ถูกแยกเป็นหนึ่ง
กรุงเทพมหานครรวมอยู่กับ ๓ จังหวัด ซึ่งไม่ว่าจะเป็นนนทบุรี สมุทรปราการ เพื่อจะให้
10 ได้สัดส่วนประชากรอยู่ที่ประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ คน หรืออย่างเช่นกลุ่มที่ ๒ จะเห็นว่า
เรามีการดึงกลุ่มประชากรจากภาคเหนือผสมกับภาคอีสานบางส่วน หรือว่ากลุ่มจังหวัด
ที่ ๖ จังหวัด ก็จะดึงโยงกันมากมาย เพราะฉะนั้นคิดว่า การเพิ่มข้อความที่ให้ค้ำประกันถึง
วัฒนธรรมอาจจะทำให้กรรมการสรรหา มีความสะดวกหรือลดข้อจำกัดที่จะดูแลเฉพาะจำนวน
ประชากรที่ใกล้เคียงกันมาเป็นหลักในการพิจารณา เป็นหลักที่อาจจะเรียกว่าทำให้แข็งตัว
15 จนเกินไป แล้วทำให้การแบ่งสัดส่วนของเขตทำให้เกิดการข้ามเขต แล้วก็อาจจะทำให้ยุ่งยาก
ในการทำงานของกรรมการสรรหา จริง ๆ ดิฉันคิดว่าอาจจะไม่ได้เฉพาะประเด็นกรรมการ
สรรหา แต่ว่ากรรมการที่เป็นตัวแทนเองก็อาจจะทำให้ความเชื่อมโยงกับพื้นที่ในเชิงของ
การเป็นสัดส่วนตัวแทนอาจจะทำให้มีความจำกัด -----

20

- ๓๒/๑

อันนั้นก็คงเป็นเหตุผลที่ทำให้กรรมการได้ไปดำเนินการทดลองแบ่งเขต แล้วคิดว่า
ถ้ายึดหลักเฉพาะเรื่องสัดส่วนประชากรจะทำให้เกิดความลำบาก แล้วก็ขัดขวางกับกรรมการ
5 สรรหามากเกินไป ก็เลยทำให้เพิ่มเติมเรื่องวัฒนธรรมเข้ามา เพื่อที่จะทำให้ไม่ยึดหลัก
เรื่องประชากรที่ใกล้เคียงกัน ฉะนั้นขออนุญาตชี้แจงโดยสรุปประมาณนี้ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรศักดิ์ แล้วก็ต่อด้วยท่านสุรียานะครับ

- 10 พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ท่านกรรมการได้ชี้แจงว่าการเพิ่ม
คำว่า “โดยคำนึงถึงวัฒนธรรม” อาจจะช่วยให้การแบ่งเขตนี้ง่ายขึ้น แต่ผมก็ยังไม่เข้าใจ
ใหญ่ เพราะจะเป็น ๒ เงื่อนไข คือ ๑. ท่านจะต้องคำนึงถึงวัฒนธรรม ๒. ต้องคำนึงถึง
ประชากร ถ้าสมมุติท่านต้องการที่จะให้การแบ่งเขตนี้ง่ายขึ้น ท่านจะต้องเปลี่ยนจากคำว่า
“และ” เป็น “หรือ” และ หมายความว่าต้องทั้ง ๒ อย่าง เงื่อนไขทั้ง ๒ ข้อต้องเข้าถึงจะแบ่งได้
15 แต่ถ้าเพื่อ หรือ ท่านใช้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งก็จะสะดวกกว่า ที่นี้ผมไม่ได้หมายความว่าจะให้
แก่จากคำว่า “และ” เป็น “หรือ” เพราะจะยิ่งทำให้ท่านลำบากมากขึ้น ผมคิดว่า
ถ้าสมมุติว่าท่านตัดไปเสีย ใช้จำนวนประชากรเหมือนเดิม เหมือนที่เคยปฏิบัติมา คราวที่แล้ว
ก็ปฏิบัติได้ การเลือกตั้งประสบความสำเร็จ จะง่ายกว่าการที่ท่านได้ไปเขียนลักษณะที่เป็น
เงื่อนไขทั้ง ๒ เงื่อนไข แล้วก็ต้องถูกต้องตามเงื่อนไขด้วย ในกรณีซึ่งสมมุติว่าแบ่งไปแล้ว
20 ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกสรรหาร้องเรียนอะไรต่าง ๆ ก็จะเสียเวลา ไม่ทราบว่ากระผมเข้าใจ
เจตนารมณ์ของท่านกรรมการที่ได้กรุณาอธิบายตรงหรือเปล่า ถ้าสมมุติว่าเข้าใจตรงสิ่งที่
ท่านกรรมการขอแก้ไขนั้น ผมคิดว่าก็ยังสามารถสร้างความสับสนและความยากลำบากในการ
ที่จะปฏิบัติ ก็ยังไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไข อยากจะให้คงตามร่างเดิมครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์สุรียาครับ ชัดเจนที่สุดภาคใต้ เชิญอาจารย์สุรียาครับ

25 นายสุรียา ปันจอร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุรียา ปันจอร์
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูล ประเด็นเดียวกันกับที่ท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ
ได้นำเสนอ ก็คือขอเรียนอย่างนี้ว่าตามที่คณะกรรมการได้ชี้แจงนั้นผมเองก็ยังสับสน

แล้วก็ไม่แน่ใจในทางปฏิบัติ เพราะว่าเรื่องของวัฒนธรรมมีความละเอียดอ่อนพอสมควร และเป็นเรื่องที่จะวัดยาก ก็ขณะนี้มียู่ ๒ เงื่อนไข ๑. จังหวัด ๒. ประชากร ซึ่งเป็นตัวเลข 5 ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ ชี้ชัดได้ ทีนี้พอใส่วัฒนธรรมเข้าไปเกิดมีปัญหาทันทีในเรื่องของการวัดได้หรือปฏิบัติได้ ผมมีความเห็นว่าข้อความเดิมนั้นดีแล้ว มี ๒ เงื่อนไข ถ้าเราไปเพิ่มวัฒนธรรมอาจจะปฏิบัติยากขึ้น แล้วก็อาจจะปฏิบัติไม่ได้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการจะเปลี่ยนใจ ชี้แจงเพิ่มเติมครับ

- 10 นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานคณะ
 ดิฉันอาจจะพูดไม่สมบูรณ์ ต้องขออภัย จริง ๆ การที่กรรมการได้แก้ไขเรื่องคำนี้ถึง
 วัฒนธรรมก็เพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาของกรรมการสรรหา ดิฉันขอยกตัวอย่างว่าที่กรรมการ
 ได้ไปทำงานและทดลองแบ่งเขต ๘ เขต เขตที่ ๑ กรุงเทพมหานคร เขตที่จะไม่มีปัญหาเลย
 ก็คือเขตภาคใต้ ๑๔ จังหวัดยังอยู่เหมือนเดิมเลย เนื่องจากว่าจำนวนประชากรจะอยู่ที่
 15 ประมาณ ๘,๘๐๐,๐๐๐ คน แต่เขตภาคกลาง ภาคตะวันออก ดิฉันขอยกตัวอย่างจังหวัดระยอง
 จันทบุรี ตราด ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ สระแก้ว ปราจีนบุรี และต้องดึง
 นครราชสีมาลงมา เนื่องจากว่าไม่อย่างนั้นประชากรจะอยู่ที่ประมาณ ๖,๒๐๐,๐๐๐ คน
 ต้องดึงนครราชสีมา ภาคอีสานจะมี ๒ เขต ซึ่งเขต ๑ จะมีอุดรธานี หนองคาย สารคาม
 สกลนคร นครพนม เลย บึงกาฬ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ หนองบัวลำภู เขตภาคอีสาน เขตที่ ๒
 20 ก็มีอุบลราชธานี ศรีสะเกษ มุกดาหาร อำนาจเจริญ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ยโสธร ร้อยเอ็ด -----

ซึ่งประชากรก็จะอยู่ใกล้เคียงกันประมาณ ๘,๓๐๐,๐๐๐ คน เขตภาคตะวันตก ซึ่งจะมีราชบุรี กาญจนบุรี นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ อุทัยธานี

5 ชัยนาท สุพรรณบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี แล้วก็นนทบุรี ๑๓ จังหวัดก็จะได้ประมาณ ๗,๓๐๐,๐๐๐ คน เขตภาคกลาง นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร พิษณุโลก ชัยภูมิ สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี นครนายก ปทุมธานี ๘,๐๐๐,๐๐๐ คน ภาคเหนือจะมีเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และ เพชรบูรณ์ หรือถ้าท่านจะดูการแบ่งเขตของ ส.ส. แบบสัดส่วนที่กำหนดเขตเลือกตั้ง

10 ๘ เขต ก็จะเห็นว่ากรุงเทพมหานครอย่างที่คิดกันได้เรียนไปแล้วว่า กรุงเทพมหานคร ก็จะถูกรวมกับนนทบุรี สมุทรปราการ แล้วก็ในส่วน of เขตภาคเหนือ ๑ เขต แล้วก็ เป็นกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะเห็นว่ามีการข้ามของพื้นที่ที่ติดต่อกัน เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ คณะกรรมการได้แก้ไขก็เพื่อที่ทำให้กรรมการสรรหาสามารถยึดหลักในการแบ่งเขต ที่ไม่จำกัดเฉพาะจำนวนประชากร แต่อาจจะยึดหลักอื่นร่วมด้วยในการดำเนินการ

15 ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ต้องชี้แจงแล้ว ไม่ต้องอภิปรายแล้ว ผมขอมติดีกว่าครับ
เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม จะขอมติ จะพยายามไม่ขอเยอะ เชิญท่านสมาชิกครับ
ในมาตรา ๑๖ จะมีการขอมติจากท่านสมาชิก เพราะฉะนั้นเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม
20 ครับ ท่านสมาชิกครับ กรุณาเข้าห้องประชุม จะเป็นการลงมติในมาตรา ๑๖ เมื่อท่านเข้า
มาแล้ว ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติ เชิญท่านสมาชิกได้เสียบัตรในช่องเสียบ
บัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนนะครับ ท่านที่ประชุมอยู่ หุคประชุมสักพักนะครับ เข้าห้อง
ประชุมเพื่อที่จะลงมติในมาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นมาตราที่ว่าด้วยการดำเนินการเลือก
คณะกรรมการองค์การของคณะกรรมการสรรหา ท่านได้เสียบัตรและกดปุ่ม แสดงตน
25 ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะขอมติ ท่านสมาชิกเข้ามาแล้ว เสียบัตรแสดงตน
เรียบร้อย ส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๑ คน)

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านได้แสดงตนไว้ ๘๑ ท่าน ครอบงำประชุมนะครับ ผมจะขอมติ
5 จากที่ประชุม เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๖ นั้น กรรมการได้มีการแก้ไขในวรรคหนึ่ง (๑)
ก็คือ การแบ่งพื้นที่เขตเป็น ๘ เขต โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมและจำนวนประชากรที่ใกล้เคียง
กัน ไปเพิ่มคำนี้ไว้ นะครับ มีเพื่อนสมาชิกไม่เห็นด้วย แล้วบอกว่าขอให้คงไว้ร่างเดิม เกรงว่า
จะเป็นปัญหาต่อการแบ่งเขต เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการ ก็คือแก้ไขใน (๑)
ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมท่านกดปุ่ม
10 ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ท่านใดที่ยังไม่ลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยแล้ว ปิดการลงมติ
ส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๒๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เข้าประชุม ๘๓ ท่าน เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๒๓ คณะ
5 ไม่เห็นด้วย ๕๘ คณะ ออกเสียง ๑ คณะ ไม่ลงคะแนน ๑ คณะ เป็นอันว่า
ที่ประชุมมีมติให้คงไว้ร่างเดิมนะครับ เชิญมาตราต่อไป

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘
ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๘ นั้นว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการองค์การ
กรรมการไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไข
ในวรรคสอง เชิญท่านอนุรักษ์ได้อภิปรายเหตุและผลในการขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

15 นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของมาตรา ๑๘ วรรคสอง ผมมีการแปรญัตติ
ก็คือในวรรคสองในระบบของกรรมการที่คงร่างไว้ ก็คือในกรณีพ้นจากตำแหน่งก่อน
ครบวาระ ก็คือให้บุคคลในบัญชีรายชื่อสำรองในด้านเดียวกันนั้น ตามมาตรา ๑๖ (๔) หรือ
ของเขตเดียวกันตามมาตรา ๑๖ (๕) แล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับคะแนนระดับถัดไปเข้า

20 ดำรงตำแหน่งแทน หากไม่มีผู้ได้รับเลือกให้ลำดับถัดไป ก็คือเป็นลำดับของการเลื่อนลำดับ
ขึ้นมา แต่ผมเห็นในหลักการผมคิดว่าน่าจะให้ไปดำเนินการเลือกใหม่ ผมก็เลยอยาก
สอบถามทางกรรมการว่า ในระบบใดน่าจะดีกว่ากันหรือเป็นอย่างไร อยากจะได้ข้อมูล
แต่ในส่วนของคุณหญิงและเพศชายใกล้กัน ผมเห็นว่าที่ท่านร่างเดิมอยู่แล้วก็รับได้

25 อยากจะขอข้อมูลตรงนี้เพื่อประกอบการพิจารณาว่า ทำไมท่านถึงใช้ระบบของการจัดคิว
คนที่รอคิวอยู่น่าจะเป็นคนเหมาะสมกว่า หรือว่าทำไมถึงไม่มีการเลือกใหม่ ก็เลยขอข้อมูล
กับทางท่านกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการได้ชี้แจงครับ จะมีท่านผู้ใดชี้แจงครับ ท่านสาวรี
เชิญครับ

- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (กรรมาธิการ) : กราบขอพระคุณท่านประธาน
 ค่ะ แล้วก็เรียนท่านสมาชิกวุฒิสภา ดิฉัน สารี อ๋องสมหวัง กรรมาธิการ ประเด็นที่
- 5 ต้องเรียนว่าขณะนี้การคัดเลือกกันเองก็มีอยู่ ๒ – ๓ รูปแบบ ก็คือว่าเมื่อคัดเลือกกันเองแล้ว
 หากออกก่อน ดาย หรือหมายถึงว่าขาดคุณสมบัติก็จะมีระบบในการเลือกใหม่
 กับอีกระบบหนึ่งคือในการคัดเลือกกรอบแรกมีการเลือกบัญชีบุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็น
 กรรมการ ซึ่งต้องเรียนว่าการคัดเลือกกันเอง บุคคล อย่างเช่น ดิฉันขอเรียนเลยนะค่ะว่า
 ที่ใช้บัญชีแบบก็มี เช่น การคัดเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 10 ซึ่งมีการเลือกบัญชีสำรอง การเลือกของหลายหน่วยงาน ปัจจุบันมีการใช้บัญชีสำรอง
 ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานสุขภาพแห่งชาติ เลือกคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติมีการเลือกบัญชี
 สำรองที่จะให้บุคคลที่ได้คะแนนลำดับถัดไปขึ้นมาเป็นกรรมการเลย เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย
 ที่จะเกิดขึ้นจากการที่ต้องจัดประชุมองค์กรอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเราก็คาดการณ์ว่าขณะนี้
 ขออนุญาตนำเรียนตัวเลขขององค์กรผู้บริโภครทั่วประเทศ ดิฉันคิดว่าในแต่ละจังหวัดก็มี
- 15 โดยเฉลี่ยประมาณไม่น้อยกว่า ๑๐ องค์กร เพราะฉะนั้นการที่จะนำองค์กรผู้บริโภครหลายร้อย
 องค์กรมาคัดเลือกอีกรอบหนึ่ง ก็จะทำให้เราต้องเสียงบประมาณ เสียค่าใช้จ่าย แล้วก็ดิฉัน
 เชื่อว่า การที่บุคคลที่สมัครเข้ามาเป็นคณะกรรมการแต่ละคนอย่างน้อยก็ต้องมาจากที่องค์กร
 ที่ทำงานไม่น้อยกว่า ๓ ปีขึ้นไป แล้วก็เป็นผู้ที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เพราะฉะนั้นทุกคน
 ก็สามารถที่จะได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการด้วยกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นการเลือกบัญชี
- 20 สำรองไว้ ไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย เพราะว่าทุกคนต่างก็มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการด้วยกัน
 ทั้งหมด เพราะฉะนั้นก็จะทำให้เราสามารถที่จะประหยัดงบประมาณในการที่ต้องเชิญ
 องค์กรผู้บริโภครมาคัดเลือกอีกรอบหนึ่ง หากมีการลาออกหรือมีการหมดคุณสมบัติ
 ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นการเลือกบัญชีสำรองไว้ ดิฉันเชื่อว่ก็ด้วยเหตุผลเหล่านี้ แล้วก็
 เชื่อว่าบุคคลที่สมัครเข้ามาเป็นกรรมการก็เป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ และเป็นผู้ที่มีผลงานประจักษ์
- 25 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งสิ้น ก็ขออนุญาตนำเรียนสั้น ๆ เท่านั้นค่ะ ขอพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษ์ เชิญครับ

5 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานครับ ก็ได้ฟังกรรมาธิการ
ชี้แจง ผมรับได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ มาตราต่อไปครับ

10 นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๕ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การ ซึ่งมี
๒ พรรค กรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคหนึ่ง (๕) แล้วก็มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ก็คือ
15 ท่านอนุรักษ์ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในวรรคหนึ่ง (๔) เพราะฉะนั้นใน (๔) ท่านอนุรักษ์ก่อน
เดี่ยวจะเปิดให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายใน (๕) เชิญท่านอนุรักษ์ ซึ่งสงวนคำแปรญัตติไว้
เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : คือกราบเรียนท่านประธานนะครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ที่นี้ผมมีข้อสงสัยอย่างนี้ครับว่า คือปกติในข้อ ๑๕
20 นี้เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ ก็คือของคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ แต่ใน
ขณะเดียวกันผมคิดว่าไม่อยากให้มีปัญหาในวันหน้า เรื่องอำนาจคณะกรรมการ คือ
คณะกรรมการจะมีอำนาจได้อย่างไร ก็คือขึ้นอยู่กับว่าอำนาจขององค์กรเป็นแค่ไหน
อย่างกรณีนี้เรากลับไปดูอำนาจขององค์กรอยู่ในมาตรา ๕ ก็คือมาตรา ๕ บอกว่า “องค์การ
อิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระจากหน่วยงาน
25 ของรัฐมีวัตถุประสงค์” ดังต่อไปนี้ ซึ่งก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ก็คือ “มีวัตถุประสงค์
ให้ความเห็นในการตราและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ ให้ความเห็นในการกำหนด
มาตรการต่าง ๆ เพื่อกำหนดคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำ

- หรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค” ก็เขียนไปสอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๑ วรรคสอง คราวนี้คำถามของผมนั้นก็คือว่า โดยหลักการแล้วกรรมการ
- 5 ไม่สามารถทำเกินขอบอำนาจขององค์กรที่กำหนดไว้ได้ ผมคิดว่าเรื่องนี้ผมอยากถาม ความเห็นจากกรรมการก่อนว่าโดยหลักการแล้วกรรมการสามารถทำเกินขอบอำนาจ ขององค์กรตามมาตรา ๕ ได้ไหม ซึ่งตัวผมเองผมมีความเห็นว่าทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น โดยหลักการแล้วถ้าทำเกินขอบอำนาจขององค์กร คือมาตรา ๕ ประกอบกับมาตรา ๖๑
- 10 วรรคสอง ถ้าทำเกินในวันหน้าจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นตัวผู้บริโภคหรือว่าคนที่เกี่ยวข้อง อาจจะมาร้องว่าองค์กรทำเกินขอบอำนาจวัตถุประสงค์ขององค์กร ก็อาจจะไม่ผูกพันองค์กร หรืออาจจะมีข้อถกเถียงในทางกฎหมายต่อไป ซึ่งผมเห็นว่าเรื่องนี้ใน (๑๕) นี้เรื่องที่จะมี ปัญหาในวันหน้าก็มีในเรื่องที่ผมแปรญัตติ ท่านคุณะครับ ในเรื่องของ (๑๕) ตั้งแต่ (๑) เป็นเรื่องการให้ความเห็นเท่านั้นเอง ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาหน่วยงานของรัฐ
- 15 ในการตราและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับตัววัตถุประสงค์ขององค์กร การตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภครายงานไปยัง หน่วยงานต่าง ๆ ที่รัฐรับผิดชอบก็สอดคล้องกับองค์กร ดำเนินการและสนับสนุน เผยแพร่ ข้อมูลที่เป็นจริง ส่วนใหญ่ก็สอดคล้อง การสนับสนุนการใช้สิทธิเรียกร้อง การดำเนินคดี
- 20 ผู้บริโภคและองค์กรผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำ ของผู้ประกอบการ อันนี้ผมไม่คิดใจ แต่ผมคิดว่าสิ่งที่อาจจะไม่สอดคล้องกับตัว วัตถุประสงค์ขององค์กรคือเรื่องดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภค และผู้ประกอบการ อันนี้อาจจะไม่ได้อยู่ในอำนาจขององค์กรที่จะทำการได้ ซึ่งรวมตลอดถึง (๕) ที่ผมจะอภิปรายในวาระต่อไป ซึ่งผมมองว่าเรื่องนี้อยากสอบถามกรรมการก่อนว่า
- 25 ในส่วนการเข้าไปดำเนินการเลยในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ อยู่ในอำนาจขององค์กรไหม อยากสอบถามเป็นเบื้องต้นก่อน ขอบคุณครับ
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการเชิญชี้แจงใน (๔) ที่ท่านอนุรักษได้สอบถาม เชิญครับ

๓๑

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จันทร์ตรี ๓๕/๓

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมธิการครับ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องบทบาท อำนาจหน้าที่
5 ของคณะกรรมการกฤษฎีกาขององค์กร อันนี้ก็ต้องเริ่มดูมาตั้งแต่ตรงส่วนของ
รัฐธรรมนูญที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องการให้ม็องค์กรนี้อยู่ ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์กรนี้ได้
กำหนดไว้ชัดเจนอยู่ในวรรคสองของมาตรา ๖๑ ซึ่งทางร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ได้มากำหนด
ล้อย่อยคำดังกล่าวมาไว้ในมาตรา ๕ กำหนดไว้ ก็เขียนล้อย่อยคำล้อย่อยมาเลย -----

๓๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๓๖/๑

ที่นี้การควบคุมบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญไม่ได้เฉพาะตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง เพียงวรรคเดียว ต้องดูประกอบทั้งมาตรา ซึ่งตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องการทำว่า

- 5 ผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครอง เรื่องข้อมูลที่เป็นความเป็นจริง เราก็มีสิทธิในการร้องเรียน เพื่อได้รับการแก้ไขเยียวยา แล้วก็มีสิทธิรวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค ตรงส่วน
- 10 ของประเด็นแรกก่อน ประเด็นแรกว่าการกำหนดอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ ซึ่งในวงเล็บเกี่ยวกับเรื่องอำนาจฟ้อง เรื่องอะไรต่าง ๆ รวมถึงเรื่องกระบวนการ ไกล่เกลี่ย อำนาจการไกล่เกลี่ยตาม (๔) จะเป็นการเกินกรอบที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด หรือไม่ ก็เรียนว่าเป็นการเกินที่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้ในลักษณะที่ชัดเจน แต่มีการ
- 15 การตีความไปว่าจริง ๆ แล้วการตีความรัฐธรรมนูญต้องดูมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่งด้วย สิทธิต่าง ๆ เป็นกระบวนการ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็มุ่งไปเพื่อที่จะดำเนินการเพื่อบังคับให้ ตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง เป็นรูปธรรมเกิดขึ้นจริงได้ด้วย เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้ก็มี การ
- 20 การตีความว่าเกินรัฐธรรมนูญกันจริง ๆ แล้วมีปัญหาว่าทำได้หรือไม่ ในแง่ข้อกฎหมาย สามารถทำได้ เพราะเนื่องจากว่าการที่เขียนเกินรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ได้ขัดรัฐธรรมนูญ ทำได้ อย่างเช่น ผมยกตัวอย่างว่าในกรณีที่อำนาจของวุฒิสภาในการตรวจสอบให้ความเห็นชอบ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง อย่างเช่น ของ ปปง. หรืออะไรต่าง ๆ ในทาง
- รัฐธรรมนูญก็ไม่ได้มีการเขียนกำหนดอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไว้ในรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด
- 25 มีแต่เพียงกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั่นที่ต้องการให้มีการตรวจสอบโดย วุฒิสภา ก็เขียนอำนาจวุฒิสภาไว้ให้ หลักการก็ทำนองเดียวกัน ก็ถือว่ากรณีนี้เป็นการเกินกว่า ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้วุฒิสภาทำ แต่ก็ขึ้นอยู่กับรัฐที่ต้องการที่จะใช้อำนาจ กด.ไก ในเรื่องนั้นให้มีอำนาจหน้าที่หรือไม่ เพราะฉะนั้นก็เรียนว่าตรงส่วนนี้ไม่ถือว่าเป็นการขัด
- รัฐธรรมนูญก็สามารถทำได้

- 25 ที่นี้กลับมาตรงส่วนของประเด็นที่ ๒ ว่า การเขียนกำหนดเอาไว้ในมาตรา ๑ ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๕ นั้น มาตรา ๕ เป็นเพียงแต่เขียนในภาพรวม ๆ ที่ได้เรียนแล้ว เป็นการล่อรัฐธรรมนูญมา แต่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งหมดที่ว่าเราปฏิบัติให้เป็น
- รูปธรรมแล้ว ก็เป็นการถอดหลักการมาจากตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้น

๓๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๓๖/๒

องค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคก็ได้กระทำการ อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ก็เพื่อเยียวยา
ผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นก็เลยถือว่าสามารถกำหนดได้ เพราะฉะนั้น
5 การอ่านเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรก็ต้องดูทั้ง ๒ มาตรา ประกอบกันว่านอกจาก
มีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แล้ว ซึ่งก็ถอดมาไว้ในวงเล็บต่าง ๆ นั้นก็ยังมี
อำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่มาตรา ๖๑ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญ
ที่กำหนดไว้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
10 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนุรักษครับ ฟังแล้วเข้าใจตามใหม่ครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ คือ ผมเอง
อาจจะมีความเห็นแตกต่าง ในส่วนนี้จะสอบถามเพิ่มเติมว่าในเรื่องการดำเนินการใกล้เคียง
ชั้นพิพาท ข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการปกติอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ
หน่วยงานอื่นหรือเปล่า อันนั้นคำถามที่ ๑ ว่า การทำงานไปซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น สคบ.
15 หรือหน่วยงานอื่นหรือเปล่า ตรงนี้คำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒ ผมคิดว่าโดยหลักการในการจัดตั้งองค์กรแล้ว ผมคิดว่าในการ
จัดตั้งองค์กรเท่าที่เรารู้การดำเนินการก็ต้องอยู่ในขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์กรที่เรา
กำหนดขึ้นมา เพียงแต่ถ้าท่านร่างเองว่าขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์กรคือมาตรา ๕
ในเรื่องมาตรา ๖๑ ถ้าท่านอยากจะใส่ขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์กรไปที่มาตรา ๖๑
20 วรรคหนึ่งด้วย ท่านก็ต้องเขียนขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์กรว่าจะทำอะไรได้บ้าง
เพราะฉะนั้นภายในวันหน้าจะมีปัญหาเรื่องตีความว่า ๑. ขอบเขตวัตถุประสงค์องค์กรท่าน
เขียนแค่นี้ แต่ท่านบอกว่าท่านสามารถทำงานได้มากกว่าขอบเขตวัตถุประสงค์ขององค์กร
แล้วท่านไปอ้างมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง ผมคิดว่าคงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นถ้าท่านเข้าใจ
ของ ท่านเองว่าในเมื่อมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง ท่านควรจะมาบัญญัติสิทธิของตัวผู้บริโภค
25 แล้วท่านเข้าใจว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กร ท่านก็ต้องมากำหนดวัตถุประสงค์ -----

- ๓๓/๑

LIART

ตัวอย่างเช่น บริษัทหรือองค์กรอะไรก็ตามถ้าอยากจะทำอะไรก็ต้องกำหนดขอบเขต
วัตถุประสงค์ของมันว่าจะทำอะไร แล้วกรรมการก็ต้องดำเนินการภายใต้ขอบเขต

5 วัตถุประสงค์ขององค์กร กรรมการไม่มีสิทธิทำนอกขอบเขตวัตถุประสงค์องค์กร
จะไม่ผูกพันกับองค์กร เพราะฉะนั้นก็เลยสอบถามท่านว่าถ้าท่านคิดว่ามาตรา ๖๑/๑ อยู่ใน
อำนาจขององค์กรท่านก็บัญญัติเข้ามาเถอะครับว่าองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ตรงนี้ด้วย
ซึ่งท่านเข้าใจว่าอยู่อย่างนั้น แต่ผมคิดว่าผมไม่เข้าใจอย่างนั้น ก็เลยเรียนสอบถามข้อมูล
ท่านก่อนครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตอบคำถามของท่านอนุรักษใน ๒ ประเด็น เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ

ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการนะครับ ในส่วนของประเด็นแรกปัจจุบันนี้ สคบ. ก็ยัง
ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการ โกล่เกลี่ยนะครับ มีแต่ทางปฏิบัติที่ได้กระทำเท่านั้น แต่กฎหมายยัง
15 ไม่ได้เขียนไว้ แต่กำลังมีการดำเนินการแก้ไขอยู่ในชั้นสภานะครับ เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้
ทาง สคบ. ก็มีทำหน้าที่โกล่เกลี่ยเหมือนกัน ถามว่าซ้ำไหม ก็คือซ้ำกัน แต่ว่าหน่วยงานของ
รัฐก็ทำไป ขององค์กรอิสระนี่ก็เป็นการช่วยกันทำเพื่อแก้ไขปัญหาให้ผู้บริโภค เพราะฉะนั้น
ก็ไม่น่าจะมีปัญหาในการขัดแย้งอะไรกันก็ช่วยกันทำ แต่ตรงส่วนของเกี่ยวกับเรื่อง
วัตถุประสงค์ผมเรียนว่าในตรงส่วนของตัวมาตรา ๕ เป็นการเขียนหลักการแบบกว้าง ๆ

20 แต่ว่าการดูอำนาจหน้าที่ของตัวองค์กรนั้น ตัวคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ใน
การขับเคลื่อนก็สามารถที่จะดูประกอบกันได้ คือการเขียนกฎหมายถ้าจะเขียนให้ชัดเจน
ที่ทางท่านอนุรักษต้องการก็ชัดเจนดี ถ้าจะไปเพิ่มในมาตรา ๕ บอกว่า รวมทั้งมีวัตถุประสงค์
ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ ก็ชัดเจน แต่เวลาอ่านกฎหมายต้องอ่าน ๒ มาตราประกอบกัน
อย่างที่เรียนว่าผู้ร่างกฎหมายในชั้นแรกที่เขาร่าง เขาต้องการเขียนมาตรา ๕ เป็นภาพรวม
25 เบื้องต้นโดยการไปลือรัฐธรรมนูญมาได้ไว้เลย แต่เวลาเราพูดถึงอำนาจหน้าที่ลงไป
ในรายละเอียดในเรื่องปฏิบัติเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เป็นเรื่องหลัก เพราะอำนาจ
หน้าที่หลักขององค์กรอิสระในเรื่องนี้ก็คือตามที่ระบุอยู่ในรัฐธรรมนูญก็คือให้ความเห็น
ทางกฎหมาย เสนอแนะมาตรการต่าง ๆ อันนั้นเป็นอำนาจหลัก แต่อำนาจรองที่มาเสริม

เพื่อให้ครบถ้วนให้เป็นไปตามมาตรา ๖๑ ทั้งหมดทางผู้ร่างกฎหมายได้นำมาเขียน
ในรายละเอียดลงไว้ในมาตรา ๑๕ นะครับ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวันชัยจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ
- นายวันชัย สอนศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย
สอนศิริ กรรมาธิการ ขออนุญาตเพิ่มเติมต่อท่านกรรมาธิการที่ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ จากความ
วิตกกังวลของท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน กราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการ
10 ได้พิจารณาต่อข้อกังวลของท่านเป็นอย่างดี โดยได้มีการพิจารณากันอย่างรอบคอบ
ต่อข้อวิตกของท่านว่า ไปกระทำการเกินอำนาจหรือเปล่า เราก็ไปดูรัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๑
วรรคหนึ่ง ผมขออนุญาตไม่อ่านทั้งหมด แต่มีอยู่ตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “และมีสิทธิร้องเรียน
เพื่อให้ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหาย รวมทั้งมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของ
ผู้บริโภค” เรามองถึงประเด็นแก้ไขเยียวยานะครับท่านที่เคารพ เราเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องให้
15 เขาไปฟ้องอย่างเดียว หรือไม่จำเป็นที่จะต้องให้เขาไปดำเนินคดีด้วยประการหนึ่งประการใด
เมื่อเขามีข้อพิพาทเกิดขึ้น มีข้อร้องเรียนเกิดขึ้น เราไกล่เกลี่ยให้เขา แล้วเขาได้รับการแก้ไข
เยียวยา มันก็จะไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งที่ท่านอนุรักษ์ได้วิตกกังวลว่าถ้าไกล่เกลี่ยนั้น
มีหรือไม่ เราก็เห็นว่าการไกล่เกลี่ยนั้นน่าจะยังให้วัตถุประสงค์ของการเอียนั้นสำเร็จขึ้น
ก็กราบเรียนว่าไม่น่าจะกระทำการใดที่เกินกว่ารัฐธรรมนูญและวัตถุประสงค์ที่ตั้งที่ท่านวิตก
20 เลยครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ก็จะถามสุดท้ายนะครับก็คือว่าถ้าไปสรุป
กรรมาธิการ ๒ ท่านพูดตรงกันนะครับว่าการดำเนินการไกล่เกลี่ยและเยียวยาตรงนี้ไม่ได้
25 อยู่ในเงื่อนไขของมาตรา ๖๑ วรรคสองนะครับ -----

ซึ่งมาตรา ๖๒ วรรคสอง เป็นเรื่ององค์กรอิสระที่เขียนไว้เลยว่า ให้มีองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค

5 ทำหน้าที่ เขียนไปแล้วนะครับ

๑. เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและบังคับใช้กฎหมายและกฎ อันนั้นคือ ๑ อำนาจหน้าที่

๒. ให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

๓. ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการ

10 คุ้มครองผู้บริโภค

ก็คือ ๓ ประการ ซึ่งสอดคล้องกับตัวมาตรา ๕ เขียน เพราะฉะนั้น โดยหลักแล้ว ทางท่านกรรมาธิการชี้แจงว่าในส่วนการดำเนินการวิธีไต่ถามข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ ไม่ใช่เป็นเรื่องมาตรา ๖๑ วรรคสอง ไม่ได้อยู่ในตัวมาตรา ๖๑ วรรคสอง แต่เป็นการนำเอามาตรา ๖๑ วรรคแรก เป็นเรื่องของสิทธิผู้บริโภคมาบัญญัติไว้

15 เพื่อให้กรรมการมีอำนาจที่จะดำเนินการทำได้ อันนี้เดี๋ยวขอคำยืนยันว่าสิ่งที่ผมได้ยินกรรมาธิการพูดนี้ถูกหรือเปล่า เพราะผมคิดว่าวันหน้าคงมีปัญหาในเรื่องคนครองร้องในประเด็นนี้ว่าอยู่ในอำนาจขององค์กรหรือไม่

สิ่งต่อไปผมก็จะเรียนนะครับว่า ผมก็ขอในความเห็นของผม ผมคิดว่าถ้าในการดำเนินการดังกล่าวไม่ได้อยู่ในอำนาจขององค์กร ไม่สามารถดำเนินการได้

20 เพราะในรูปแบบของกรรมการ กรรมการไม่สามารถกระทำได้ในนามส่วนตัวต้องกระทำได้ภายในกรอบขององค์กรเท่านั้นเอง ผมถึงบอกว่าในส่วนดำเนินการการไต่ถามข้อพิพาทผู้บริโภค ผู้ประกอบการที่ผมแปรญัตินี้ ผมคิดว่าไม่ได้อยู่ในกรอบอำนาจขององค์กรตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง และมาตรา ๕ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วตรงนี้้องค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคโดยหลักการแล้วจริง ๆ เป็นเหมือนเรกกูเลเตอร์ (Regulator)

25 เท่านั้นเอง จะไม่มีส่วนล้าลงมาในส่วนที่เป็นโอเปอเรเตอร์ (Operator) หรือคนที่เข้ามาปฏิบัติการ เพราะฉะนั้นโดยส่วนตัวแล้วผมคิดว่าส่วนนี้ควรจะตัดออกเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรที่แท้จริง เพื่อไม่ให้มีปัญหาในวันหน้าในเรื่องที่บุคคลต่อไปจะมา

ร้องเรียนว่าองค์กรตรงนี้ไม่มีอำนาจตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ประกอบ
มาตรา ๖๑ วรรคสอง กราบขอขอบคุณครับ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีใครชี้แจงไหมครับ หรือว่าเป็นประเด็นที่เดี๋ยวก่อนมติที่ประชุม
คิดว่า ผมเก็บไว้ตรงนี้นะครับ ใน (๔) เดียวผมจะขอ (๕) ก่อน ผมไม่อยากจะรบกวน
ท่านสมาชิกเดินเข้า เดินออก (๔) ท่านอนุรักษ์ขอให้ตัดในวรรคท้ายออก เรื่องของการ
ใกล้เคียง กรรมการยืนยัน ผมไป (๕) กรรมการไปแก้ไขเรื่องของการดำเนินคดีต่อ
10 ศาลยุติธรรม ไปเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการเพิ่มเติม ท่านสมาชิกทุกท่านอภิปราย
ได้ครับ เชิญอาจารย์เจริญครับ

- นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน
ที่กรรมการไปเพิ่ม กระผมไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วย ที่จริงอยากได้ นะครับท่านประธาน
15 แต่พอไปดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๑ ไม่ได้เขียนให้มีอำนาจลักษณะนี้เลย บทเรียนที่สมาชิก
วุฒิสภาได้ตั้งข้อสังเกตพระราชบัญญัติตรวจเงินแผ่นดิน มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญ
ไม่ได้กำหนดให้สั่งฟ้องสั่งอะไรเองได้ แต่ตอนที่กฎหมายเข้ามาสู่สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
วุฒิสภาก็ตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการเพิ่มอำนาจเกินกว่ารัฐธรรมนูญกำหนด คือจริงๆ แล้วดี
แต่ว่ารัฐธรรมนูญยังไม่ได้เปิดช่องให้สามารถเป็นองค์กรที่ฟ้องเองได้ ท่านประธานครับ
20 เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านอนุรักษ์ ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้พูดถึงมาตรา ๕
วัตถุประสงค์ คือถ้าเราเชื่อมโยงมาตรา ๕ และมาตรา ๖๑ ในรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ไม่เห็น
ช่องทางเลยในการที่จะใช้องค์การอิสระนี้สามารถฟ้องเองได้ และถ้าท่านประธานลองดู
ในวรรคแรก ๆ ประชาชนเขาสามารถหรือองค์การนี้สามารถไปช่วยดำเนินคดีให้อัยการ
ดำเนินการได้อยู่แล้วในวรรคแรก ๆ นี้ ผมจะอ่านให้ท่านประธานฟัง "คณะกรรมการอาจส่ง
25 เรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาแต่งตั้งพนักงานอัยการดำเนินคดีตามที่อัยการสูงสุด
เห็นสมควร" เพราะฉะนั้นกระบวนการปกติก็มีอยู่แล้ว แต่ถ้าสมมุติว่ารัฐธรรมนูญเปิดช่อง
เพราะฉะนั้นต่อไปองค์กรต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมานี้ก็จะมีอำนาจฟ้อง จะมีหน่วยงานที่ดำเนินการ

๓๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นุชฉิชา ๓๘/๓

แทนอัยการอีกมากมายและจะมีปัญหาในเชิงปฏิบัติ กระผมคิดว่าการที่กรรมการเขียน
เพิ่มขึ้นมาหรือกำหนดเพิ่มขึ้นมาน่าจะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

5

- ๓๘/๑

- ประการที่ ๒ การที่ให้อำนาจนี้ซึ่งมีอำนาจมากเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด
- 5 กรรมการอาจจะใช้อำนาจนี้ไปสู่การให้หรือต้องการให้เกิดความเสียหายในเรื่องของ
- ความเป็นกลางหรืออิสระ เพราะว่าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในพรรคท้ายของรัฐธรรมนูญ
- เขาบอกว่าสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนั้นเป็นหน่วยงานที่อิสระและก็เป็นกลาง เพราะฉะนั้น
- อันนี้ก็เหมือนกัน เรามองในแง่ของผู้บริโภค เห็นใจ แต่ขณะเดียวกันผู้ที่เกี่ยวข้องก็คือผู้ที่
- ทำให้ผู้บริโภคเสียหาย บางทีเขาอาจจะถูกกลั่นแกล้งได้ง่าย ถ้าเราเพิ่มอำนาจในลักษณะนี้
- 10 เข้าไป โดยสรุปท่านประธาน กระผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการเขียนเพิ่มไปให้อำนาจนี้
- สามารถฟ้องเองได้ กระผมไม่เห็นด้วย เหตุที่ไม่เห็นด้วยก็ ๒ ประการ ประการแรกก็คือ
- เป็นอำนาจที่เกินกว่ารัฐธรรมนูญกำหนด ประการที่ ๒ เป็นอำนาจที่เกินจากวัตถุประสงค์
- ขององค์การตามมาตรา ๕ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
- วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายอีกไหมครับ ท่านนฤมล
- 15 และท่านเฉลิมชัยต่อ เชิญครับ

- นางนฤมล ศิริวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ ในฐานะกรรมาธิการ อันที่จริง
- ถ้าโดยมารยาทแล้วดิฉันก็คงจะต้องอภิปรายเพื่อจะปกป้องร่างของกรรมาธิการ
- แต่เนื่องมาจากในวันที่มีการพิจารณาส่วนนี้ดิฉันไม่ได้อยู่ในห้องประชุม ซึ่งถ้าวันนั้น
- 20 ดิฉันอยู่ในห้องประชุม ดิฉันก็จะขออนุญาตที่จะเรียนยืนยันว่าดิฉันก็คงไม่เห็นด้วยกับการเพิ่ม
- (๔) แล้วก็ (๕) เข้าไป เนื่องมาจากเหตุผลที่ท่านอาจารย์เจริญได้กรุณาอธิบายไปแล้วว่า
- การแบ่งอำนาจนั้นมีการแบ่งกันโดยชัดเจนอยู่แล้ว ๑ การทำเกินเหตุผล แล้วก็การทำเกิน
- รัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติเอาไว้ในวรรคสองนี้ ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรดำเนินการ แล้วใน
- สมัยที่เรามีการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. สตง. พวกเราได้ยืนยันในหลักนี้ มีวลีหนึ่งที่เพื่อนสมาชิก
- 25 ของเราได้พูดคือท่านคำณูณ สิทธิสมาน ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านพูดคำว่า “กระบวนการ”
- ท่านขอร้องให้เราช่วยพิจารณาว่า ให้ สตง. มีอำนาจในการฟ้องได้ เพราะคดีเยอะเหลือเกิน
- เพราะว่าช้า เราก็มีความเห็นใจ แต่วลีที่ท่านพูดก็คือ เหมือนนี้ไม่สุด ให้ทำแล้วให้สุดไปเลย
- แล้วจะได้ทำงานได้เร็ว ทำงานได้คล่อง ทำงานได้จบ แล้วก็มีความถูกต้องตามกระบวนการ

ใช้งบประมาณ ในกรณีนี้เช่นเดียวกัน ดิฉันก็อยากที่จะให้มีโอกาสที่จะทำได้ แต่เกิน แล้วก็
 5 ขัดหลักการของการแบ่งอำนาจหน้าที่กัน เรามีอัยการที่จะทำหน้าที่เป็นทนายของแผ่นดิน
 ที่จะฟ้องให้ได้ แล้วในกรณีที่ทนายของแผ่นดินไม่ฟ้อง ไม่เป็นตัวแทนฟ้องให้ก็ต้องมีเหตุผล
 แล้วยังมีช่องทางอื่นอีกในเรื่องของ พ.ร.บ. กระบวนการพิจารณาคดีผู้บริโภค ผู้บริโภค
 สามารถที่จะนำเรื่องราวเข้าไปฟ้องได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกมาก เพราะฉะนั้นดิฉัน
 10 ไม่เห็นว่าเราสมควรจะต้องรวมอำนาจอันนี้เข้ามาในองค์การอิสระตาม พ.ร.บ. นี้ เพราะยิ่ง
 ทำให้งานมากขึ้น ถ้าฟังหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ ๑๑ - ๑๒ ประการนั้นก็เยอะพอแล้ว เอาออกไป
 สัก ๒ ข้อคือ (๔) กับ (๖) นี้จะทำให้การทำงานของท่านตรงไปตามวัตถุประสงค์ของ
 รัฐธรรมนูญที่กำหนดให้มีกฎหมายนี้ด้วย เพราะฉะนั้นดิฉันก็ขออนุญาตไม่เห็นด้วยกับ
 การให้มีตรงนั้น แล้วก็ขอให้บันทึกไว้ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านเฉลิมชัย คุณหมอเจตน์ ท่านเฉลิมชัยก่อน เชิญครับ
 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม : ขอบคุณครับท่านประธาน
 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตกล่าวเพื่อความ
 20 นิดหนึ่งว่า มาตรการนี้ได้มีผู้อภิปรายไปแล้วว่าเกินอำนาจของคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญ
 แต่สิ่งที่ผมจะขออนุญาตเรียนที่ประชุมเพิ่มเติมด้วยเหตุผลว่า การที่ให้อำนาจของกรรมการ
 ในการเป็นผู้ฟ้องแทนผู้บริโภคนั้น ต้องขอเรียนว่า อำนาจอันนี้ที่กรรมการเพิ่มเข้ามา
 กำลังจะสร้างความวุ่นวาย สร้างความสับสนให้กับบ้านเมือง ทุกวันนี้คดีความต่าง ๆ
 มีมากมายอยู่แล้ว การฟ้องร้องกันระหว่างผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบการนั้นมีอยู่แล้ว และสิ่งที่
 กระผมต้องการก็คือ การฟ้องร้องต่าง ๆ นั้น ถ้าเป็นไปตามธรรมชาติ ธรรมชาติของการ
 ฟ้องร้องคือ -----

- การถูกละเมิดหรือการไม่ได้รับสิ่งที่ผู้บริโศคต้องการ ไม่สมประสงค์ ไม่สมประโยชน์ของ
 ผู้บริโศคต้องการ และเมื่อคุยกันแล้ว เมื่อประนีประนอมกันแล้วไม่สามารถที่จะตกลงกันได้
 5 ก็จะนำไปสู่การฟ้องร้อง เพราะฉะนั้นถ้าการฟ้องร้องเป็นไปตามธรรมชาติ สิ่งที่เป็นความ
 วุ่นวายก็จะไม่เกิดขึ้น แต่กรรมการเพิ่มข้อความนี้เข้าไป กำลังจะทำให้เกิดความวุ่นวาย
 มากมาย สมยกตัวอย่างในวงการแพทย์หรือการรักษาพยาบาลนั้น ถ้าฟังถ้าผู้ป่วยถูกละเมิด
 ด้วยเหตุใดก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะเป็นการเจ็บป่วยหรือการเสียชีวิต ถ้าผู้เจ็บป่วยใช้ดุลยพินิจของ
 ผู้เจ็บป่วยเองหรือของญาติเอง การฟ้องร้องแทบจะไม่เกิดขึ้น แต่ทุกวันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ
 10 ผู้เจ็บป่วยได้รับคำแนะนำ ได้รับคำชี้แนะ ได้รับคำขูขงจากบุคคลภายนอก อันนี้ละครับ
 ที่นำไปสู่การฟ้องร้อง อำนาจหน้าที่ของกรรมการชุดนี้มีอยู่แล้วในข้อ ๔ ซึ่งเป็นข้อที่
 สนับสนุนให้มีการประนีประนอมกัน ใกล้เคียงข้อพิพาทระหว่างผู้บริ โศคและ
 ผู้ประกอบการ แล้วเหตุไฉนครับที่กรรมการชุดนี้จะไปทำหน้าที่เป็นผู้ฟ้องเสียเอง
 ท่านมีหน้าที่ในเชิงวิชาการ ท่านมีหน้าที่ในการชี้แนะในการให้ความรู้ทางวิชาการในการ
 15 ตรวจสอบการกระทำที่มีการละเมิด ดำเนินการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อเท็จจริงต่าง ๆ
 แล้วทำไมท่านจะต้องไปทำหน้าที่เป็นผู้ฟ้องเสียเอง ความวุ่นวายจะเกิดขึ้น จะเกิดมาเพีย
 คนใหม่ขึ้นมาในประเทศไทย นั่นคือกรรมการชุดนี้ เพราะฉะนั้นอำนาจหน้าที่อันนี้ต้อง
 ขอเรียนว่าไม่สมควรที่จะเกิดขึ้น ผมได้เคยไปสัมมนาในกฎหมายฉบับนี้ที่จังหวัดเชียงใหม่
 คุยกับกลุ่มแพทย์กลุ่มใหญ่ แพทย์ พยาบาล ได้รับคำอธิบายและยืนยันมาว่า ทันทีกฎหมาย
 20 ฉบับนี้ผ่านและมีการแก้ไขตามที่กรรมการเพิ่มข้อความเข้าไป วันรุ่งขึ้นกลุ่มแพทย์
 พยาบาล ผู้ให้บริการสาธารณสุขจะระดมชื่อกัน ๑๐,๐๐๐ ชื่อ เพื่อขอแก้กฎหมายฉบับนี้ทันที
 เห็นไหมครับว่า ยังไม่ทันที่กฎหมายฉบับนี้จะได้มีผลบังคับใช้ ถ้ามีการแก้ไขตามที่
 กรรมการว่าความวุ่นวายก็จะเกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปคือจะ
 เต็มไปด้วยการฟ้องร้อง จะมีการตั้งโต๊ะ มีการพูดคุยแทนที่จะนำไปสู่การเจรจา การใกล้เคียง
 25 ประนีประนอม การฟ้องร้องจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจึงขอยืนยันและค้านการเพิ่มข้อความนี้
 ของกรรมการในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) นี้อย่างเด็ดขาด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอเจตน์ และท่านวิชาญครับ

๘๒

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศสึมา ๔๐/๒

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ กฎหมายเดิมที่มีอยู่
5 พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ทำให้วงการแพทย์สิ้นสะเทือนมาครั้งหนึ่งแล้ว
แพทย์มีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนั้นค่อนข้างมาก พวกเราทำงานหนักท่านประธาน ผมเป็น
แพทย์คนหนึ่ง ผมทนเห็นวงการแพทย์ระส่ำระสายไม่ได้ ปัญหาก็คือว่า เขารวมการบริการ
ทางการแพทย์เข้ามาไว้ในกฎหมายฉบับนั้น ก็เลยทำให้คดีฟ้องร้องแพทย์ถูกรวมอยู่ในนั้น
ท่านประธานครับ ปัญหาเรื่องของจำนวนของบุคลากรไม่สอดคล้องกับภาระงาน เป็นปัญหา
10 ที่ทางผู้ที่เกี่ยวข้องเขาพยายามจะแก้ไข แต่การแก้ไขไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ ต้องใช้เวลา
เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ก็คือปัญหาของการฟ้องร้อง ดังนั้นถ้าหากว่าท่าน
เพิ่มนิยามคำนี้ขึ้นมาปัญหาที่เกิดขึ้นก็เกิดคล้ายกับที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวไปแล้วว่า
กรณีอย่างนี้ถ้าหากว่าร่างขึ้นไปจะมีหน่วยงานอีกหน่วยหนึ่งมาช่วยดูแลเรื่องของการ
ฟ้องร้อง การฟ้องร้องก็จะหนักแล้วก็รุนแรงขึ้น ซึ่งผมก็จะไม่ก้าวล่วงไปถึงหน่วยงานอื่น ๆ
15 ซึ่งมีทั้งหมด แต่ว่าทางวงการสาธารณสุขเพียงวงการหนึ่งเท่านั้นในกระบวนทั้งหมด วงการ
ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่ปัญหากระทบต่อขวัญ กำลังใจของผู้ปฏิบัติงานอย่างมากมาย
ซึ่งในขณะที่พวกเราต้องปฏิบัติงานให้สนองนโยบายของรัฐบาล ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลใด
ก็ตาม -----

20

- ๔๑/๑

แต่ว่าในกรณีของการฟ้องร้องที่เกิดขึ้นก็เกิดจากความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน
ท่านประธานครับ คนทำงานถ้าหากว่าทำงานมากย่อมต้องผิดพลาด ถ้าหากว่าไม่อยาก
5 ผิดพลาดก็คือไม่ต้องทำงาน และถ้าหากว่าเราไม่ทำงาน ผลกระทบก็เกิดจากประชาชน
เพราะฉะนั้นตรงนี้คือประเด็นหลักที่ทางผมรู้สึกว่าจะมีปัญหา ถ้าหากว่ายอมรับตามที่
ทางคณะกรรมการได้เขียนขึ้นมาตรงนี้

ประเด็นที่ ๒ ผมเห็นว่าในกรณีที่ทางคณะกรรมการเขียนประโยคนี้นี้ขึ้นมา
ว่าให้ทางองค์การอิสระคุ้มครองป้องกันผู้เสียหาย ผมเห็นว่าไม่ได้เป็นไปตามหลักการ
10 และเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมพยายามอ่านดูร่างหลักการและเหตุผลของ
ร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมอ่านอย่างไรก็ตาม ผมไม่พบประโยคที่ว่า องค์การอิสระคุ้มครอง
ผู้บริโภคจะสามารถทำหน้าที่เป็นโอเปอเรเตอร์ได้ เพราะว่ากรณีทั่ว ๆ ไป ในหลักการ
ของกฎหมายฉบับนี้ ทางองค์การอิสระคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่แต่เพียงเป็นเรกกูเลเตอร์
ในขณะที่ท่านเหมือนกับจะทำหน้าที่เป็นโอเปอเรเตอร์ด้วย ถึงแม้ท่านจะอ้างอิงไว้ก็ตาม
15 ว่าจะให้หน่วยงานอื่นทำหน้าที่ตรงนี้แทน ยกตัวอย่างเช่น จะให้ทนายความป้องกัน
หรือให้อัยการป้องกันก็ตาม แต่ว่าถ้าเป็นอย่างนั้นท่านก็ไม่ต้องเขียนขึ้นมา เพราะว่า
ในกรณีนั้นเราก็มี ในระบบชาติบ้านเมืองในขณะนี้เรามีทนายอาสาที่จะทำหน้าที่
แทนประชาชนที่ยากไร้ แล้วก็เข้าไม่ถึงระบบกระบวนการยุติธรรม เรามีอัยการ
ช่วยเหลือประชาชนที่ทำหน้าที่แทน ทำหน้าที่หน่วยงานของรัฐแทนประชาชนที่เข้าไม่ถึง
20 ระบบยุติธรรม ดังนั้น ถ้าหากว่าท่านจะอ้างว่าเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานเหล่านี้ คือ
ทนายอาสาที่ช่วยเหลือประชาชน ผมไม่เห็นด้วย เพราะผมเห็นว่าในกรณีอย่างนั้น
ประชาชนมีช่องทางของเขาอยู่แล้ว ท่านไม่จำเป็นจะต้องทำหน้าที่นี้ เพราะฉะนั้น
รวมทั้งหมดแล้วผมเห็นว่าผมไม่สามารถจะยอมรับในกรณีที่กรรมการเขียนประโยคนี้นี้
เพื่อให้องค์การอิสระคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ป้องกันตรงนี้ได้ ขอขอบคุณครับ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีแต่คนคัดค้านนะครับ มีใครหนุนบ้างครับ เดี่ยวท่านวิชาญ ถ้าท่าน
คัดค้าน ท่านก็เป็นคนสุดท้าย ผมอยากจะหาอาสาสมัครที่สนับสนุน พร้อมไหมครับ
เพราะทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันหมดเลยครับ เชิญท่านวิชาญก่อนครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบขอบคุณท่านประธานครับ

- 5 ผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในส่วนที่ไม่เห็นด้วย ในมาตรา ๑๕
 ใน (๕) นี้ เหตุผลนอกจากที่เพื่อนสมาชิกได้นำเสนอแล้ว ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า
 ใน (๕) เอง ถ้าอ่านข้อความเราจะเห็นชัดว่าในตอนต้นเขียนไว้ชัดเจนว่า “ในกรณีที่
 คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองเพื่อพิทักษ์
 สิทธิผู้บริโภคจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นการส่วนรวม คณะกรรมการอาจส่งเรื่อง
 10 ให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาแต่งตั้งพนักงานอัยการดำเนินคดีตามที่อัยการสูงสุด
 เห็นสมควรได้” จะเห็นว่าข้อความนี้วัตถุประสงค์เหมือนกันเลย เห็นอย่างเดียวกัน
 ก็คือว่าถ้าคดีนั้นมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง คำว่า
 “อย่างกว้างขวาง” กับ “เป็นส่วนรวม” ก็ไม่ได้ต่างกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ฉะนั้น
 ถ้าดูแล้วในอำนาจในมาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ที่จะเห็นว่า จุดเริ่มต้น
 คือใน (๒) ก็คือไปตรวจสอบ เมื่อไปตรวจสอบเสร็จเห็นว่ามีปัญหาที่ใช้ (๓) ก็คือ
 15 ดำเนินการสนับสนุนเผยแพร่ข้อมูล แจ้งโฆษณาต่าง ๆ เมื่อเห็นว่าปัญหาต่อผู้บริโภค
 ก็คือไปสนับสนุนให้ใช้สิทธิร้องเรียนใน (๔) และใน (๕) ก็คือว่า เห็นว่าเป็นประโยชน์ของ
 ผู้บริโภคเป็นการส่วนรวม ท่านก็สามารถที่จะนำเสนอคดีสำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณา
 ฟ้องร้อง อันนี้คืออำนาจเบ็ดเสร็จ นอกจากนี้ยังแถมท้ายด้วย (๑) ก็คือว่า ถ้าเห็นว่ากฎหมาย
 มีปัญหาท่านก็สามารถให้ข้อเสนอแนะได้ ซึ่งจะเป็นอำนาจเกือบจะเบ็ดเสร็จครบถ้วนอยู่แล้ว
 20 การเพิ่มข้อความใน (๕) ที่เพิ่มเติมในส่วนนี้ จึงเป็นการเหมือนกับว่าเป็นซูเปอร์ พาวเวอร์
 (Supper power) ขึ้นมา เป็นอำนาจพิเศษ ซึ่งใน (๕) ในส่วนต้นก็ได้ให้อำนาจอยู่แล้ว -----

- คือท่านสามารถนำเสนอไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดให้ดำเนินการนะครับ ซึ่งก็ไม่ได้
 บอกว่า โอ.เค. ท่านจะต้องไปดำเนินการเอง ถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่าทำให้อำนาจ
- 5 ที่มากเกินไป แล้วก็เกินกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนดเป็นสิ่งที่ไม่สมควรครับ ขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคียวเอาอาจารย์สุมล ท่านอาจารย์สุรจิต เอาคนที่เห็นด้วยกับ
 กรรมการมีไหมครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นทุกคนก็พูดไม่เห็นด้วยกับกรรมการจะครบ
 ๑๐ คนแล้ว เอาอาจารย์สุมลก่อนครับ แล้วก็ท่านสุรจิตนะครับ แล้วท่านอนุรักษ์
- 10 นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ก่อนอื่นดิฉัน
 ได้แปรญัตติมาตรา ๑๕ (๕) โดยที่คณะกรรมการเห็นด้วย แล้วก็ดิฉันพอใจ ที่จริงก็นึกว่า
 จะไม่ต้องอภิปราย เพราะเนื่องจากว่าเราแปรญัตติแล้ว และเราพอใจแล้ว แต่ว่าได้ยื่นเพื่อน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดในสภาแห่งนี้หลายท่านมากเลย เกือบหมดเลยก็ว่าได้
- 15 ตรงที่อภิปรายไปหลายท่านนี้ก็ไม่เห็นด้วย โดยดิฉันคิดว่าท่านอาจจะกังวลเกินไปหรือกลัว
 เกินไปไหมในการที่จะคิดว่าองค์กรอิสระแห่งนี้ที่ตั้งขึ้นนี้จะมีอำนาจสั่งฟ้าหรือเรียกว่า
 ชงเอง จัดการเองทุกอย่าง แล้วนั่นคือการผูกขาดของอำนาจ ดิฉันอยากให้ท่านหวนกลับมา
 นึกหนึ่งตรงคำว่า “สาธารณะ” องค์กรนี้จะไม่ทำการฟ้องร้องเลย จะไม่เข้าไปก้าวก่าย
 เพราะในวรรคต้นก็บอกไว้แล้วว่าแต่งตั้งพนักงานอัยการอะไรเป็นกระบวนการของกฎหมาย
- 20 แต่มีอยู่นิดหนึ่งว่าถ้าผู้บริโภคนั้นไม่สามารถฟ้องร้องได้เอง แล้วถ้าเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
 หรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวาง องค์กรนี้อาจจะหยิบขึ้นมา แล้วทำการ
 ช่วยเหลือประชาชน องค์กรนี้ตั้งขึ้นดิฉันอยากจะบอกว่าด้วยความอดุสาหะ ด้วยความต่อสู้
 ด้วยการที่ประชาชนต้องการให้มีองค์กรนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิของเขาบ้าง แล้วเมื่อองค์กรนี้
 ตั้งขึ้นมา แล้วท่านยังคิดว่าประชาชน ดิฉันไม่เชื่อว่าประชาชนจะทำร้ายหมอ ดิฉันไม่เชื่อ
- 25 เป็นอย่างยิ่งเลย เพราะว่าดิฉันเชื่อว่าคนทุกคนในโลกนี้เห็นหมอเป็นเทวดาด้วยซ้ำไป
 เห็นหมอเป็นสิ่งที่เขาต้องการให้ช่วยเหลือ เพราะเขาจะตาย เขาเจ็บ แต่ถ้าใครคิดร้ายต่อหมอ
 ดิฉันว่าไม่ใช่แล้ว ไม่ใช่เด็ดขาด เพราะหมอเป็นผู้มีบุญคุณ เพราะฉะนั้นอย่าได้กลัวเลยว่า
 ประชาชนนี้จะฟ้องร้องท่าน วงการหมอจะระส่ำระสายด้วยการที่มีองค์กรนี้ขึ้นมา แล้วก็

ประชาชนทำการฟ้องร้อง เพราะฉะนั้นดิฉันยังยืนยันว่าควรจะมีพรรคตรงนี้เข้าไปนิดหนึ่ง เพื่อให้มาตรานี้มีความสมบูรณ์ขึ้นอีกนิดหนึ่ง ขอบคุณค่ะ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาละ ๑ แล้วที่เห็นด้วยนะครับ ท่านสุรจิตครับ เชิญครับ
- นายสุรจิต ชिरเวทย์ : ขอบคุณครับ ท่านประธาน กระผม สุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงครามนะครับ กระผมก็เป็นผู้ขอแปรญัตติมาตรานี้ แล้วก็กรรมการเห็นด้วยนะครับ คือเราก็ไม่รู้จะประดิษฐ์ถ้อยคำอย่างไรนะครับ ในความหมาย
- 10 ที่ว่าเราล็อก (Lock) วัตถุประสงค์ว่าต้องเป็นประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะเท่านั้นนะครับ ไม่ใช่คดีที่ไปเรียกค่าเสียหายอะไรกันเป็นส่วนตัว อย่างเช่น บริการขนส่งสาธารณะ รถไฟ รถเมล์ รถตู้ที่ไม่มีมาตรฐาน ผมสมมติอย่างนี้นะครับ หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ ที่นี้เหมือนกับที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจฟ้อง
- 15 เพื่อให้กระบวนการไปให้สุด ที่นี้ผมถามว่าถ้าเราฟ้องว่ารถตู้ไม่มีมาตรฐานนี้ ที่คำว่า ๆ กันอยู่ โครม ๆ นี้ ไม่มีเข้มขันนิรภัยแต่ก็วิ่งกันได้ครับ -----

- บริการสนามบินเจ้าหน้าที่ไม่ตรวจวัดอุณหภูมิ หรือทำท่าจะตรวจแล้วโดนตบหน้าเข้า
แล้วก็เลยละเว้นอย่างนี้ ความปลอดภัยของพวกเราอยู่ที่ไหน ทีนี้ถ้าเราไปฟ้องหน่วยงาน
- 5 ของรัฐ อัยการมีหน้าที่ต่อสู้แทนหน่วยงานของรัฐ เราฟ้องรัฐมีเพื่อรักษาประโยชน์ของเรา
เรากำลังจะฟ้องหน่วยงานของรัฐเพื่อรักษาประโยชน์ของมหาชนทั้งหมด เราจะต้องไป
สู้กับอัยการ คดีแพ่งสู้ ๓ ศาล โครนะในโลกนี้ที่จะยอมเสียเงินเสียเวลา ๕ ปี ๗ ปีไปสู้
๓ ศาล เพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะ ไซ้ใหม่ครับ ทีนี้คืออย่างนี้มากขึ้นทุกวัน ทุกเดือน
ทุกปี เพราะว่าความไม่มีประสิทธิภาพ ตรงนี้เราไม่ได้หมายถึงว่าเราได้รับความเสียหาย
10 เป็นส่วนตัว ส่วนตัวก็ไปจัดการเอาเอง เฉพาะที่เป็นประโยชน์สาธารณะและเป็นประโยชน์
ส่วนรวมเท่านั้น ที่เราจะใช้กระบวนการแบบนี้ได้ แล้วเราก็เห็นอยู่แล้วว่ากระบวนการ
เหล่านี้ ประปา ไฟฟ้า ไฟฟ้าดับทีหนึ่งสตาร์ท (Start) ใหม่เสียค่าดีมาน (Demand) ใหม่
ไปเอากับใคร ผู้ประกอบการไปเอากับใคร ใครบ้างอยากจะไปต่อสู้กับไฟฟ้า แล้วสู้กัน
๓ ศาล ใครอยากจะทำสิ่งนี้บ้าง ไซ้ใหม่ครับ ก็ในเมื่อการปฏิบัติตามกฎหมายการบังคับใช้
15 กฎหมายของเรามีปัญหามากขนาดนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถูกล็อกอยู่ด้วยทั้งส่วนแรก
ของ (๕) แล้วก็ส่วนหลังในมาตราเดียวกัน ก็คือประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์สาธารณะ
ทีนี้เราต้องจำแนก เราก็เหลือน้ำเนื้อไว้ให้ศาลบ้าง ว่าถึงเวลานั้นศาลจะถือว่าสิ่งนี้เป็น
ประโยชน์สาธารณะ เป็นประโยชน์ส่วนรวมหรือเปล่า ถ้าไม่เป็น ศาลท่านก็ยก เราไม่ต้อง
เขียนกฎหมายลงไปในรายละเอียดทุกกระดิก แล้วก็จะมีพวกศรีธนญชัยมาลอดช่องออกไปอีก
20 ไซ้ใหม่ครับ ทุกวันนี้เขียนกฎหมายมากเลยประเทศนี้ แต่ที่นี้จุดประสงค์ประมาณนี้
ไม่ใช่ว่าผมถูกกระทำแล้วถูกละเมิดส่วนตัว ผมก็ไปว่าส่วนตัวผม ผมต้องฟ้องเพื่อประโยชน์
สาธารณะเท่านั้น จึงจะเข้าข่ายนี้ได้ แล้วผมก็ยังสติดีอยู่ใหม่ที่จะยอมเสียเวลาทำมาหากิน
ไปต่อสู้ ๓ ศาล ศาลชั้นต้นชนะ อัยการอุทธรณ์ นี่เป็นประเทศแบบไหนกัน ไซ้ใหม่ครับ
ว่าเราต่อสู้เพื่อประโยชน์สาธารณะเราต้องทำถึงเพียงนี้เชียวหรือ เสียเงิน เสียเวลา
25 ขนาดนี้เชียวหรือ ไซ้ใหม่ครับ ในเมื่อประชาชนไม่มีเครื่องมืออื่น อันนี้ต้องเปิดช่องไว้
เท่านั้น แล้วก็การตีความตรงนั้นเราไม่ได้มาตีความเองกันตรงนี้ ถ้าเราเข้าใจว่าเจตนารมณ์
ของกฎหมายคือประมาณนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่เห็นด้วย เห็นด้วย เอาต่ออีก ๓ คน ท่านอนุรักษ

5 ท่าน พลตำรวจเอก จงรัก แล้วท่านสุดท้ายท่านสุพจน์

นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม อนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ก็คือว่าในเรื่องของตัวมาตรา ๑๕ (๕) ก็คือคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่อะไร เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วเรากำลังพิจารณาใน

10 เราที่ต้องกลับไปสู่อำนาจหน้าที่ของคณะตัวองค์กรดังกล่าวว่าอำนาจหน้าที่กำหนดไว้
อย่างไร ก็คือเป็นเรื่ององค์กรกำหนดไว้ตามมาตรา ๕ แล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๑

วรรคสอง เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ ไม่ใช่เราจะกำหนดว่า
ตัวกรรมการจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ ก็ต้องอยู่ในกรอบดังกล่าววนะครับ ซึ่งตาม
ร่างเดิมผมคิดว่ามีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว ก็คือเปิดช่องว่า ถ้ากรรมการเห็นว่า

15 การดำเนินการต่อศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองนี้เพื่อพิทักษ์สิทธิผู้บริ โภคจะเป็น
ประโยชน์แก่ผู้บริ โภคส่วนรวม คณะกรรมการอาจส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา
แต่งตั้งพนักงานอัยการดำเนินคดีตามที่อัยการสูงสุดเห็นสมควรได้ การดำเนินคดีนั้น

พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแก่ผู้บริ โภคที่ร้องขอได้
แต่การที่คณะกรรมการเพิ่มประโยชน์ขึ้นมาประโยชน์หนึ่ง "และ" ก็คือเท่ากับกรณีนี้เป็น

20 กรณีอิสระเลยว่า ในกรณีคณะกรรมการมีความเห็นว่า ผู้บริ โภคไม่อาจฟ้องคดีได้ด้วย
ตนเอง คดีนั้นมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของผู้บริ โภคอย่างกว้างขวาง ให้องค์กร
ทำหน้าที่แทนผู้บริ โภคได้

คำถามที่ ๑ กรรมการมีอำนาจหรือเปล่า อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กร
หรือเปล่า หรือจะตอบแบบเมื่อสักครู่เหมือนกันว่า ไม่ได้อยู่ในอำนาจของมาตรา ๖๑

25 วรรคสอง แต่อยู่มาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง อันนั้นผมคิดว่าก็คงเป็นเรื่องข้อต่อสู้ในชั้นศาล
กันอีกเยอะเลย ถ้าไปฟ้องเขาก็จะบอกว่าอยู่ในอำนาจขององค์กรหรือเปล่า-----

คำถามที่ ๒ ผมคิดว่าในเรื่องดังกล่าวนี้บทบาทหน้าที่ขององค์กรอิสระ
 ดังกล่าวนี้นี้เราเรียกว่าเป็นเรกกูเลเตอร์ตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง แต่ผมคิดว่าสิ่งที่เรา
 5 อำนาจไปทำในส่วนที่เป็นเหมือนโอเปอเรชั่น หรือเป็นโอเปอเรเตอร์ เป็น สกบ. หรือ
 เป็นเหมือนอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่าไม่เป็นเจตนาของรัฐธรรมนุญ เพราะรัฐธรรมนุญ
 ต้องการจะสร้างองค์กรนี้ขึ้นมาให้เป็นผู้ให้คำแนะนำในเรื่องกฎระเบียบ แต่การสร้าง
 ตรงนี้ขึ้นมาไปสร้างในเรื่องของการที่จะไปเข้าช้อนกับอำนาจของอันอื่น แล้วขณะเดียวกัน
 ผู้ใช้อำนาจของรัฐ ตรงนี้ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเอกชนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะ
 10 ให้อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ เหล่านี้ โดยหลักรัฐธรรมนุญเขาก็กำหนดขอบเขตอำนาจให้อยู่แล้ว
 แต่การที่จะไปทำอะไรบางอย่างที่เป็นเรื่องที่มีผลกระทบก็คือเป็นเรื่องที่ว่ามีการไป
 ดำเนินการฟ้องคดีเอง ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง โดยหลักการที่ร่างไว้เดิมมีความเหมาะสม
 เป็นเรื่องของการคานและการถ่วงดุลอำนาจกัน ก็คือโดยหลักการแล้วคณะกรรมการ
 หรือองค์กรฟ้องคดีเองไม่ได้ ต้องส่งให้พนักงานอัยการฟ้อง ถ้าองค์กรอิสระหลาย ๆ
 15 องค์กร ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. สตง. โดยหลักการแล้วเวลาคดีถึงเขา เขาฟ้องเองก็ไม่ได้
 ต้องผ่านอัยการ แต่ถ้าอัยการสั่งไม่ฟ้องต้องตั้งคณะกรรมการทำงานร่วมกัน อันนั้น
 ก็ยังมีเขียนช่องทางของเขาไว้ ซึ่งผมคิดว่าเขาก็มีช่องทาง แต่ไม่ได้เป็นอย่างนั้นเลย
 อันนี้เขียนมาฟ้องคดีเองโดยตรงเลย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ชอต คัท (Shot cut) ไป เป็นเรื่อง
 ของอำนาจหน้าที่ที่ไม่ควรที่จะดำเนินการฟ้องคดีเอง

20 อีกประการหนึ่งนะครับท่านประธาน ถ้าเราพิจารณาในเรื่องของคดีที่ได้
 ดำเนินการที่เขียนไว้นี้ โดยหลักการแล้วถ้าเขียนอย่างนี้คณะกรรมการสามารถดำเนินคดี
 ได้ทุกประเภท คดีอาญา คดีแพ่ง คดีปกครอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยเจตนารมณ์แล้ว
 คงไม่ได้คิดว่าจะให้กรรมการจะก้าวล่วงไปดำเนินการฟ้องคดีอาญาแทน เพราะฉะนั้น
 ถ้าเขียนอย่างนี้ความหมายกว้างเกินไป ผมคิดว่าในหลักการเดิมมีความเหมาะสมแล้ว
 25 โดยเฉพาะเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่ไม่ควรจะก้าวล่วงในเรื่องของขอบเขตวัตถุประสงค์
 ขององค์กร เพราะฉะนั้นในวันหน้าถ้าเขียนไว้แบบนี้จะมีปัญหา แล้วขณะเดียวกัน
 กรรมการใช้อำนาจหน้าที่ตรงนี้อองค์กรนี้เป็นองค์กรที่สำคัญมาก ๆ นะครับ
 เพราะฉะนั้นมีผลกระทบตั้งแต่ตัว ผมเรียกว่า ไม้จิ้มฟันยันเรือรบ ในเรื่องของสินค้า

บริโภค เราไม่รู้ว่าการใช้อำนาจของรัฐของกรมการดังกล่าวนี้จะมีผลกระทบกับตัว
ผู้ประกอบการขนาดไหน ถ้าให้อำนาจในการฟ้องคดีนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ ต่อด้วยท่านสุพจน์ ต่อด้วย
คุณหมอนันต์ แล้วท่านสุดท้ายท่านวีรวิฑนะครับ เดี่ยวท่านวีรวิทเอาไว้ก่อน ท่านจะ
ขอเสนอให้ปิดหรือครับ ท่านจงรักก่อนครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ : กราบเรียนท่านประธานครับ

- 10 ผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภานะครับ ผมเข้าใจที่ว่าองค์กรอยากจะทำ
ทำหน้าที่แทนผู้บริโภค แต่ผมอาจจะมิมุมมองที่แตกต่างจากคนอื่น ผมคิดว่าเรื่องการ
ฟ้องคดีต้องเป็นเรื่องที่ผู้มีวิชาชีพครับ การฟ้องคดีต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมาย
มีประสบการณ์ในการฟ้องคดี พนักงานอัยการฟ้องคดีไปแล้วเชื่อได้ว่าเขาทำหน้าที่
เพราะเขามีประสบการณ์ เพราะการฟ้องคดีไปแล้วถ้าเกิดศาลยกฟ้องเกิดการเสียหายครับ
15 ผมไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการองค์การนี้มีผู้ชำนาญในเรื่องการฟ้องคดีบ้างหรือเปล่า
เพราะคณะกรรมการแต่ละท่านที่ได้รับการคัดเลือกมานี้ด้านการเงิน การธนาคาร
บริการสาธารณะ ด้านที่อยู่อาศัย บริการสุขภาพทั้งนั้น แล้วท่านจะไปฟ้องคดีอะไรครับ
ถ้าฟ้องคดีไปแล้วศาลพิพากษายกฟ้อง ฟ้องซ้ำไม่ได้นะครับ กลับกลายเป็นเสียหายหนัก
เข้าไปอีก ถ้าท่านฟ้องคดี อีกฝ่ายหนึ่งต้องตั้งสำนักงานทนายความมาสู้คดีแน่นอนเลย
20 แล้วประสบการณ์ของท่านสู้คดีเขาได้หรือเปล่า ผมเกรงว่าจะเกิดการเสียหาย ผมถึง
ไม่เห็นด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านสุพจน์คนละสั้น ๆ นะครับ

- นายสุพจน์ เลียดประดม : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์
25 เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ผมเองต้องขออนุญาตลุกขึ้นมาอภิปรายในฐานะ
ที่กรรมการได้มีการแก้ไขใน (๕) โดยประเด็นอำนาจของการฟ้องคดีได้ด้วยตนเอง
ผมเองก็มีความห่วงใยตามร่างของกรรมการ ซึ่งถ้าเราเขียนกฎหมายในลักษณะนี้

- ซึ่งการกล่าวถึงของรัฐธรรมนุญในมาตรา ๖๑ นะครับ เริ่มต้นขององค์การนี้ก็เริ่มต้น
ที่พรรคสองนะครับ ถ้าเราดูจากตัวบท ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็น
5 อีสรจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็น
นัยคือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาอะไรต่อมิอะไรต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ
ในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการ
ต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ถ้อยคำในบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญทุกตัวอักษร
มีความสำคัญและมีนัยอย่างยิ่ง ก็จะเห็นว่าบทบาทภาระหน้าที่ขององค์การนี้เป็นลักษณะ
10 ของการให้ความเห็นเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค มิได้เป็นบทบัญญัติที่ให้ไปฟ้องร้องกับใคร
โดยตรง นอกจากนั้นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ มาตรา ๖๑ ของบทบัญญัติตาม
รัฐธรรมนุญนี้ ก็บัญญัติต่อท้ายมาตรา ๖๐ ต่อเนื่องกันนะครับ คือถ้าเจตนารมณ์ต้องการ
ให้ฟ้อง ท่านดูในมาตรา ๖๐ สิทธิในการฟ้องหน่วยงานของรัฐนี้ “บุคคลย่อมมีสิทธิ
ที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ” ก็เขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้น
15 ถ้าจะบัญญัติว่าองค์การของท่านที่ตั้งขึ้นมาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญนี้ให้ท่าน
มีอำนาจฟ้อง บทบัญญัติก็น่าจะเขียนไว้ชัดเจนนะครับ

- ประการต่อมาจากหมวด ๑ มาตรา ๕ ของท่านเองนะครับ ท่านก็เขียน
กรอบภารกิจของท่านไว้ชัดเจนว่าท่านมีหน้าที่อะไรบ้าง แล้วกรอบภารกิจหน้าที่ของท่าน
ท่านก็ยอมรับนะครับ ท่านนำมาจากตัวบทนั่นเอง พอมาถึง (๕) การที่ท่านจะเขียน
20 เพิ่มเติมต่อท้ายจากร่างของ ส.ส. นี้ ผมเองเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วก็ไม่สมควรที่จะแก้ไข
ในบทบัญญัตินี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่ หนึ่ง) : เชิญคุณหมอนันต์ครับ

- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม นายแพทย์
25 อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์นะครับ ก็ขออนุญาตอภิปราย
ตามที่คณะกรรมการมีการเพิ่มเติมนะครับ ก็คงหลาย ๆ ท่านได้กล่าวแล้วว่าในมาตรา ๑๕
(๕) นี้ น่าจะบัญญัติอะไรที่เกินกว่ารัฐธรรมนุญกำหนดคณะครับ หลาย ๆ ท่านก็คงกล่าว

๕๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พรเพื่อ ๔๕/๒

- แล้วว่าจริง ๆ แล้วงานเรื่องคุ้มครองผู้บริโภคนี้เราก็มีพระราชบัญญัติที่มีสำนักงานคุ้มครอง
ผู้บริโภคอยู่แล้ว แต่เนื่องจากว่าทางภาคประชาชนหรือในส่วนซึ่งเราเรียกว่าเอ็นจีโอ
5 ซึ่งทางรัฐธรรมนูญนี้ให้โอกาสแล้วก็ให้สิทธิมากในการที่จะช่วยดูแลบ้านเมือง ช่วยดูแล
เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค ก็ดังที่ทราบว่าผู้บริโภคคือ ทุกคนในประเทศไทยนี้ เพราะฉะนั้น
ในการที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ให้เป็นองค์กรอิสระจากหน่วยงานของรัฐ รัฐไปยุ่งอะไร
มากไม่ได้ แต่ว่าให้ทำหน้าที่อะไรอย่างที่ท่านผู้อภิปรายหลายท่านได้บอกไว้แล้วนะครับ
10 ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราหรือบังคับใช้กฎหมาย
ก็รวมกันเป็นข้ออะไรอย่างนี้ แต่ข้อที่ ๒ กำหนดมาตรการต่าง ๆ คุ้มครองผู้บริโภคนะครับ
อีกหน้าที่หนึ่งก็คือ ตรวจสอบ แล้วก็ให้รายงานการกระทำหรือไม่กระทำในการคุ้มครอง
ผู้บริโภค เพราะฉะนั้นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเขียนไว้ถ้าเพื่อไปออก พ.ร.บ. อะไร
ที่ออกมาซึ่งมากกว่าทางบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเขียนก็ไม่น่าจะถูกต้องนะครับ
เราจะเห็นว่าที่สภาแห่งนี้เคยออกพระราชบัญญัติไปอย่างเช่น พระราชบัญญัติประกอบ
15 รัฐธรรมนูญเรื่องการตรวจเงินแผ่นดินจะเห็นว่าสามารถเข้าไปตรวจเอง แล้วก็สามารถ
ที่จะกล่าวโทษได้ทั้งหมดแล้วก็ส่งอัยการ อัยการไม่ฟ้องก็ฟ้องเอง ซึ่งอันนี้เป็นสิ่ง
ซึ่งทางวุฒิสภาเราเห็นว่าไม่ถูกต้องที่จะทำเองแล้วฟ้องเองตลอด ในกรณีนี้ก็จะเห็นว่า
ใน (๕) นี้ ช่วงแรก ๆ ก็เห็นว่าอัยการก็จะเป็นผู้ดำเนินการให้อยู่แล้วนะครับ -----

20

- ๔๖/๑

- ก็ไม่มีควมจำเป็นอะไรที่ผู้บริโภคไม่อาจฟ้องด้วยตนเอง แล้วก็กระทบต่อประโยชน์
 สาธารณะของผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง ถ้าเป็นผลประโยชน์สาธารณะต่อผู้บริโภค
- 5 อย่างกว้างขวาง รัฐก็เป็นผู้ฟ้องเองได้อยู่แล้ว คงไม่ต้องให้เอ็นจีโอมาฟ้อง แล้วก็เห็นว่า
 ขณะนี้มีกฎหมายเยอะแยะที่จะพูดเรื่องเกี่ยวกับการฟ้องแพร (Tare) มีอยู่แล้ว แล้วก็
 พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคนี้ก็ฟ้องง่ายมาก ผู้บริโภคเดินไปใช้จากพูดเท่านั้นเอง
 เจ้าพนักงานคดีก็จะจดให้ แล้วก็ฟ้องให้ ซึ่งทุกอย่างดีหมดแล้ว ไม่จำเป็น ผมเรียนว่า
 การเข้าฟ้องเองนี้หลายท่านก็คงจะได้กล่าวณะครับว่า อาจเกิดเหตุผลที่เห็นแล้วก็ไม่ชอบ
- 10 และก็เห็นแล้วว่ามากเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ ผมอยากเรียนที่ประชุมว่า เรื่องผู้บริโภค
 นี้ สิทธำบริโภคทั้งหมดนี้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ การเงิน การธนาคาร แล้วแต่นี้
 มีการถือฉล มีการอะไรก็แล้วแต่ อันนี้เราเรียกกร้องได้ ด้านบริการสาธารณะ ด้านที่อยู่
 อาศัย ด้านสินค้ำ บริการทั่วไป เรื่องสื่อสารทั้งหมด อาหารหรือยา อะไรทั้งหมดนี้
 โอ.เค. แต่มีอันหนึ่งซึ่งทางแพทยหรือทางวงการแพทยเรารู้สึกหนักใจอยู่ตลอดเวลา
- 15 เพราะหลาย ๆ อย่างเริ่มเข้าไป และก็เขียนออกมาแล้วด้วย จริง ๆ บริการสาธารณสุข
 และบริการด้านการแพทยแยกกันนะครับ บริการด้านสาธารณสุขนี้ก็คือ การทำส่งเสริม
 สุขภาพ หรือการป้องกันโรค และการดูแลสิ่งแวดล้อม อย่างนี้เป็นตัวตนนะครับ
 สามารถที่จะทำอะไรต่ออะไรได้ แต่บริการทางการแพทย์เข้าไปอยู่ในคุ้มครองบริโภค
 ด้วยนี้ อันนี้คือสิ่งที่ทำให้เกิดการโวยวาย เพราะไม่มีตัวตน มันอยู่ในร่างกายเรา
- 20 แล้วเกิดผลขึ้นมา ซึ่งตัวนี้ยาก อันนี้น่าจะเป็นคดีทางแพ่ง ทางอาญามากกว่า ประมาท
 เลินเล่อ รักษาไม่ดี อะไรอย่างนั้น น่าจะเป็นคดีทางแพ่ง แต่กลายเป็นคดีคุ้มครองผู้บริโภคไป
 ซึ่งอันนี้ก็คงจะเป็นปัญหาต่อไปอีกยาวนาน ประเด็นของผม ผมก็ไม่เห็นด้วย
 ที่คณะกรรมการที่จะเพิ่มเติมข้อความนี้ที่จะไปฟ้องเอง ผมคิดว่าหลักการหลาย ๆ อย่าง
 แล้วก็ที่สำคัญที่สุดก็เกินกว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ กำหนดหน้าที่ของ
- 25 คณะองคค์กรอิสระอันนี้ นะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คัดค้านนะครับ พอไหมครับท่านวีรวิท ท่านจะคัดค้านก็ได้ แต่ว่า
5 จะไม่ให้พูดครับ แต่ถ้าท่านจะสนับสนุน เราก็จะให้พูดครับ เพราะว่าวันนี้ใจดีมาก
อนุญาตให้พูดเยอะมาก ท่านสุดท้ายท่านจะสนับสนุนหรือว่าจะคัดค้าน เอาสั้น ๆ เชิญครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา คงจะบอกไม่ได้นะครับว่าค้าน
หรือสนับสนุน แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมพยายามเข้าใจเจตนาของกรรมาธิการ ก็คือว่า
10 เราจะมีการแก้ไขครับ คือกรณีที่รัฐนั้นเป็นละเมิดผู้บริโภครู้แล้ว ไม่มีใครกล้าฟ้อง
เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็จะฟ้อง อันนี้ผมไม่แน่ใจ ผมเดาใจกรรมาธิการนะครับ
ถ้าเพื่อกรรมาธิการจะทำให้มีความชัดเจนที่ดีขึ้น แต่จริง ๆ แล้วถ้าเรามองย้อนกลับไปถึง
อำนาจหน้าที่ใน (๔) ก็จะเห็นว่าสนับสนุนในการใช้สิทธิร้องเรียนหรือดำเนินคดีของ
ผู้บริโภคได้อยู่แล้ว แต่ประเด็นถ้าผมพยายามจะตีความว่า ท่านใส่ไปก็เพื่อให้ผลได้
15 ในข้อความวรรคท้าย คือการฟ้องนั้น ยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมหรือเปล่า เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
องค์กรนี้ไม่จำเป็นจะต้องฟ้องเอง แต่ใช้กระบวนการในการสนับสนุนหรือให้การช่วยเหลือ
หรือแม้การดำเนินการต่าง ๆ ได้อยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่ามีประเด็นในเรื่องของการยกเว้น
ค่าฤชาธรรมเนียมต่าง ๆ ของศาลเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะใส่หรือไม่ใส่นั้น องค์กรสามารถ
จะทำได้โดยใช้อำนาจหน้าที่ตาม (๔) อยู่แล้วในการสนับสนุน แล้วก็การดำเนินการในเรื่อง
20 ของผู้บริโภค แต่ถ้าถือว่ากรรมาธิการมีความเห็นว่า ถ้อยคำที่สำคัญ ผมอยากจะให้
ทางกรรมาธิการอธิบายให้ที่ประชุมฟังนิดหนึ่งครับว่า คำว่า “ผู้บริโภคไม่อาจฟ้องคดีได้
ด้วยตนเอง” นี้มีกรณีใดบ้าง ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกจะเห็นว่ากรณีที่มีความชัดเจน และมี
สิ่งที่เป็นไปได้นั้นก็ดีขึ้น แต่จากประสบการณ์ที่ผ่านมาในกรณีที่รัฐตัดสินใจในการใช้
นโยบายต่าง ๆ ไม่มีใครจะฟ้องรัฐได้หรอกครับ อย่างเช่น แม้กระทั่งเรื่องของราคาเชื้อเพลิง
25 ที่มีความไม่เป็นธรรมอยู่ปัจจุบันนี้ หรือในเรื่องของค่าไฟฟ้า ค่าเอฟที (FT) ค่าอะไรต่าง ๆ
ที่เป็นเรื่องนโยบายของรัฐ -----

เพราะฉะนั้นข้อความที่กรรมการเดิมนั้นจะเป็นทางออกหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็ฝาก
 ผมคิดว่าก่อนจะลงมติอยากให้กรรมการช่วยกรุณาชี้แจงนิดหนึ่งว่า ผู้บริโภคไม่อาจ
 5 ฟ้องคดีได้ด้วยตนเองนั้น ในมุมมองของคณะกรรมการมีกรณีใดบ้างที่จะได้เกิดความ
 ชัดเจน จะให้มองว่าสิ่งอันนี้ไม่ใช่เรื่องบุคคลต่อบุคคล แต่ถ้าเป็นความเข้าใจของผมเอง
 ผมมีความคิดว่าเป็นเรื่องที่รัฐนั้นไม่ดำเนินมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการ
 ก็ได้มีการเตือนแล้ว องค์กรนี้ก็ได้ออกเตือนแล้ว แต่ยังไม่ปฏิบัติอยู่ ยังละเลยการปฏิบัติหรือไม่
 10 อย่างไร ขอขอบคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมปิดฟลอร์ (Floor) ข้างล่างไม่อภิปรายแล้วนะครับ ผมจะ
 ให้กรรมการชี้แจง แล้วจะขอมติจากที่ประชุม ท่านเดี๋ยวจี้แจง เชิญท่านวันชัย

นายวันชัย สอนศิริ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย
 สอนศิริ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อห่วงใยของท่านสมาชิกทั้งหมด
 15 เลยนี้นะครับ ทุกท่านไม่ว่าจะเป็นแพทย์ เป็นตำรวจ เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งหมดที่นั่งอยู่ตรงนี้
 กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมนั่งเป็นกรรมการ เรียนตรง ๆ เลยว่า
 ตอนแรกเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรจะทำตามร่างเดิมและไม่ควรแก้ไขใด ๆ เลย เพราะว่า
 ร่างเดิมนั้นเหมาะสมแล้ว น่าจะแค่นี้เพียงพอ แต่พอมีการถกเถียง มีการลงไปในรายละเอียด
 มีการเจาะลึกไปในหลายเรื่องหลายประเด็นครับท่านประธาน จึงเกิดข้อแก้ไขเพิ่มเติมนี้
 20 ขึ้นมา ซึ่งกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานดังนี้ ก่อนที่จะมาประเด็นนี้เราได้
 ถกเถียงกันเหมือนกันท่านประธานที่เคารพ ขัดรัฐธรรมนูญใหม่ เกินอำนาจหน้าที่เกินไป
 ใหม่ ปรัชญาผู้รู้ทั้งกฤษฎีกา รวมทั้งในหลายส่วนแล้วเห็นว่า การเพิ่มเติมดังกล่าวนั้น
 กราบเรียนเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใกล้เคียง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการฟ้องคดี ไม่ขัดต่อ
 รัฐธรรมนูญ เพราะเห็นว่าการตรวจสอบโดยการฟ้องคดีนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของการที่จะ
 25 กระทำได้ในฐานะขององค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งกราบเรียนว่าในประเด็นนี้
 แหะละครับ ทางเราเองได้ใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งแล้วครับ และที่ประชุมของ
 คณะกรรมการนี้เห็นว่าไม่น่าจะค้านประการที่ ๑

๕๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ยาวเรศ ๔๓/๒

5 ประการที่ ๒ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ หลัก เรื่องนี้ขอเรียน
เลยครับว่า หลักประชาชนนี้สามารถฟ้องคดีได้ด้วยตัวเองของเขาอยู่แล้ว เมื่อเขารู้ว่าเขาถูก
ละเมิดสิทธิและเขาถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ ในหลักเขาสามารถฟ้องได้ด้วยตัว
ของตัวเอง เดินขึ้นไปสู่ศาล ไปหาสภาพทนายความ ไปหาหน่วยงานใด หรือไปด้วยตัวเอง
ตั้งทนายความฟ้องคดี นี่คือหลัก

10 แต่ประการต่อมาครับท่านประธาน ในกฎหมายนี้เปิดช่องใน (๕) กรณีที่เขา
ร้องมาขอความช่วยเหลือหรือเห็นเอง ก็ส่งเรื่องให้อัยการฟ้องคดี นี่คือหลักครับ เขาร้อง
มาแล้ว หรือเขามาขอความช่วยเหลือต่อองค์กรนี้ เราเองไม่ฟ้องครับ เราต้องส่งเรื่อง
ให้อัยการฟ้องคดีเหมือนทุกวันนี้แหละครับ สคบ. เมื่อมีการร้องเรียนมา ก็ส่งเรื่องให้อัยการ
ดำเนินคดี เราถามไปยัง สคบ. ที่มาเป็นรองประธานกรรมการ ถามว่าท่านเป็นอย่างไร
ได้รับแจ้งในที่ประชุมของคณะกรรมการครับ คดีเยอะแยะเบอะบานมาก อัยการทำไมทัน
บางเรื่องนี้ ๕ ปี บางเรื่อง ๑๐ ปี และเยอะแยะมากเบอะบานมากเลยที่คดีร้องมาแล้วทำไมได้
15 ทำไมทัน บางที่ต้องส่งเรื่องไปให้สภาพทนายความจัดการต่อไปในฐานะถ้าล่าช้า สคบ. แล้ว
ทำไมทัน เพราะอัยการมีบุคลากรจำกัด มีข้อจำกัดในการทำคดี นี่ประการที่ ๑ -----

- ๔๘/๑

- เราก็เห็นว่าในหลักการแล้วเราไม่ได้แก้ไขอะไรเลยครับท่านประธาน เรายังยึดหลัก
 ตามที่กฎหมายกำหนดไว้คือ ส่งเรื่องให้อัยการตามปกติ ไม่ได้ไปแก้ไขอะไรเพิ่มเติมเลย
- 5 แต่ที่ประชุมได้มีการพูดกันว่าเป็นที่มาของการเดิมตรงนี้ บางเรื่องเป็นคดีอิทธิพล ขอเอย่นาม
 ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ บางเรื่องชาวบ้านยากจนครับ และคดีนั้นเป็นคดีที่จะต้อง
 ไปต่อสู้กับผู้มิอิทธิพลในการประกอบธุรกิจในการประกอบการ มีทุนมหาศาล
 เป็นพันล้านบาท หมื่นล้านบาท และบางเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องไปต่อสู้กับหน่วยงาน
 ของรัฐ เรื่องอย่างนี้จะปล่อยให้ประชาชนผู้ยากไร้ไม่ได้รับความเป็นธรรม และคนที่
- 10 ค่อยโอกาสนั้นไปสู้คดี ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ๕ ปี กว่าคดีจะเสร็จ อย่างน้อยที่สุดจนกว่าฎีกา
 จะถึงที่สุดก็เกือบ ๒ – ๓ ปี เราก็เลยพิจารณาว่า ถ้าเป็นกรณีที่เขาไม่สามารถฟ้องด้วยตัวเอง
 เพราะเหตุคงที่ผมกราบเรียนแล้วท่านนั้นพอไหมครับ เขาบอกว่าถ้าคดีนั้นเป็นคดีที่มี
 ผลกระทบต่อประชาชนอย่างวงกว้าง ปล่อยไว้ไม่ได้ครับ เก็บเงินกัน ๑๐๗ บาทอย่างนี้
 เกี่ยวกับโทรศัพท์ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่กระทบกับประชาชนเยอะ บัตรเครดิตก็คิดดอกเบี้ย
- 15 กันอย่างมหาศาลหรืออะไรอย่างนี้ ผมยกตัวอย่างไม่ว่าจะประปา ไฟฟ้า
 แต่เป็นลักษณะที่กระทบกับคนเป็นวงกว้าง แล้วจะไปปล่อยให้ นาย ก นาย ข คนใดคนหนึ่ง
 ไปสู้รบปรบมือเองไม่ได้ ครั้งจะรออัยการบางเรื่องต้องเป็นเฮด (Head) เรื่อง จำเป็นเร่งด่วน
 และฉุกเฉิน บางทียาปล่อยมาจำหน่ายในท้องตลาดเต็มไปหมดแล้ว เป็นผลิตภัณฑ์ที่โฆษณา
 ว่ากินแล้วกระปรี้กระเปร่าแข็งแรงดี แต่มีสเตียรอยด์ (Steroids) ท่านประธานว่าอย่างนี้
- 20 ปล่อยไว้ได้ไหมครับ ปล่อยไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นอาจจะต้องขอไต่สวน
 ฉุกเฉินรออัยการก็ไม่อาจจะทัน เราก็เห็นว่าเรื่องอย่างนี้ เรียนตรง ๆ ครับท่านประธาน
 ที่เคารพ หมอไม่ใช่เรื่องสาธารณะ หมอไปทำคนไข้ตายคนหนึ่ง หมอไปทำคนไข้บาดเจ็บ
 คนหนึ่ง เป็นเรื่องปัจเจกครับ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องกระทบวงกว้าง กราบเรียนท่านคุณหมอเจตน
 ที่เคารพ ที่เอย่นามท่าน ไม่กระทบครับ เพราะเขาก็ไปใช้ วิ. ผู้บริโภคตามปกติ แต่จะมาให้
- 25 องค์การอิสระฟ้อง ฟ้องได้ไหมครับ ไม่ได้ครับ เพราะไม่กระทบวงกว้าง เป็นเรื่องคลอดลูก
 แล้วตายอย่างนี้ก็เป็นเรื่องปัจเจกครับ เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่า เราเห็นว่าหลักต้องให้อัยการ
 ฟ้อง แต่จำเป็นจริง ๆ จำเป็นจริง ๆ ครับว่า ไม่อาจฟ้องได้ด้วยตัวเอง แล้วเรื่องนี้ปล่อยไว้
 ไม่ได้ต้องสกัดกั้น ต้องยับยั้ง ต้องทันที รออัยการหรือครับ ๗ วัน บางทียังไม่ได้ฟ้องเลยครับ

- ท่านประธานก็ทราบใช่ไหมครับ บางที ๑ เดือน ๒ เดือน กว่าจะได้สวนฉุกเฉิน สิ้นค้าระบาค
 5 กั้นไปในท้องตลาดหมดแล้ว เราก็เห็นว่าองค์การนี้น่าจะทำหน้าที่ในลักษณะนี้ และมี
 ข้อจำกัดพอสมควร ไม่ใช่หนีคนไหน ใครมาร้องก็ฟ้อง หนีคนไหนก็ฟ้องเอาเงินที่ไหนฟ้อง
 10 ละครับ เพราะตัวเองก็ต้องจ่าย เงินอาจจะ ๓ บาท ๕ บาท อย่างที่ผมกราบเรียน แล้วถามว่า
 ฟ้องเองได้ไหม ก็อาจจะต้องใช้ทนายความ ซึ่งอาจจะต้องหาทนายความผู้มีความรู้
 ความสามารถ หรืออาจจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ลำพังแค่องค์กรเอง ตัวเอง
 15 จะไปฟ้อง ผมไม่แน่ใจนะครับ เขาจะต้องจัดหาคณะทนายความ นักกฎหมายที่เข้ามาทำ
 หน้าที่นี้ และต้องเป็นคดีในลักษณะที่อยู่ในหลักเกณฑ์นี้กราบเรียนท่านประธานครับว่า
 เราใช้ความระมัดระวังที่ท่านให้ข้อสังเกตมา หรือที่ท่านวิพากษ์วิจารณ์กันมา ถกเถียงกันมา
 ซึ่งผมไม่เห็นด้วยกับเขาอยู่แล้ว ผมบอกไม่ได้ แต่ฟังเหตุผลไป ๆ มา ๆ แล้วเราต้องยอม
 จำนวน แล้วก็ถามจาก สคบ. (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เลยว่า ปล่อยอัยการ
 ด้วยความเคารพครับ เขามีข้อจำกัด ไม่ทันกินจริง ๆ กราบเรียนต่อที่ประชุมด้วยความเคารพ
 15 ด้วยเหตุผล ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ผมปิดไม่ให้ชี้แจงแล้ว พอแล้วครับ

5 นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขออนุญาตท่านประธานพาดพิงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่พาดพิงแล้วครับ เพราะว่าท่านอภิปรายแล้วเขาก็เอ่ยชื่อท่านไม่ได้พาดพิงเสียหายอะไรด้วย ผมให้กรรมการอีกคนเดียว เลือกเอาว่าจะเอาคนไหนนะครับ

10 นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ท่านประธานครับ พาดพิงครับ ผมต้องใช้สิทธิตรงนี้อภิปราย ผมนัดเดี๋ยวนาทีเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พาดพิงตรงไหนครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : นาทีเดียวครับ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมณฑิธรนั่งลงครับ เดี่ยวผมจะให้กรรมการเลือกมาคนใดคนหนึ่งนะครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ผมขอใช้สิทธินาทีเดียวครับ ท่านประธานครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญหมอบเจตน์ เดี่ยวพาดพิงว่าอย่างไรก่อนครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน ไม่ได้พาดพิงตัว แต่ว่าพาดพิงเนื้อความครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมอนุญาตครับ

25 นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ที่ผมอภิปรายมายืดยาวตั้งแต่เมื่อสักพักนี้ ผมเห็นด้วยกับเรื่องของประโยชน์สาธารณะของผู้บริโภคว่า ถ้าหากว่ามีองค์กรนี้ทำหน้าที่ดูแลเรื่องผลประโยชน์สาธารณะของผู้บริโภค ผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าท่านเขียนว่า

ให้องค์การนี้ทำหน้าที่แทนผู้บริโภคได้นี้ผมไม่เห็นด้วย ทำหน้าที่แทนผู้บริโภค ทำหน้าที่
 5 อะไรครับ ท่านไม่ได้เขียนคำนี้ไว้ในนิยามคำเลย แล้วก็อย่างที่ผมอภิปรายมาแต่แรกว่า
 ท่านไม่ได้ทำตามหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งไม่มีเรื่องที่ทำหน้าที่นี้
 อยู่เลย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเขียนอย่างนี้ผมตีความว่า องค์การนี้ทำหน้าที่แทน
 ผู้บริโภคได้ทุกอย่าง ท่านประธานครับ มีกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค
 ขอโทษกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ซึ่งออกมาก่อนแล้ว ขณะนี้กำลังมีการแก้ไข
 เล็กน้อยอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎร แต่กฎหมายฉบับนั้นก็ยังมีปัญหา แต่ที่นี้เราก็ไม่ได้พูด
 10 ในที่นี้ แต่มาโยงถึงกันว่า ถ้าหากว่าท่านให้องค์การทำหน้าที่แทนผู้บริโภคได้นี้ ก็คือ
 จะทำหน้าที่ทุกอย่าง ซึ่งตรงนี้ไม่ได้เป็นไปตามหลักการและเหตุผลเท่านั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ นิดเดียวครับ ก็นิดเดียวหลาย ๆ ครั้งก็มากนะครับ

นายวันชัย สอนศิริ : ขอภัยครับท่านประธาน เดี่ยวถ้าเลยตรงนี้ไป
 15 อาจจะคลาดเคลื่อน นิดเดียวครับท่านประธาน เราเองก็ได้พูดกันว่าคำว่า “แทนผู้บริโภค”
 คืออะไร ถกกันแล้วครับ ท่านประธานครับ แทนก็คือฟ้องคดีแทน ไปทำอย่างอื่นแทน
 ไม่ได้ ก็คือหมายความว่าประชาชนเขาจะไปรบเอง เขาจะไปสู้เองนี้เขามีปัญหา ทั้งอิทธิพล
 และความไม่พร้อมของผู้ยากไร้และไม่ได้รับความเป็นธรรม เราก็เลยทำหน้าที่เป็นแทน
 ให้เขา ในฐานะเป็นโจทก์ทำคดีแทน กราบขอบพระคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกเวลาอภิปรายท่านกรุณาอย่าพูดชื่อใคร
 ห้ามพูดเลยนะครับ เอากรรมการคนเดียว ท่านชรินทร์ไม่เอาแล้ว กรรมการใครจะชี้แจง
 ผมจะขอมติแล้ว ไม่พาดพิงท่านแล้วครับ

(นายชรินทร์ หาญสืบสาย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประท้วงใครครับ ประท้วงว่าด้วยเรื่องอะไรครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชรินทร์
 หาญสืบสาย ส.ว. จังหวัดตาก

๑๐๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สภารัตน์ ๔๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประทับผมขออะไรครับ

5 นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ท่านพูดบอกว่า ผมไม่ให้ใครอภิปรายอีกต่อไปแล้ว ๒ ครั้ง ผมอยากจะให้ศักดิ์สิทธิ์หน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมก็ไม่ให้อภิปรายแล้วนะครับ ผมถึงบอกเมื่อสักครู่นี้ว่าห้ามเอ่ยชื่อใคร เดี่ยวจะมาใช้สิทธิว่าไปพาดพิงนะครับ เดี่ยวท่านรสนาหรือว่า

10 ท่านมณฑิธร ท่านรสนา ท่านสุดท้ายก็ปิดแล้วครับ ห้ามพูดถึงคนอื่นนะครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล ในฐานะกรรมาธิการ ดิฉันเองก็อยากจะหยิบยกสิ่งที่เพื่อนสมาชิกพูดว่า เกรงว่าประเด็นที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมเรื่องในกรณีที่กรรมการเห็นว่าผู้บริโภคน่าไม่อาจฟ้องคดีได้นั้น ก็ให้องค์การมีทำหน้าที่แทนผู้บริโภคได้นั้น

15 เกรงว่าจะเป็นการเกินเลยในส่วนของกฎหมายรัฐธรรมนูญ อันที่จริงต้องบอกว่าการมีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เราใช้ชื่อกฎหมายว่าเป็นองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ที่นี้ดิฉันบอกว่าในแง่ของการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ถ้าเราดูจากในตัวรัฐธรรมนูญก็จะระบุไว้ว่า มีหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานในการ ๑. การตรา การบังคับใช้กฎหมายและกฎ แล้วก็กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครอง

20 ผู้บริโภค -----

- ๕๐/๑

- รวมไปถึงการตรวจสอบและรายงานการกระทำที่ละเลย การกระทำอันเป็นการคุ้มครอง
- 5 ผู้บริโภค ที่นี้เราต้องยอมรับว่าการให้ความเห็นโดยส่วนใหญ่ของกรรมการนั้นจะไม่มีผล
 ในทางปฏิบัติ แต่ถ้าหากว่าในกรณีที่มีการละเลย มีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคนั้นได้รับการ
 การพิจารณาผ่านจากศาล สิ่งนั้นจะมีผลในทางปฏิบัติ แล้วดิฉันเห็นว่าในกรณีนี้ก็ไม่ได้เกินเลย
 จากสิ่งที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะว่ารัฐธรรมนูญนั้นต้องการให้มีองค์การคุ้มครอง
 ผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ พอเราบอกคำว่า “อิสระ” หมายถึงอะไร คำว่า
 “อิสระ” หมายถึงต้องเป็นอิสระจากการถูกรอบงำ จากอำนาจของรัฐ อำนาจของทุน
 10 และอำนาจทางการเมือง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเมื่อกฎหมายนั้นในชื่อของกฎหมาย คือเป็น
 องค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค การที่คณะกรรมการจะมีอำนาจหน้าที่ในการที่จะฟ้อง
 แต่ฟ้องเฉพาะในกรณีที่เป็นประโยชน์สาธารณะ ที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง
 นั้น ถือว่าไม่ได้เกินเลย แล้วก็เนื่องจากในมาตรา ๑๕ (๕) นั้น ถ้าเราดูก็จะเห็นว่าก่อนอนุญาตให้
 กรรมการฟ้อง แต่ฟ้องผ่านอัยการ ที่นี้ถ้าเราบอกว่าอัยการก็เป็นส่วนหนึ่งของภาครัฐ จริง ๆ
 15 ก็ขัดเงินกันอยู่นะคะ แต่เอาละในเมื่อของอัยการนั้นถึงแม้จะเป็นหน่วยงานภาครัฐก็ตาม
 แต่ก็มีหน้าที่ในการฟ้อง แต่ในบางกรณีนั้นก็ก็จะเกิดปัญหา เนื่องจากว่าถ้าหากว่าการละเมิด
 อำนาจนั้นเป็นการละเมิดจากหน่วยงานของรัฐ แล้วอัยการในฐานะที่เป็นทนายความของ
 แผ่นดินก็ต้องต่อสู้ให้กับหน่วยงานรัฐอยู่แล้ว การที่จะให้อัยการฟ้องบางคดีที่เป็นคดีที่
 อัยการต้องทำหน้าที่แทนรัฐ ก็เป็นสิ่งที่ทำได้ลำบาก ยกตัวอย่างกรณีอย่างเรื่องของโทลเวย์
 20 (Toll way) ที่ได้รับอนุญาต โดยอัยการเป็นผู้ร่างสัญญาขึ้นมาให้มีการขึ้นค่าผ่านทางจาก
 ๕๕ บาท เป็น ๘๕ บาท โดยที่ไม่ต้องขออนุญาตอธิบดีกรมทางหลวง ซึ่งกรณีนี้ก็อยู่
 ในระหว่างการฟ้อง ซึ่งตรงจุดนี้เข้าใจว่าจะมีองค์กรผู้บริโภคที่ทำหน้าที่ในการฟ้องแทน
 เพราะคงไม่มีผู้ที่ใช้รถที่ต้องเสียค่าผ่านทางโทลเวย์จาก ๕๕ บาท เป็น ๘๕ บาท จะทำหน้าที่
 ไปฟ้องเอง แต่กรณีนี้จะมีผลกระทบต่อผู้บริโภคจำนวนมากเลย หรืออย่างยกตัวอย่างกรณี
 25 เรื่องอีซีพาส (Easy pass) ของการเก็บค่าผ่านทาง ซึ่งตอนแรกนี้เก็บ ๑,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท
 นี้ ในภายหลังลดลงมาเหลือ ๘๐๐ บาท คือประหยัดไป ๒๐๐ บาท แต่ปรากฏว่าในชุดแรก
 ที่ได้ซื้ออีซีพาส ๑,๐๐๐ บาทนั้น ถือว่าอีซีพาสนั้นในชุดแรก ๑ ล้านคนที่ซื้อ ลดไป
 ๒๐๐ บาท เท่ากับ ๒๐๐ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าไม่มีใครฟ้องในส่วนนี้นะคะ ดิฉันคิดว่า

ในกรณีนี้ทุกคนแม้แต่เราทุกท่านที่เป็น ส.ว. ก็ถือเป็นผู้บริโภคเช่นเดียวกัน เราก็สามารถที่จะ
 5 ถูกละเมิดโดยหลักต่าง ๆ หรือกฎที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานของรัฐได้ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่า
 การที่องค์กรอิสระนั้นทำหน้าที่ไม่ได้ทำหน้าที่แทน NGO หรือทำหน้าที่แทนใคร แต่คือ
 ทำหน้าที่แทนประชาชนทุก ๆ คน ไม่ว่าจะอยู่ในอาชีพใด ไม่ว่าท่านจะเป็น ส.ส. หรือเป็น
 ส.ว. หรือเป็นองค์กรอิสระหรือไม่อิสระ หรือเป็นหน่วยงานวิชาชีพทั้งหลายนี้ ท่านก็เป็น
 10 หนึ่งในผู้บริโภค เพราะฉะนั้นการฟ้องนั้นดิฉันคิดว่าก็ยังดำเนินตามอยู่ในกรอบเกณฑ์
 อย่างเดิม ในข้อ ๕ เพราะว่าเป็นมาตรา ๑๕ (๕) นั้นก็ได้เปิดช่องว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ
 เห็นว่าการดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองเพื่อพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจะเป็น
 ประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการอาจส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา
 แต่งตั้งพนักงานอัยการดำเนินคดีตามที่อัยการสูงสุดเห็นสมควรได้ แต่ถ้าในกรณีที่
 คณะกรรมการเห็นว่าผู้บริโภคไม่อาจฟ้องคดีได้ด้วยตนเอง และคดีนั้นมีผลกระทบต่อ
 15 ประโยชน์สาธารณะของผู้บริโภคอย่างกว้างขวางให้องค์การทำหน้าที่แทนผู้บริโภคได้ -----

15

- ๕๒/๑

- ดิฉันคิดว่า การที่มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลแล้วศาลตัดสิน อันนั้นจะเป็นสิ่งที่เป็นมาตรการที่มีผล
 ในทางปฏิบัติ เพราะว่าถ้าหากว่าให้กรรมการทำหน้าที่ให้ความเห็นตามสิ่งที่ได้ระบุเอาไว้
 5 เพียงอย่างเดียว นั้น ดิฉันคิดว่าความเห็นของเราในปัจจุบันนี้ไม่มีความหมาย เราจะเห็นว่า
 มีองค์กรมากมายที่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้ความเห็นต่อผู้บริหาร แต่ผู้บริหารก็ไม่ได้ทำตาม
 เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าถ้าหากว่าเราไม่ต้องการที่จะให้มีกฎหมายองค์การอิสระเพื่อผู้บริโภค
 ขึ้นมาแล้วเป็นเพียงเสือกระดาษ แล้วก็ไม่มีบทบาทหน้าที่ในการที่จะทำให้การออกมาตรการ
 กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งรวมถึงท่าน ส.ว. ทุก ๆ ท่าน รวมถึง ส.ส. รวมถึง
 10 ทุกคนในสังคมไทยนี้มีผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ดิฉันคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ไม่
 ประโยชน์ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งที่กรรมการได้เพิ่มเติมเข้าไปนั้นก็ไม่ได้แปลว่าจะไป
 ฟ้องกันวุ่นวายกัน เพราะว่าสิ่งที่ถูกเขียนลือเอาไว้ อย่างชัดเจน ก็คือว่าคดีนั้นต้องมี
 ผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง ประโยชน์สาธารณะ
 และกระทบต่อผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง และเป็นคดีที่ผู้บริโภคแต่ละบุคคลจะไม่ทำเอง
 15 ดิฉันคิดว่าเหมือนกรณีอื้อฉาว ๒๐๐ บาท คนที่เสียไปซื้ออื้อฉาว ในยุคแรก ๑ ล้านคนแรก
 ที่จะทำให้ไปฟ้องศาลปกครองเรียกร้องให้เงิน ๒๐๐ บาทคืน คงไม่มีใครสนใจ
 แต่ประเด็นเล็ก ๆ เหล่านี้เมื่อรวมกันทั้งหมดแล้ว ๒๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง
 เท่านั้นเอง แต่ว่ายังมีกรณีตัวอย่างอื่นอีกมากมาย ดิฉันเองในฐานะที่เคยฟ้องคดีเรื่อง กฟผ.
 การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แล้วก็ ปตท. จริง ๆ แล้วศาลแม้แต่ศาลสั่งเลยด้วยซ้ำไปว่าให้
 20 ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งรวมถึงแต่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี แล้วก็รวมไปถึงบริษัท ปตท. นั้น
 ต้องทำหน้าที่แบ่งแยกทรัพย์สิน คือสิ่งนั้นเมื่อศาลได้ตัดสินลงมาแล้วเป็นสิ่งที่ต้องทำตาม
 แต่ถ้าหากว่ากรรมการไปให้ความเห็นว่า คุณควรจะทำสิ่งนั้น คุณควรจะทำสิ่งนี้ ท่านคิด
 หรือไม่ว่าหน่วยงานของรัฐจะทำตาม ความเห็นเหล่านั้นไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้น
 รัฐธรรมนูญที่เขียนเอาไว้ว่า ให้มีองค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภคนั้นทำหน้าที่ให้ความเห็น
 25 เพื่อประกอบการพิจารณา ก็ประกอบการพิจารณา แต่ไม่ทำตาม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 เรามองเห็นว่าในประเด็นของการฟ้องในบางคดี ซึ่งเป็นคดีที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่าง
 กว้างขวาง จะทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติในการที่รัฐจะต้องดึงเอาประเด็นเหล่านั้นเป็น
 ภาควงศ์ในการลงไปออกเป็นกฎหรือมาตรการ หรือแก้ไขสิ่งที่มีการละเมิดผู้บริโภคนั้น

สิ่งนี้จึงจะทำให้เกิดประโยชน์ แต่ถ้าหากว่าเป็นเพียงแต่การให้ความเห็นเพียงอย่างเดียว
 5 คิดฉันคิดว่าเราก็เสียเงินเปล่า ๆ ปล่อยให้ ๕ บาท ที่ท่านสมาชิกกรุณาเปลี่ยนจาก
 ๓ บาท เป็น ๕ บาทต่อหัว คิดฉันคิดว่าก็อาจจะไม่ได้ประโยชน์เท่าไร ถ้าหากว่าองค์กรนี้มี
 10 ขึ้นมาเพียงเพื่อเป็นสื่อกระดาษ แล้วก็ไม่สามารถที่จะทำให้สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค
 อย่างแท้จริงนั้นมีผลในทางปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้จึงหวังว่าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายเมื่อได้ฟัง
 ความเห็นแล้วก็กรุณาพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่ท่านจะลงมติว่า ท่านจะให้ความ
 เห็นชอบกับสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขหรือไม่ คิดฉันคิดว่ามาตรานี้เป็นประเด็นที่สำคัญ
 15 เพราะว่าถ้าหากว่าปราศจากมาตรานี้เสียแล้ว คิดฉันคิดว่าแทบจะไม่มีประโยชน์เลยในการที่
 จะมืองค์กรอิสระอันนี้ขึ้นมา ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคงต้องขอมติจากท่านสมาชิกแล้วนะครับ
 ในมาตรา ๑๕ ซึ่งเป็นมาตราที่สำคัญที่สุด ท่านสมาชิกอยู่นอกห้องประชุมได้เชิญเข้า
 15 ห้องประชุมเพื่อที่จะลงมติในมาตรา ๑๕ อยู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน เดียวผมจะอธิบายให้ฟังว่า
 ประเด็นไหนบ้าง ตอนนี้ท่านเข้าห้องประชุมก่อน เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมท่าน
 เสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนก่อนที่จะลงมติ เชิญสมาชิกอยู่นอกห้องประชุม เชิญเข้า
 ห้องประชุมครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมหรือท่านที่เข้ามาแล้ว ท่านกรุณาเสียบบัตรและ
 20 กดปุ่มแสดงตน เมื่อแสดงตนเสร็จแล้วส่งผลครับ

20

- ๕๒/๑

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๕๔ คน)

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขณะนี้สมาชิกได้แสดงตนทั้งหมด ๕๔ ท่าน ครบองค์ประชุมจะครบ
มืออยู่ ๒ ประเด็นในมาตรา ๑๕ (๔) กับ (๕) (๔) นั่นก็คือท่านกรรมาธิการนั้นได้ลงร่างเดิมไว้
แล้วก็ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ขอแก้ไขใน (๔) ก็คือตัดคำว่า “และดำเนินการให้มี
การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบการ” ออก ผมจะถามในประเด็นนี้
ก่อน ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้ลงร่างเดิมไว้ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย
10 ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของท่านอนุรักษ์ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ
ลงมติเสร็จเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกทั้งหมด ๑๐๓ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้
ลงร่างเดิมไว้ ๕๑ ไม่เห็นด้วย ก็คือให้ตัดออกของท่านอนุรักษ์ ๔๕ งดออกเสียง ๑
ไม่ลงคะแนน ๖ เป็นอันว่าที่ประชุมให้ลงร่างเดิมไว้ครับ

- ต่อไปก็จะเป็นการขอมติต่อเลยนะครับ มติประเด็นที่ ๒ ก็คือใน (๕)
ว่าด้วยเรื่องของการดำเนินคดี ซึ่งทางกรรมาธิการนั้นได้เป็นการเติมข้อความ ในกรณี
คณะกรรมาธิการเห็นว่าผู้บริโภคไม่อาจฟ้องคดีด้วยตนเอง แล้วคดีมีผลกระทบต่อประโยชน์
20 สาธารณะของผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง ให้องค์กรทำหน้าที่แทนผู้บริโภคได้ ท่านสมาชิก
อภิปรายกันหลากหลายนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการ ก็คือมีการแก้ไข ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็
คือมีการเพิ่มข้อความในการฟ้องร้อง ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้ลงร่างเดิมไว้
ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ผมทวนอีกคำนะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
25 กรรมาธิการ ก็คือมีการแก้ไขเพิ่มข้อความ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้
ตามร่างเดิม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ลงมติเสร็จเรียบร้อย ปิดการลงมติ ส่งผลได้
ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๒๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๑๑๓ ท่าน เห็นด้วย ๒๓ ไม่เห็นด้วย ๘๘

5 งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ เชิญครับ

นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่เห็นด้วยคะ
ดิฉัน เพ็ญพักตร์ ศรีทอง คะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณเพ็ญพักตร์ ศรีทอง ไม่เห็นด้วยนะครับ ก็กลายเป็น ๘๘ ที่ประชุม
10 แห่งนี้เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ จบมาตรา ๑๘ ต่อไปเป็นมาตรา ๒๐

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๐ กรรมการมีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ว่าด้วยการปฏิบัติ
15 หน้าที่ของคณะกรรมการองค์กร ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขอสงวนคำแปรญัตติ
เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนที่ผมแปรญัตติ ก็คือผมตัดคำว่า ขออนุญาต
20 อ่านเต็มนะครับ ก็คือว่า “กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง
รวมทั้งต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและประเทศชาติ และต้องเข้าร่วม
ประชุมอย่างสม่ำเสมอ แล้วปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ” กราบเรียนท่านประธาน
ในวันที่ผมแปรญัตตินี้พอดีมีร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งออกมาคู่ขนานกับกฎหมาย
ฉบับนี้ -----

25

- ก็คือร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งบัญญัติไว้
 เหมือนกันเลย เพียงแต่ก็คือมาตรา ๑๕ ก็เขียนเหมือนกัน ก็คือว่า “ประธานกรรมการ
 5 กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระ โปร่งใส โดยต้องคำนึงถึงประโยชน์
 ส่วนรวมของประชาชนและประเทศชาติ และต้องเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ
 ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ” ผมก็เลยฝากเรียนไปยังท่านประธาน ก็คือว่าความเป็น
 มาตรฐานของกฤษฎีกาเวลาส่งร่างกฎหมายที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน ส่งมาให้สภานิติบัญญัติ
 เขียนแบบหนึ่ง ฉบับหนึ่งเขียนอีกแบบหนึ่ง ก็เลยทำให้เราในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
 10 เปรียบเทียบกฎหมายแล้วเราเห็นว่า กฎหมายฉบับใดมีความสมบูรณ์มากกว่า เราก็เติม
 ข้อความเข้าไป เพียงแต่ว่าตรงนี้ก็เลยฝากไว้เป็นข้อสังเกตกับทางกฤษฎีกานะครับว่า
 ถ้าในกรณีกฎหมายคล้าย ๆ กัน ก็อยากให้ใส่ข้อความให้เต็มครบถ้วน ผมไม่คิดใจนะครับ
 ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ในกรณีที่ในโอกาสหน้าถ้าร่าง พ.ร.บ. องค์กรอิสระด้าน
 สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ถ้าท่านจะร่างมาท่านก็ร่างให้เหมือน
 15 ฉบับนี้ เหมือนฉบับที่ที่ท่านร่างนี้ ท่านอย่าใส่ข้อความที่ยาวกว่า เพราะฉะนั้นเราก็จะมี
 ความรู้สึกว่าตกลงท่านจะเอาอะไรแน่ ก็เลยฝากไว้ นะครับ กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา
 คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา รอง
 ประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๒๐ นะคะ เชิญท่านกรรมาธิการคะ
 นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
 ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการมาจากกฤษฎีกานะครับ ก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิก
 ที่ฝากข้อสังเกต ซึ่งเป็นประโยชน์นะครับ ก็ไม่ได้แก้ตัวอะไร เพียงแต่ชี้แจงข้อเท็จจริง
 25 ที่เกิดขึ้นว่าอาจจะเป็นไปได้ เพราะคณะกรรมการมีอยู่ ๑๒ คณะ เราก็พยายามที่จะไม่ให้
 กฎหมายนี้เขียนหลักการที่ไม่มีอะไรพิเศษ เหตุผลแตกต่างกันก็ไม่ควรแยกแตกต่างกัน
 แต่ก็เรียนว่า ๑๒ คณะ บางทีก็มีหลุดออกมาก็เป็นไปได้ หรือว่าบางทีไม่ได้หลุดออกมาจาก

ทางกฤษฎีกา แต่ว่าฉบับหนึ่งมาถูกแก้ไขในชั้นสภาผู้แทนราษฎรให้ผิดแผกแตกต่างออกไป ในขณะที่อีกฉบับหนึ่งไม่ได้ถูกแก้ไขในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ก็จะเกิดความแตกต่างกัน

5 จนกระทั่งมีการประกาศไว้ใช้บังคับ หรือไม่ได้แก้ไขในชั้นสภาผู้แทนราษฎรก็มาแก้ไขในชั้นวุฒิสภาในฉบับนี้ให้เพิ่มเติมมากขึ้น ตามที่กรรมการเห็นสมควร ก็จะมีปัญหากฎหมายแต่ละฉบับออกไปใช้ข้อความไม่เหมือนกัน ก็มีปัญหาได้เนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ต่อเนะคะ

- 10 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมตรวจสอบแล้วเนะครับ ในส่วนของร่าง พ.ร.บ. องค์การอิสระคุ้มครองผู้บริโภคนี้ไม่ได้มีแก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ. เรื่ององค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพอยู่มาตรา ๑๕ แต่ใช้บทบัญญัติทั้งประธานกรรมการและกรรมการด้วย แต่ในส่วนของร่างตัว พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปอยู่ในมาตรา ๒๐
- 15 พอดีเขียนข้อความไม่เท่ากัน ผมก็เลยฝากท่านไว้ว่า ถ้ากฎหมายฉบับหนึ่งเข้ามา ท่านจะเอาอะไรก็เอาให้เหมือนกัน พอดีกฎหมาย ๒ ฉบับนี้เข้ามาวุฒิสภาวันใกล้เคียงกัน ผมก็เลยเปรียบเทียบดูว่าทำไมฉบับหนึ่งเขียนแบบหนึ่ง ฉบับหนึ่งคือฉบับของท่านที่เข้าสู่การพิจารณาวันนี้เขียนบอกว่า “ส่วนรวมของชาติและประชาชน” แต่พออีกฉบับหนึ่งเขียนบอกว่า “ส่วนรวมของประชาชนและประเทศชาติ และต้องเข้าร่วมประชุมอย่าง
- 20 สม่ำเสมอ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ” ก็ฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่าในการพิจารณาต่าง ๆ เหล่านี้ของกฤษฎีกา โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมายที่คล้ายกันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับตัวสภาในแง่ของการพิจารณากลับกรองรวมทั้งกฤษฎีกาที่ส่งร่างมาให้สภาพิจารณาด้วย กราบขอบคุณครับ

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ โดยที่มาตรา ๒๐ มีคณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความ ท่านสมาชิกสามารถอภิปรายได้คะ เชิญท่านสุรียา ปันจอร์ ค่ะ

๑๑๑

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๕๓/๓

- นายสุริยา ปั่นจอร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปั่นจอร์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสตูลครับ มีประเด็นที่อยากจะเรียนถามคณะกรรมการ
- 5 ผ่านท่านประธานอยู่ ๒ ประเด็นครับ การแก้ไขในมาตรา ๒๐ นี้ ได้เพิ่มความ “เพื่อประโยชน์แห่งการจัดส่วนได้เสีย” อันนี้เป็นข้อความที่เพิ่มเติม ๑ ของมาตรา ๒๐ -----

- ๕๔/๑

๑๑๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรุณวารณ ๕๔/๑

ซึ่งดูแล้วเหมือนกับเป็นคำพูดที่ซ้ำซ้อนกับตอนท้ายของมาตรานี้ ที่เขียนว่า “คำนี้ถึง
ประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชน” พอพูดถึงเรื่องประโยชน์ แน่นอนครับ

5 มีประโยชน์ที่ได้ แต่ในคำพูดในตอนต้นดูเหมือนหนึ่งว่าเป็นการพูดที่ซ้ำซ้อน จริง ๆ ถ้าจะ
ไม่มีก็พอที่จะเข้าใจเพราะข้างล่างนั้นคำนี้ถึงประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชน
ว่าด้วยเหตุผลอันใดที่คณะกรรมการมาถึงได้ไปเพิ่มข้อความตรงนี้ ประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ ข้อความที่เพิ่มและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมขององค์กร
อย่างเคร่งครัด เป็นเรื่องที่ดีครับ ปัจจุบันนี้มีปัญหาเรื่องจริยธรรมขององค์กร ซึ่งส่วนหนึ่งนั้น

10 ไม่ได้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมก็เลยก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมในทางปฏิบัติอย่าง
มากมาย ซึ่งถ้าทำได้แบบนี้จะถือว่าเป็นการดีและเป็นการเพิ่มข้อความที่ดี แต่ที่มีข้อสงสัย
ผมลองอ่านดูทุกมาตรา ถ้ามว่ามาตราใดบ้างที่ให้โอกาส เปิดโอกาส เป็นหน้าที่ของ
คณะกรรมการได้ยกประมวลจริยธรรมมาเพื่อบังคับใช้ เพื่อใช้ ตรงนี้ผมดูแล้วไม่มี ดูใน
มาตรา ๑๕ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วไปดู (๑๑) น่าจะใกล้เคียง แต่ดูแล้วก็
15 ไม่ปรากฏครับ อย่างเช่น (๑๑) บอกว่า “อกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด
เกี่ยวกับองค์กรในเรื่องดังต่อไปนี้” พอไล่ตั้งแต่ข้อ ก ไปจนถึงสุดท้าย เรื่องของการบริหาร
เรื่องของการกำหนดเงินเดือน เรื่องการกำหนดตำแหน่ง เรื่องการคัดเลือก เรื่องของการบริหาร
การจัดการการเงิน เรื่องการจัดสวัสดิการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งไม่ปรากฏในเรื่องของ
มีอำนาจหน้าที่ยกเรื่องประมวลจริยธรรม ที่นี้เมื่อไม่มีตัวบทที่บังคับให้มีอำนาจ
20 หน้าที่ในส่วนนี้ ถ้ามว่าในมาตรา ๒๐ เราไปเพิ่มให้คณะกรรมการได้ปฏิบัติตามประมวล
จริยธรรมขององค์กรนั้น ๆ ก็เลยทำให้เกิดมีข้อสงสัย ก็อยากจะเรียนถามคณะกรรมการ
ผ่านท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวจะให้ท่านสุรชัยอภิปรายก่อนนะคะ แล้วจะได้ตอบ
25 ครั้งเดียว เชิญท่านสุรชัยคะ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับท่านประธาน เรียนท่านประธาน
อย่างนี้ครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นผมอยากจะให้ทาง

LIART

กรรมการได้ช่วยชี้แจงถึงเหตุผลว่าเหตุใดจึงมีการเพิ่มถ้อยคำในมาตรา ๒๐ ตามที่เสนอมา
ขอขอบคุณครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกอบกุลค่ะ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : ขอขอบคุณค่ะท่านประธาน
ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๒๐ จริง ๆ แล้วเป็นมาตราที่
การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการและเป็นกลางของคณะกรรมการเป็นสิ่งที่ต้องมีไว้ หากว่า
10 จะเพิ่มคำว่า “ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแห่งองค์กรอย่างเคร่งครัด” อันนี้ก็จะเป็สิ่งที่ดี
มาก ๆ นั่นก็หมายความว่าองค์กรนี้จะต้องไปทำร่างหรือทำประมวลจริยธรรมของตนเอง
ให้แล้วเสร็จภายในกี่วันก็ตาม เพราะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งดิฉันเห็นด้วยที่ว่าองค์กรประเภทใด
ก็ตามที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับประชาชนเป็นส่วนใหญ่จะต้องมีประมวลจริยธรรมขององค์กร
ของตนเองอย่างชัดเจน แล้วก็ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถ้าทำผิดประมวลจริยธรรม
15 จะต้องนำไปสู่สาเหตุแห่งการถอดถอนได้ แต่ประโยคที่เพิ่มเข้าไปว่า “เพื่อประโยชน์แห่ง
การจัดส่วนได้เสีย” ดิฉันมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้อภิปรายไปก่อน
คือขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสุรียา ปันจอร์ ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปนำตรงนั้น
ซึ่งจะทำให้การโหวตในข้อนี้ลำบากมากมาตรานี้ เพราะเห็นด้วยกับการปฏิบัติตาม
ประมวลจริยธรรม แต่ประโยคหน้าไม่ชัดเจน ทำให้การโหวตของเราเลยไม่รู้จะโหวตรับ
20 หรือไม่รับ ทำให้ ๒ ข้อความในมาตราเดียวกันมีความไม่ไปทิศทางเดียวกัน ขอคุณค้
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิรัตน์คะ

- 5 ศาสตราจารย์วิรัตน์ พาณิชย์พงษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิรัตน์ พาณิชย์พงษ์ จากแพทยสภา ผมเป็นคนแก้ไข
มาตรานี้เอาไว้ที่ว่า เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ผมก็ไปลอกมาจากรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕๔ วรรคสอง เพราะว่าในการปฏิบัติของผู้ตรวจสอบมีโอกาสที่จะทำ
นอกกลุ่มนอกทางไปเยอะ เพราะว่าผู้ได้รับแจ้งให้ไปไต่สวนคดีอาจจะมีกรรมวิธีหลายอย่าง
10 ซึ่งไม่ได้ทำประโยชน์ให้กับองค์กร เอาไปหาประโยชน์ส่วนตัวได้ อันนี้ต้องถามท่าน
พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ ว่าวิธีการนี้ท่านจะเรียนมาเยอะ ท่านอธิบายให้ฟังว่า
เพื่อขจัดผลประโยชน์ทับซ้อนจากองค์กรนี้ ลูกน้องอาจจะไปทำโดยที่คณะกรรมการไม่รู้
ก็ได้ อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่เสริมขึ้นมาในมาตรานี้ ส่วนเรื่องของประมวลจริยธรรมที่เสนอไป
ก็เลียนแบบมาจากองค์กรตรวจสอบทั้งหลายที่เป็นหลัก ๆ ของชาติ เช่น ป.ป.ช. ก็มี
15 ประมวลจริยธรรมของ ป.ป.ช. ผู้ตรวจการแผ่นดินก็มี วุฒิสภาก็มี มีการยกวางใช้เวลาร่วม
๒ ปี กว่าประมวลจริยธรรมจะออกมา เพราะฉะนั้นที่ท่านสุริยาเอ่ยถึงว่าอยู่ตรงไหน
เพราะว่ามีมาตรา ๑๒๐ เป็นที่ยอมรับของคณะกรรมการแล้ว จึงไปออกมาตรา ๓๕ ขึ้นมา
เป็นบทเฉพาะกาล ให้มีการออกประมวลจริยธรรมภายใน ๑๘๐ วัน ซึ่งถ้าจะควมกันไปเลย
กับมาตรา ๒๐ ผมก็ว่าจะไปเรื่องเดียวกัน สามารถอภิปรายร่วมกันได้ ขอขอบคุณครับ

- 20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรชัยคะ

- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าฟังคำชี้แจง
ของท่านกรรมาธิการแล้ว ได้ทราบเหตุผลว่าที่ท่านเพิ่มเติมถ้อยคำสำหรับถ้อยคำแรกก็คือ
25 เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ก็เป็นถ้อยคำที่ท่านล่อมาจากข้อความในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕๔ วรรคสอง ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการอย่างนี้ว่า
เวลาเขียนกฎหมาย ถ้าเราจะใช้ข้อความอย่างนี้ว่า เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสียนั้น
ข้อความที่ตามหลังจะต้องเป็นข้อห้ามว่า ห้ามทำอย่างนั้นอย่างนี้ก็คือด้วยเหตุผลเพื่อป้องกัน

ไม่ให้มีส่วนได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนั้น ๆ แต่พอท่านเอามาใช้ตรงนี้
 ในมาตรา ๒๐ ท่านชี้ขึ้นมาว่า เพื่อประโยชน์แห่งการจัดส่วนได้เสีย ข้อความตามมาของท่าน
 5 กลับเป็นเรื่องที่กรรมการต้องทำ เพราะฉะนั้นกราบเรียนด้วยความเคารพว่าผมจึงไม่เห็นด้วย
 ที่ท่านมาเพิ่มเติมข้อความไว้ตอนต้นของมาตรา ๒๐ ว่า “เพื่อประโยชน์แห่งการจัด
 ส่วนได้เสีย คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง” ผมกลับ
 เห็นว่าคงตามข้อความเดิม คือไม่ต้องมีข้อความอย่างที่กรรมาธิการเพิ่มเติม แล้วเริ่มด้วย
 ข้อความตามร่างเดิมก็คือ “คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างอิสระและเป็นกลาง”
 10 อันนั้นถูกต้องแล้ว ส่วนประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๒๐ ที่ทางกรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามาก็คือ
 ประเด็นเรื่องของการกำหนดข้อความให้คณะกรรมการต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม
 ขององค์การอย่างเคร่งครัด กราบเรียนอย่างนี้ว่าเรื่องนี้ก็มีบทบัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๗๕
 ของรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ก็เป็นเรื่องที่ท่านลืบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาเขียนใส่ใน
 กฎหมายเฉพาะคือกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้คณะกรรมการขององค์การแห่งนี้ได้มีการปฏิบัติ
 15 ตามประมวลจริยธรรมขององค์การอย่างเคร่งครัด นอกเหนือไปจากการต้องปฏิบัติหน้าที่
 อย่างเป็นกลางและเป็นอิสระ ส่วนนี้ผมเห็นด้วย แล้วก็เพื่อความรวดเร็วท่านประธานก็ขอ
 อนุญาตอภิปรายมาตรา ๓๕ ไปเลยว่า เมื่อเขียนให้กรรมการต้องปฏิบัติตามประมวล
 จริยธรรม คำถามต้องเกิดขึ้นแน่ๆ แล้วองค์การแห่งนี้มีประมวลจริยธรรมแล้วหรือยัง
 คำตอบก็คือ ยังไม่มี แล้วก็กรรมาธิการจึงได้ไปเพิ่มเติมในมาตรา ๓๕ เพราะฉะนั้นผมจึง
 20 เห็นด้วยที่กรรมาธิการได้ไปเพิ่มเติมในมาตรา ๓๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลว่า -----

ให้คณะกรรมการจัดทำประมวลจริยธรรมให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการเป็นครั้งแรก หลังจากที่ได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการแล้วเสร็จ
 5 ขอบอย่างหนึ่งเท่านั้นเองครับ ไหน ๆ มีผู้แทนของกฤษฎีกามานั่งอยู่ที่นี่ด้วยแล้ว ๑๘๐ วัน ก็ทำให้เสร็จจริง ๆ ใน ๑๘๐ วัน พยายามเปลี่ยนแนวคิดใหม่ว่าเวลาที่กำหนดอยู่ในกฎหมาย เป็นเพียงเวลาเร่งรัดไม่ใช่เวลาบังคับ เพราะยึดหลักนี้มาโดยตลอดที่ไรทำไมไม่เสร็จทุกที่ ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการ เชิญท่านประธานคะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการ
 ขอบคุณท่านสมาชิกที่ทักท้วง กรรมาธิการเห็นด้วยที่จะตัดคำว่า “เพื่อประโยชน์
 15 แห่งการจัดส่วนได้เสีย” เพราะมีถ้อยความใกล้เคียงหรือซ้ำกับประโยคก่อนท้าย จึงแก้เป็น
 “มาตรา ๒๐ คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระ เป็นกลาง และปฏิบัติ
 ตามประมวลจริยธรรมขององค์การอย่างเคร่งครัด รวมทั้งต้องคำนึงถึงต้องประโยชน์
 ส่วนรวมของชาติและประชาชนด้วย” ส่วนประมวลจริยธรรมก็อย่างที่ท่านศาสตราจารย์วีรดิ
 และท่านสุรชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้ชี้แจงไว้ก็คือว่าอยู่ในการจัดทำประมวลจริยธรรม
 ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ตามมาตรา ๑๕ ขอบพระคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการแก้ไข แต่ว่าในมาตรา ๒๐ ร่างเดิมขึ้นต้น
 ด้วยคำว่า “กรรมการ” ท่านจะยังคงกรรมการ ไม่มีคำว่า “คณะ” นะคะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการ) : ไม่มีคำว่า “คณะ”
 กรรมการอย่างเดียวครับ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายก็คือ
 กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง และปฏิบัติตามประมวล
 จริยธรรมขององค์การอย่างเคร่งครัด ที่เพิ่มเติมขึ้นมา มีท่านที่ยังคิดใจใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

- 5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่คิดใจก็จะได้ผ่านไปมาตรา ๒๑ กรรมการได้แก้ไขตามที่ทางท่านสมาชิกได้ให้ข้อคิดเห็น ถ้าไม่มี ท่านใดคิดใจดิฉันขออนุญาตผ่านไปมาตรา ๒๑ เเลยนะคะ

- 10 นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการ) : “มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๒๒ กรรมการแก้ไขทั้ง ๒ พรรค และมีท่านอนุรักษ์ท่านขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มความในวรรคสาม เชิญท่านอนุรักษ์คะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

- 15 กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา เป็นหลักการเช่นเดียวกัน คือในกรณีนี้เมื่อมีร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพนี้เข้ามาคู่ขนานกับวุฒิสภา พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็เลยฝากทางกฤษฎีกาไปเป็นข้อสังเกตแล้วกันว่าในร่างดังกล่าวพอมีบทบัญญัติในเรื่องการเชิญข้าราชการต่าง ๆ มีวรรคท้ายของเรื่องนี้ก็คือว่าเรื่องขอให้จัดส่งเอกสารข้อมูลหลักฐานหรือพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ในกรณี
- 20 จะต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในการค้าหรือกิจการของบุคคลใดได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งระบุไว้ในกฎหมายตรงนี้ผมได้สอบถามว่าทำไมกฎหมายฉบับนี้จึงไม่ใส่ประโยคอย่างนี้ ขอข้อมูลจากกฤษฎีกาก่อนว่าทำไมไม่ใส่ข้อความดังกล่าว

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการคะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการ ข้อความดังกล่าวที่ทางร่างนี้ไม่ได้ใส่มา เนื่องจากว่าตามหลักการเป็นไปตามนั้นอยู่แล้ว คือถ้าใส่ไว้ก็ชัดเจน ถึงไม่ใส่ไว้หลักการก็ต้องเป็น

ไปตามนั้น เพราะการใช้อำนาจของกฎหมายฉบับหนึ่งจะไปละเมิดสิทธิที่กฎหมายฉบับอื่น
 เขาให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับข้อมูลเอกสารหลักฐานต่าง ๆ นี้ไม่ได้ เพราะว่าได้รับการ

- 5 คุ้มครองตามกฎหมายอยู่แล้ว อย่างเช่น กรณีของป้อมกันและปราบปรามการฟอกเงินเขาได้
 ข้อมูลอะไรมา ทางกรรมการชุดนี้จะไปขอข้อมูลหลักฐานของป้อมกันและปราบปรามการ
 ฟอกเงินมาไม่ได้ เป็นข้อมูลที่เขาเข้ามาเพื่อเอาไปใช้ในการทำงานในหน้าที่ในส่วนของ
 10 ป้อมกันและปราบปรามการฟอกเงินเขา เพราะฉะนั้นหลักการได้รับการคุ้มครอง
 ตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องเขียนเอาไว้ในะครับ แต่ก็ขอคุณตรงส่วนนี้
 จะรับข้อสังเกตไปว่าเวลาจะเขียนกฎหมายตรงส่วนนี้ ถ้าเขียนไว้ก็ควรจะเขียนให้
 เหมือนกัน กฎหมายคนละฉบับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ

นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน ผมไม่คิดใจ

- 15 ผม อนุรักษ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ก็เพียงแต่อยากให้มีสิ่งที่ถูกฎีการ่างนี้ให้มี
 มาตรฐานเดียวกัน เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วในแง่ของการกลั่นกรองกฎหมายถึง
 แม้ของท่านจะมีคณะกรรมการในแง่ของการตรวจร่างหลายคณะ อยากฝากท่านไปด้วย
 ในเรื่องของบทบัญญัติที่เป็นมาตรฐานทั่ว ๆ ไป -----

๑๑๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

๙

กัญญา ๕๗/๑

โดยเฉพาะในเรื่องของคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามในกลุ่มที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม
5 การเมืองหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้หรือบทบาทของอำนาจคณะกรรมการการเรียกเอกสาร
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้อยากให้มีความมาตรฐาน เพราะว่าเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะคล้ายกัน เพราะ
ไม่อย่างนั้นเวลาผ่านไปจะมีการแปรญัตติหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้โดยที่อิงจากร่างของ
กฤษฎีกาว่า บางที่ร่างหนึ่งมีบางที่อีกร่างหนึ่งก็ไม่มีนะรับก็เลยฝากเป็นข้อสังเกตไว้ กราบ
ขอขอบคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรชัยค่ะ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย

เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า สำหรับมาตรา ๒๒
ที่กรรมการมีการแก้ไขนั้นดูแล้วก็เข้าใจได้ว่า เหตุที่ท่านตัดตำแหน่งเลขาธิการออกไป
15 ไม่ให้มีอำนาจในการเชิญบุคคลมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือจัดส่งเอกสาร
นั้น

เพราะว่าเลขาธิการเป็นฝ่ายธุรการ ก็ไม่ควรที่จะให้มีอำนาจตรงนี้อยู่ แต่มีประเด็นที่
ผมอยากให้ทางกรรมการได้ช่วยชี้แจงเพิ่มเติม เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน แล้วก็เมื่อ
กฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้บังคับแล้วจะได้มีความเข้าใจตรงกันของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ก็คือ
20 ในมาตรา ๒๒ นั้นพูดถึงอำนาจในการเชิญข้าราชการได้ทั้งข้าราชการได้ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พนักงาน ลูกจ้าง รัฐวิสาหกิจ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นและปิดท้ายด้วยคำว่า “หรือบุคคล
หนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือจัดส่งเอกสารหรือข้อมูล
เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร” ทีนี้ถ้าเราย้อนกลับไปดูอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการตามที่เขียนอยู่ในมาตรา ๑๕ ที่เราพิจารณาผ่านมาแล้วนั้น เราจะเห็นได้ว่า
25 มาตรา ๑๕ นั้นบางส่วน ท่านประธานครับ กรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ไปถึงสนับสนุน
เรื่องการดำเนินคดีของประชาชนที่เป็นผู้บริโภคยังศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง
เพราะฉะนั้น

LIART

ถ้ามีคดีอยู่แล้ว กรรมการหรืออนุกรรมการอยากเชิญศาลมีชี้แจง ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็เป็นคน
สนับสนุนให้มีการฟ้องคดีนั้นอยู่จะเกิดประโยชน์ทับซ้อนอะไรเกิดขึ้นใหม่ในลักษณะแบบ
นี้

เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ทางกรรมการได้กรุณาชี้แจงว่า อำนาจของคณะกรรมการ

5 หรืออนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ ที่เขียนไว้ค่อนข้างกว้างขวาง โดยไม่มีบทจำกัดเลยนั้น

รวมความไปถึงคาดการณ์ในฝ่ายตุลาการ คือผู้พิพากษา ท่านมีอำนาจเชิญเขาเข้ามาใหม่

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุ

กัญญา ๕๗/๒

10 ร่วมไปถึงองค์กรอิสระต่าง ๆ ท่านมีอำนาจไปเชิญเขามาชี้แจงหรือเรียกเอกสารจากเขาใหม่

เพราะว่าเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่จะมีผลกระทบเกี่ยวกับกับปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ

ส่วนต่าง ๆ ด้วยนะครับ เพราะท่านเขียนให้เป็นทั้งอำนาจของคณะกรรมการชุดใหญ่

แล้วก็อนุกรรมการก็มีอำนาจเช่นเดียวกัน ซึ่งแม้กระทั่งในส่วนของวุฒิสภาเองหรือ

สภาผู้แทนราษฎรเอง เวลาพูดถึงอำนาจของกรรมการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

15 มาตรา ๑๓๕ เขายังมีข้อจำกัดอำนาจไว้เลยนะครับว่า เรียกกรรมการในองค์กรอิสระไม่ได้

อย่างนี้เป็นต้น แต่ของท่านไม่มีข้อจำกัดอะไรเลย เพราะฉะนั้นก็อยากให้กรรมการ

ได้กรุณาชี้แจง เพื่อให้ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมของวุฒิสภาว่า อำนาจของท่าน

ตามมาตรา ๒๒ นี้ท่านมีความมุ่งหมายแค่ไหน เพียงใด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

20 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๒ อยากสอบถาม

25 ท่านประธานนิดหนึ่ง ผมเป็นคนแปรญัตตินะครับ ในส่วนมาตรา ๒๒ มีการแก้คำว่า

“เลขาธิการ” เท่าที่ผมเข้าใจตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ ก็สอบถามเฉพาะ

LIRT

๑๒๑

ในส่วนที่มีการแปรญัตติ ผมก็เลยอยากสอบถามทำความเข้าใจนิดหนึ่งว่า ในการดำเนินการดังกล่าวนี้ สามารถดำเนินการได้ไหม ถ้าเป็นไปได้ตามเงื่อนไขของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ หรือเปล่าหรือกรณีนี้ไม่เกี่ยวข้องกับเลขานุการทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ที่ประชุมวุฒิสภาจะลงมติเห็นชอบหรือเปล่า โดยสอบถามท่านประธานให้ท่านประธาน

5 ทำความเห็นก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : โดยที่มาตรา ๒๒ นะคะ ข้อความที่แก้ไข ก็คือเฉพาะตัด

10 ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุ

กัญญา ๕๙/๓

คำว่า “เลขานุการ” ออกไป แล้วก็ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง ไม่ได้มีข้อความเรื่องการเปิดกว้าง

15 ตามที่ท่านสุรชัยได้ให้ความเห็น เชิญท่านสุรชัยค่ะ

- ๕๘/๑

๑๒๒

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุพิชญ์ลักษณะ ๕๘/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ผมว่าอาจจะมีการเข้าใจอะไรคลาดเคลื่อน ผมไม่ได้อภิปราย 5 ว่าไม่ได้เห็นด้วย เพียงแต่ผมขอให้ทางกรรมาธิการทำความเข้าใจชี้แจง ผมไม่ได้คัดค้าน ข้อความที่ผมไม่เห็นด้วยหรือว่าผมอภิปรายโต้แย้งข้อความของมาตรา ๒๒ ผมถาม กรรมาธิการเฉย ๆ เท่านั้นเองว่าความมุ่งหมายของมาตรา ๒๒ ของท่านคืออะไร มิได้ไป อภิปรายโต้แย้งอะไรท่านเลยนะครับท่านประธาน ซึ่งตรงนี้ไม่มีข้อห้ามอยู่ในข้อบังคับ การประชุมวุฒิสภา ขอบพระคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธาน ผมอยากให้ท่านประธาน ควบคุมการประชุม เป็นไปตามระเบียบในเรื่องของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๖ ไม่ใช่อยู่ดี ๆ แล้ว ถ้าในกรณีที่ตรงนี้ถ้าไม่เกี่ยวกับผม ผมก็ 15 ไม่มีสิทธิอภิปรายตามเกณฑ์ของมาตรา ๑๔๖ เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัย ให้ปฏิบัติเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ก็สุดแต่แต่ท่านประธานจะวินิจฉัยว่า อยู่ดี ๆ ผมอยากจะถูกขึ้นมาถามกรรมาธิการได้หรือไม่ ได้ นะครับ อยากให้ท่านประธาน วินิจฉัย

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรชัยคะ ด้วยมาตรา ๒๒ ได้กล่าวถึงในส่วนของ เลขธิการ ก็ขอเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับเลขธิการ ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะ โดยที่ มาตรา ๒๒ ได้ตัดคำว่า “เลขธิการ” ออกในวรรคแรก แล้วก็วรรคสอง มีท่านใดที่มี ข้อคิดเห็นให้แสดงความเห็นให้คงร่างเดิมไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีก็จะได้ผ่านในมาตรา ๒๒ ไป คือตัดข้อความ คำว่า “เลขธิการ” ในวรรคหนึ่งและวรรคสองออก ส่วนท่านอนุรักษ์ไม่คิดใจนะคะ เชิญท่านเลขธิการต่อค่ะ

๑๒๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุพิชญ์ลักษณ์ ๕๘/๒

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔
5 มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๒๓ ว่าด้วยเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการ
องค์การ มีสองวรรค มาตรา ๒๔ มีผู้แปรญัตติ ท่านยุทธนาและท่านจตุรงค์ แต่ด้วยเหตุที่
10 มาตรา ๒๔ กรรมการมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ ไม่ทราบ
ท่านสมาชิกมีข้อคิดเห็นอย่างไร เชิญอภิปราย เชิญท่านวีรวิทคะ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา คงไม่ได้คัดค้านท่านกรรมการ แต่ผม
อยากให้ข้อสังเกตไว้คิดหนึ่งว่า การเพิ่มเติมในข้อความเช่นนี้อาจจะทำให้ไม่ครบถ้วน
ถ้าเพื่อจะใช้เป็นข้อสังเกตในโอกาสต่อไปน่าจะเหมาะสมกว่า เพราะอย่างน้อยจะต้องมี
15 คณะอนุกรรมการกิจการศาลด้วย ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะมีคนที่แปรญัตติต่อไปอีกว่า
ต้องมีอนุกรรมการที่คณะ เพราะฉะนั้นในความเห็นผมก็ฝากทางกฤษฎีกาด้วยก็แล้วกันว่า
ในครั้งต่อไปน่าจะเป็นข้อสังเกตว่าในกิจกรรมนี้น่าจะมีคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับ
อะไรบ้าง แต่ถ้าใส่ไว้ในกฎหมายเลยก็เป็นการบีบเฉพาะว่าจะมีได้เฉพาะตรงนี้ แต่อย่างอื่น
จะมีได้หรือไม่ก็จะเป็นประเด็นต่อไปต้องไปตีความ ขอขอบคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์เจริญคะ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง กระผมขอสนับสนุนกรรมการ
ที่ได้เพิ่มข้อความในมาตรา ๒๔ กระผมขออ่านให้ท่านประธานฟัง “คณะกรรมการ
25 จะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ก็ได้ โดยอย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการกิจการอาหารศาลด้วย” ท่านประธานครับ
พี่น้องมุสลิมประมาณ ๗ ล้านคน คราว ๆ ทั้งประเทศ แล้วก็มูลค่าเฉพาะเรื่องอาหาร
๖ แสนล้านยูเอสทั่วโลก ของเราก็อยู่ลำดับที่ ๖ ลำดับที่ ๗ นอกจากอาหารแล้ว

๑๒๔

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุพิชญ์ดักขณ์ ๕๘/๓

พวกผลิตภัณฑต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพี่น้องมุสลิม ถ้าเพื่อเราตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาที่จะทำให้เกิดประโยชน์ยิ่ง อย่างน้อยช่วยปกป้องพี่น้องประชาชนประมาณ ๓ ล้านกว่าคน -----

5

- ๕๘/๑

๑๒๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๕๕/๑

และพี่น้องมุสลิมค่อนข้างจะมีความละเอียดอ่อนเรื่องการถูกหลัศาสนาหรือไม่ เพราะฉะนั้นการที่กรรมการให้ความสำคัญกับพี่น้องมุสลิม ๗ ล้านกว่าคนนี้

- 5 ผมคิดว่าควรสนับสนุนอย่างยิ่งและก็เป็นประโยชน์ อย่างน้อยกฎหมายต่อไป ท่านประธานครับ ที่ผ่านสมาชิกรัฐสภาหรือจะผ่านสภาผู้แทนราษฎร ถ้ามีส่วน เกี่ยวข้องหลายหน่วยสามารถทำได้ ถ้าเราเขียนกฎหมายในเชิงให้ความสำคัญกับ พี่น้องมุสลิม ซึ่งเป็นพี่น้องกลุ่มใหญ่ส่วนหนึ่งประมาณ ๗ ล้านคนนี่ ก็จะทำให้ กฎหมายนั้นเห็นว่าเรารักษาปกป้องประโยชน์ ไม่ว่าจะเรื่องเวชภัณฑ์ เครื่องสำอาง
- 10 อะไรก็ตามซึ่งมีมูลค่ามหาศาล เพราะฉะนั้นการที่เขามีตัวแทนอนุกรรมการขึ้นมา นี้ ก็จะทำให้ช่วยเหลือได้คุ้มครอง ถ้าเผื่อเขาไม่ได้รับการคุ้มครอง ผมคิดว่าจะเกิด ประโยชน์อย่างยิ่ง ก็ขอสนับสนุนกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลวีระ จันทร์รัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรียา ปันจอร์ ค่ะ

- 15 นายสุรียา ปันจอร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรียา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูลครับ ก็ต้องขอชมเชยคณะกรรมการที่ได้เพิ่มข้อความว่า โดยอย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการกิจการฮาลาล เป็นการเพิ่มข้อความ โดยวิสัยทัศน์ ผมได้สอบถามคณะกรรมการบางท่าน แล้วก็ในที่สุดคณะกรรมการยอมรับประโยชน์ บรรลุไว้ในมาตรา ๒๔ ถือเป็นเรื่องที่ทำให้ให้ความสำคัญกับพี่น้องมุสลิม อย่างที่อาจารย์เจริญ
- 20 ภัคดีวานิช ได้กล่าวเมื่อสักครู่ ไม่น้อยกว่า ๗ ล้านคนที่อยู่กระจายกันทั่วประเทศ ทั้งภาคอีสานก็มี ที่นี้กลุ่มคนเหล่านี้ยังขาดอะไรหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะเรื่องของกฎหมาย ให้ความสำคัญคุ้มครองเกี่ยวกับเรื่องของการบริโภคอาหารฮาลาล ซึ่งจริง ๆ แล้วในสภาแห่งนี้
- 25 กระผมได้นำเสนอหลายครั้ง คืออยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับกิจการนี้ ก็คืออาหารฮาลาล เพราะว่าผลที่ได้ไม่ใช่ได้เฉพาะกลุ่มคนที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างเดียว แต่ผลได้ในทางเศรษฐกิจนั้นเป็นภาพรวม คนไทยทั่วประเทศ เพราะถ้าเราสามารถสร้าง
- ค่านิยมในเรื่องของอาหารฮาลาลจนเป็นที่ยอมรับของสังคมภายในประเทศและต่างประเทศ เราสามารถที่จะนำสินค้าออกขายจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ น่าจะเป็นโอกาส แต่เนื่องจากว่าเราขาดให้ความสำคัญในส่วนนี้ ประเทศบางประเทศที่ไม่ใช่ประเทศมุสลิม

๑๒๖

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ที่พรัตน์ ๕๕/๒

5 ขาสามารถที่เก็บ โภยสิ่งเหล่านี้ได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ อย่างเช่น ประเทศบราซิลที่ผมเคย
ยกตัวอย่าง ประเทศออสเตรเลีย เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ ถ้าเราเพิ่มตรงนี้ไปเพียงนิดเดียว
ตรงนี้ จะได้รับความรู้สึกที่ดี ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ อาจจะแถมด้วยเรื่องของเศรษฐกิจ
ที่ตามมาทีหลัง เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนคณะกรรมการที่ได้เพิ่มข้อความไว้ตรงนี้
ขอบคุณมากครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลวีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกอภิปรายสนับสนุนนะคะ มีท่านใดที่เห็น
เป็นอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลวีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ดิฉันขออนุญาตผ่านไปที่มาตรา ๒๕
เชิญเลขาธิการคะ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลวีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านยุทธนาคะ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : ผม ยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร
ผมขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งไว้ จะต่อเนืองเลยครับ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลวีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครูเห็นท่านไม่อยู่ ถ้าอย่างนั้นเชิญก่อนนะคะ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : ขอรักัยท่านประธานครับ เมื่อสักครูเดินมาจาก
ห้องประชุมนะครับ ผม ยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธรนะครับ ขอสงวน
คำแปรญัตติมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งไว้ โดยข้อความที่เพิ่มเติมต่อจาก “คณะกรรมการจะ
แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ก็ได้” แล้วก็เพิ่มเติมดังนี้ครับ -----

- ๖๐/๑

๑๒๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธนพงษ์ ๖๐/๑

5 โดยจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการศาลและคณะกรรมการผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
ทางสังคมด้วยนะครับ ก็คงจะต้องสนับสนุนทางคณะกรรมการที่ได้เพิ่มข้อความในการ
แต่งตั้งคณะกรรมการศาล แล้วก็ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายสนับสนุนทั้ง ๒ ท่าน
แต่ก็คงอยากจะขอเพิ่มสิ่งหนึ่งที่ไม่อยากให้ละเอียดและมองข้าม เนื่องจากว่าที่ผ่านมา
กลุ่มผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมนั้นไม่สามารถเข้าถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
ตลอดจนการใช้ประโยชน์ การใช้บริการในด้านต่าง ๆ แล้วก็ในกลุ่มเหล่านี้ก็เช่นเดียวกันกับ
10 และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในประเทศไทยก็มีไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านคน เขาเหล่านี้ก็ถูกกละเลย
และไม่สามารถเข้าถึงบริการ เข้าถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เข้าถึงการใช้ประโยชน์ การใช้
บริการได้ด้วย ดังนั้นผมจึงเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ศาล และคณะกรรมการผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ในคณะกรรมการองค์กรอิสระ
เพิ่มเติมด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมการค่ะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณท่านประธาน
ครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับ ความจริงก็ได้นำข้อสังเกตของท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์
20 แล้วก็ข้อสงวนคำแปรญัตติของท่านยุทธนาและท่านจตุรงค์มาพิจารณาพร้อมกับข้อเสนอ
ของท่าน ส.ว. วรวิทย์ บารู ด้วยนะครับ แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ลักษณะของกรรมการที่จะ
แต่งตั้งกรรมการนั้นสามารถดำเนินการได้จริง ๆ ในหลายอนุกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
ที่จะดูแลโดยเฉพาะ อย่างเช่น เรื่องผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ซึ่งก็ได้สอบถามจาก
กรรมการที่เป็นตัวแทนของนักพิการ คือท่านอาจารย์มณฑิธร แล้วก็ยังสามารถทำเรื่องอื่น
25 ด้วยอีกครับ มีเรื่องอนุกรรมการด้านสตรี ด้านที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ทั้งหมดในส่วนที่
กฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงในด้านบริโภคต่าง ๆ แต่ว่าด้านกิจการศาลนี้เป็นลักษณะเฉพาะ
ซึ่งถ้าอยากจะให้มีเพื่อที่จะให้กรรมการนั้นให้ความสำคัญไว้อย่างที่ท่าน

LIRT

๑๒๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธนพจนีย์ ๖๐/๒

อาจารย์เจริญและอาจารย์สุริยาได้อภิปรายไว้แล้วเพื่อให้เกิดความสำคัญในเรื่องนี้ แล้วเราก็
ถูกละเลยมานาน ส่วนอื่น ๆ เราจึงไม่ได้บรรจุไว้ แต่ว่าบรรจุไว้ให้ชัดเจนตามที่

- 5 ให้อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการกิจการศาลาไว้ อันนี้ก็เพื่อคิดว่าเป็นหลักประกัน
ก็คิดว่าส่วนอื่นนั้นก็ควรเรียนท่านยุทธนาด้วยความเคารพ ก็คงให้คณะกรรมการไปตั้ง
ซึ่งผมคิดว่าน่าจะไม่วัดข้อง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการก็นำไว้ในข้อสังเกตนะ ท่านยุทธนาจิตใจ

- 10 ไหมคะ เชิญค่ะ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ต้องขอขอบคุณท่าน
ประธานคณะกรรมการวิสามัญด้วยนะครับ ในเมื่อท่านอาจารย์ที่เป็นกรรมการกับเรา
ด้วยนะครับ ท่านอาจารย์ที่ผู้พิการ ต้องกราบขออภัย อาจารย์มณฑิร บุญตัน ท่านอยู่ใน
คณะกรรมการด้วย แล้วก็ท่านพิจารณามาแล้วใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นผมก็ไม่ตั้งใจ

- 15 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่ตั้งใจ ไม่มีผู้อภิปรายแล้วนะคะ ต่อไปมาตรา ๒๕

เชิญเลขาธิการค่ะ

- 20 นางวรรัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ เลขานุการคณะกรรมการ
องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙
ถึงมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข”

- 25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวนะคะ มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข เพิ่มลักษณะต้องห้าม
มาตรา ๒๘ มีการเพิ่มเติมถ้อยคำในหมวด ข เรื่องของลักษณะต้องห้าม ก็คือเพิ่ม (๓)
เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ อันนี้กรรมการเพิ่มเติมนะคะ
ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจ จะได้ผ่านไปมาตราต่อไป เชิญต่อค่ะ

- ๖๑/๑

๑๒๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อิสรีย์ ๖๑/๑

นางวรารัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๘ ถึง
มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิเชียรค่ะ

นายวิเชียร คันถ้อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วิเชียร คันถ้อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง คือกระผมเห็นว่าหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงาน
ที่จัดตั้งขึ้นมาเป็นองค์กรคล้ายกับองค์กรอิสระองค์กรหนึ่ง และก็มีบทบาทหน้าที่ในการที่จะ
10 กำกับควบคุมดูแลผู้บริหาร โภค เพราะฉะนั้นบางครั้งผมเป็นห่วงว่าในการออกกฎหมาย
ให้อำนาจกับคณะกรรมการควบคุมดูแลผู้บริหาร ถ้าให้อำนาจโดยไม่สุจริตและยุติธรรม
จะมีปัญหาที่จะกระทบกับผู้บริหาร ด้วยเหตุนี้กระผมจึงได้เพิ่ม ไปอีกมาตราหนึ่ง
เป็นมาตรา ๓๒/๑ มีสาระสำคัญว่า “มาตรา ๓๒/๑ คณะกรรมการหรือกรรมการที่ปฏิบัติ
หน้าที่โดยไม่ชอบหรือปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยไม่เป็นอิสระ หรือไม่เป็นกลางและ
15 ไม่คำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท
หรือทั้งจำ ทั้งปรับ” ท่านประธานครับ เมื่อกระผมได้ยื่นคำขอเพิ่มเติมไปแล้ว ทางฝ่าย
คณะกรรมการธิการ ได้ชี้แจงบอกว่า เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงอย่างไรก็ตาม
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริหารเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องถูกดำเนินคดี
20 ตามกฎหมายทั่วไปอยู่แล้ว ถ้าหากว่ามีการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม
ในฐานะที่ว่าผมในฐานะที่ว่าเป็นผู้ปฏิบัติคนหนึ่งและผู้อ่านกฎหมายในฐานะที่เป็นชาวบ้าน
ถามว่า ถ้าเราไม่เขียนบัญญัติเอาไว้ เวลาคนอ่านเขาบอกว่าต่อไปเขาก็ทำได้ตามสบาย
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเขียนเอาไว้ให้ชัดเจนไม่ดีกว่าหรือ และอีกประการหนึ่งในการ
ดำเนินคดีถ้าหากว่าคณะกรรมการทำไม่ชอบ ไม่ถูกต้องตามสาระที่ผมได้เขียนเอาไว้
25 ผมคิดว่าต่อไปคนเขียนเวลาฟ้องก็ฟ้องอาศัยตามมาตรานี้ ไม่ต้องอาศัยตามบทบัญญัติ
ทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเพื่อประโยชน์กับชาวบ้าน ประการที่ ๒ ชาวบ้าน
ที่อ่านกฎหมายแล้วได้เห็นว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ถ้าปฏิบัติ ปฏิบัติชอบก็คงไม่เป็นไร ปฏิบัติ
อย่างมีคุณธรรมก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าปฏิบัติหน้าที่ไม่ดี ไม่ถูกต้องก็จะต้องถูกดำเนินคดีต่อไป

- ซึ่งผมคิดว่าคนที่อ่านกฎหมายเมื่อเข้าใจในลักษณะเช่นนี้แล้ว มิได้หมายถึงว่ากฎหมายนี้จะขอให้เกิดประโยชน์กับคณะกรรมการเพียงอย่างเดียว แต่กฎหมายนี้เขาให้โทษด้วย
- 5 เพราะฉะนั้นจากที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ได้โปรดเปรียบเทียบดูก็แล้วกันว่า การที่เราบัญญัติเอาไว้ดีหรือไม่ หรือว่าจะอาศัยให้ชาวบ้านไปคิดว่านี่กฎหมายทั่ว ๆ ไปเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นบางครั้งถ้าหากว่าจะให้ชาวบ้านดำเนินคดีเองกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่ทราบว่าจะอาศัยบทบัญญัติมาตราใดในการที่จะบอกศาลว่าควรจะลงโทษผิดมาตรานั้นมาตรานี้ แต่ถ้าเขียนเอาไว้แบบนี้ ผมเชื่อแน่ว่าคนที่
- 10 ดำเนินคดีกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคก็ขอให้ศาลลงโทษถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งมาตราที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการค่ะ

- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม
- 15 วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการ บทบัญญัติตัวกฎหมายทั่ว ๆ ไป ที่จะมีการกำหนดโทษของกรรมการมาโดยเฉพาะ มักจะเป็นกฎหมายที่มีการลงโทษกรรมการที่ใช้อำนาจรัฐแตกต่างกันไปจากกฎหมายทั่วไปมีโทษหนักกว่า ก็จะมีการกำหนดบทกำหนดโทษไว้ในตัวพระราชบัญญัติฉบับนั้น -----

แต่ถ้ากฎหมายฉบับนั้นไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะลงโทษกรรมการให้หนักไปกว่าที่กำหนดไว้ใน
 ในมาตราบทกำหนดโทษทั่วไป อย่างเช่นมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติฉบับนั้นก็จะไม่มีการ
 5 กำหนดโทษเอาไว้ให้ซ้ำซ้อนกับกฎหมายทั่วไป เพราะฉะนั้นเวลาบังคับใช้กฎหมายก็จะ
 กลายเป็นคำเดียวผิดกฎหมายหลายบท แล้วก็ใช้บทเฉพาะอะไรทำนองนี้ไป เพราะฉะนั้น
 ก็เพียงแต่เป็นเรื่องที่กรรมการเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนกำหนดเอาไว้ สามารถ
 ใช้บังคับทั่วไปได้อยู่แล้ว แล้วก็บทบัญญัติที่มีส่วนที่จะมีการแซงก์ชัน (Sanction) กรรมการ
 ก็ได้มีการออกแบบเอาไว้อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษ ถึงแม้ไม่ได้ปฏิบัติในลักษณะไม่เป็น
 10 ประเภทประพฤตินิยมหรืออะไร แต่ว่ามีประพฤตินิยมที่อาจจะไม่ถูกต้องเหมาะสม ก็อาจจะ
 ถูกถอดถอนได้โดยกรรมการมีมติ ๒ ใน ๓ ให้ถอดถอนได้ แล้วกรรมการถ้ามีมติอะไร
 ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบมา ก็อาจจะถูกดำเนินการถูกฟ้องต่อศาลปกครอง เพราะว่าการดำเนินการ
 ของคณะกรรมการก็เป็นเรื่องทางปกครอง ซึ่งสามารถฟ้องทางศาลปกครองได้
 เพราะฉะนั้นทางกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรที่จะกำหนดเอาไว้ ขอบคุณครับ
 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิเชียรยังติดใจอยู่นะคะ เชิญค่ะ
 นายวิเชียร คันถ่อง : กราบเรียนท่านประธานครับ ความจริงมาตรฐานนี้
 กระทบกับ พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ เป็นผู้เสนอขอเพิ่มเติม แล้วก็ปรากฏว่าเวลามีการ
 เชิญไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ท่านมาโนชก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการ แต่ส่วนผมนี้
 20 ชี้แจงก่อน ผมไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่าเหมือนอย่างที่กราบเรียนต่อท่านประธาน จริง ๆ
 ผมเข้าใจว่าถึงอย่างไรก็ตามเราก็อาศัยบทบัญญัติทั่วไปดำเนินคดีกับคณะกรรมการ
 ที่ดำเนินการโดยไม่สุจริตได้ แต่นั่นหมายถึงว่าเป็นความเข้าใจของนักกฎหมาย
 ส่วนชาวบ้านว่ากันจริง ๆ พออ่านไป ๆ ไม่มีบทลงโทษคณะกรรมการอะไรเลย ผมคิดว่า
 แล้วเขาจะไปปรึกษาหารือกับใคร เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าการบัญญัติกฎหมายเอาไว้
 25 ถ้าสมมุติชาวบ้านอ่านแล้วเขาเห็นภาพเหล่านี้ ผมคิดว่านั่นคือประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับชาวบ้าน
 แต่ถึงอย่างไรก็ตามในเมื่อทางฝ่ายคณะกรรมการได้ชี้แจงในประเด็นเหล่านี้แล้ว
 ความรู้สึกส่วนหนึ่งก็คือเสียดายที่ผมไม่ได้บัญญัติเอากฎหมาย ป.ป.ช. มาใช้บังคับกับ
 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แต่นี่ก็ว่าในฐานะที่เขาเป็นคนช่วยเหลือชาวบ้าน

๑๓๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุนารี ๖๒/๒

อย่างน้อยก็อาศัยกฎหมายที่บัญญัติเขียนตรงนี้ ก็คือตามมาตรา ๑๕๗ ตามประมวลกฎหมาย
อาญา เพราะฉะนั้นบางครั้งการตัดสินใจโดยส่วนตัวของพระองค์ก็รู้สึกได้ว่า ถ้าไม่เขียนเอาไว้
5 ชาวบ้านอ่านไม่รู้เรื่อง แต่ถ้าเขียนเอาไว้ก็เหมือนอย่างที่กรรมการชี้แจง เพราะฉะนั้น
ถามว่าจะให้ตัดสินใจอย่างไรดี นั่นก็เป็นเรื่องของที่ประชุมตรงนี้แล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าท่านยังยืนยันก็จะได้ลงมติในะคะ ในมาตรา ๑๒/๑
ท่านวิเชียรให้เพิ่มหมวด ๔ ขึ้นมาอีก ๑ หมวด เป็นหมวดบทกำหนดโทษ-----

10

- ๖๓/๑

๑๓๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศรีอนงค์ ๖๓/๑

เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติในขณะ เมื่อเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรในช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตน ส่งผลด้วยค่ะ

- 5 (มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๐ คน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปรีดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๘๐ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ
โดยที่ร่างมาตรา ๓๒ ท่านวิเชียรขอเพิ่มเป็นมาตรา ๓๒/๑ โดยเพิ่มเป็นหมวด ๔ ร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๓ หมวด ตามร่างเดิม คือหมวดที่ ๑ ว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง
10 ผู้บริโภค หมวดที่ ๒ ว่าด้วยเรื่องของคณะกรรมการ และหมวดที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องของ
เลขาธิการของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ท่านวิเชียร คำนวณ
แปรญัตติขอเพิ่มหมวดที่ ๔ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ เพิ่มมาตรา ๓๒/๑ คณะกรรมการหรือ
กรรมการที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบหรือปฏิบัติหน้าที่ของตนไม่เป็นอิสระ หรือไม่เป็นกลาง
และไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐
15 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒ แสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งร่างเดิมไม่มี กรรมการคร่างเดิม ก็จะสอบถามมติ ถ้าท่านสมาชิก
เห็นด้วยกับร่างเดิมของคณะกรรมการ คือไม่มีหมวด ๔ กรณากดปุ่ม เห็นด้วย
หากเห็นด้วยกับการเพิ่มหมวด ๔ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งผู้สงวน คือท่านวิเชียร
ได้เพิ่มขึ้นกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยค่ะ-----

20

- ๖๔/๑

๑๓๔

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศรัทธา ๖๔/๑

ถ้าร่างเดิมกคเห็นด้วย ถ้าเพิ่มเติมตามที่ผู้แปรญัตติเสนอกคไม่เห็นด้วย เชิญลงมติ
ปิดการลงมติ ส่งผลด้วยคะ

5 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๘๕ ท่าน เห็นด้วย ๑๒
ไม่เห็นด้วย ๕๑ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยตามคำแปรญัตติของท่านวิเชียร คือ
เพิ่มหมวด ๔ บทกำหนดโทษ ต่อไปเป็นบทเฉพาะกาลและมาตรา ๑๒ เชิญเลขาธิการคะ

10 นางวรารัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “บทเฉพาะกาลไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในมาตรา ๑๔ กรรมการมีการแก้ไขเพิ่มข้อความ
15 ไม่มีผู้แปรญัตติ ในมาตรา ๑๔ เพิ่มข้อความ ในวาระเริ่มแรกของการจัดสรรงบประมาณ
เพิ่มถ้อยคำคำว่า “ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการดังกล่าว”
เป็นเรื่องของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้แก่องค์กรในวาระเริ่มแรก มีท่านสมาชิก
มีข้อคิดเห็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านใดที่อภิปรายแย้งกรรมการฯ ดิฉันขอผ่าน
ไป ถือว่าเห็นด้วยกับกรรมการฯ ขอผ่านไปตามมาตรา ๑๕ คะ

นางวรารัตน์ อติแพทย์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๕ เป็นร่างที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นในเรื่อง
ของการประมวลจริยธรรม โดยเพิ่มว่า “ให้คณะกรรมการจัดทำประมวลจริยธรรมของ

LIRT

๑๓๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศัสนญา ๖๔/๒

องค์การให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการเป็นครั้งแรก หลังจากที่ได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒” ท่านสมาชิก

5 จะอภิปรายใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกอภิปรายมาตรานี้จะ得以ผ่านไป โดยการเพิ่มมาตรา ๓๕ ท่านสมาชิกเห็นด้วยนะคะ

10 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ เป็นการพิจารณาจบถึงมาตรา ๓๕ เรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ซึ่งต่อไปจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใด
15 มิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๗ จะมีสมาชิกท่านใดประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญท่านนฤมลคะ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา กรรมาธิการ ขอเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ ใน (๑๑) ซ ที่เขียนว่า “ขอบเขตอำนาจ
20 หน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายในขององค์กร” ให้เพิ่มคำว่า การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ “การกำหนด” เข้าไปข้างหน้าใน (ซ) ค่ะ

- ๖๕/๑

๑๓๖

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๖๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนฤมลขอเพิ่มเติมในมาตรา ๑๕ ข้อ ๑๑ (ข) เพิ่มคำว่า
5 การกำหนด เดิมมีเฉพาะคำว่า ขอบเขตอำนาจหน้าที่ ท่านขอเพิ่มเป็น การกำหนดอำนาจ
หน้าที่ คณะกรรมการเห็นด้วย เชิญท่านกรรมการค่ะ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
คณะกรรมการขออนุญาตแก้ไขถ้อยคำบางมาตรายังไม่ถูกต้อง

ในมาตรา ๘ ประมวลบรรทัดที่ ๓ ที่ชื่อตัวร่างพระราชบัญญัติที่ว่า
10 ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตกคำว่า “งบประมาณ” ไป ชื่อเต็มของมัน
คือ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แล้วถัดมาอีก ๒ บรรทัด
ก็ทำนองเดียวกัน ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เดิมคำว่า “งบประมาณ”
เข้าไป ๒ แห่งในร่างมาตรา ๘

ในร่างมาตรา ๑๐ ขอปรับถ้อยคำ มาตรา ๑๐ วรรคสาม ให้สอดคล้องถ้อยคำ
15 ในมาตรา ๘ (๓) ซึ่งมาตรา ๘ (๓) นี้พูดถึงเรื่องเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ใช้คำว่า
“อุทิศ” ในขณะที่มาตรา ๑๐ (๓) นี้ใช้คำว่า บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยมี
ผู้บริจาคให้ คำไม่สอดคล้องกัน ก็ขอแก้ไขในมาตรา ๑๐ วรรคสาม จากคำว่า “ผู้บริจาค”
เป็น “ผู้อุทิศให้”

มาตราต่อไปมาตรา ๑๔ (๕) ชื่อกรรมการสรรหาที่ว่า ประธานสภาคนพิการ
20 ทุกประเภทแห่งประเทศไทย ตามที่ได้มีการจดทะเบียนกันจริง ๆ คือแต่เดิมเป็นคำเรียกชื่อ
คำว่า ประธานสภาคนพิการ ซึ่งไม่ถูกต้อง ที่ได้มีการจดทะเบียนกันจริง ๆ คือ นายกสมาคม
สภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ขอแก้ไขคำว่า “ประธานสภา” เป็น “นายกสมาคม
สภา” เพราะเมื่อมีการแก้ไขถ้อยคำดังกล่าว เนื่องจากในร่างมาตรานี้เป็นการเรียงลำดับ
ตามตัวอักษร เพราะฉะนั้นขอย้าย (๕) นี้ตัดออก แล้วไปเพิ่มใส่เป็นต่อท้ายจาก (๒) เพิ่มเป็น
25 (๓) ใหม่ ก็จะเรียงเป็นว่า (๑) นายกสภาทนายความ (๒) นายกสมาคมผู้นำสตรีพัฒนา
ชุมชนไทย (๓) นายกสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย (๓) เดิมก็เป็น
(๔) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (๔) เดิมก็เป็น (๕) ประธาน
คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (๖) ก็เป็นไปตามเดิม ประธานสภา

๑๓๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๖๕/๒

องค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระบรมราชูปถัมภ์ (๑) ก็เป็นไปตามเดิม ประธานสมาคม
สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
5 (๘) เป็นไปตามเดิม เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ แล้วก็เพิ่ม (๕) เข้ามาตาม
ที่ประชุมเห็นชอบ ให้มีการเพิ่มเติม “อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง
ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน”

แล้วก็มาตราต่อไปเป็นมาตรา ๑๕ ใน (๑) ที่เขียนว่า ให้ความเห็นเพื่อ
ประกอบพิจารณาของหน่วยงานรัฐ ตกคำว่า “ของ” ไปครับ ต้องเป็นของหน่วยงานของรัฐ
10 ขอแก้ไขถ้อยคำ

แล้วมาตราสุดท้าย ที่ขอแก้ไขเป็นมาตรา ๒๘ ในข้อ ข (๑) ลักษณะต้องห้าม
อย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ ข. (๑) – (๕) คำว่า “-” ขอแก้ไขเป็นคำว่า “ถึง” ก็เป็น
(๑) ถึง (๕) ขอบคุณครับ

15

- ๖๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำตามที่ได้เรียน
5 ให้ท่านสมาชิกได้ทราบ เชิญท่านอนุรักษ์คะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะปรึกษา
ท่านประธานนิดหนึ่ง คือตรงที่เราดำเนินการตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๔๗ คือแก้ไขเพิ่มเติม
เนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกัน เท่าที่ผมเห็นผมว่ามีความสุ่มเสี่ยง
เรื่องมาตรา ๑๔ ที่ท่านเปลี่ยน คือมีทั้งเปลี่ยน เลื่อน จากประธานสภาคนพิการทุกประเภท
10 แห่งประเทศไทย ท่านใช้คำว่า “นายกสมาคม” เลย แล้วท่านยังย้ายข้ออีก ผมคิดว่าเรื่องนี้
เป็นเรื่องที่จริง ๆ ในชั้นกรรมาธิการควรจะต้องดำเนินการตรวจสอบเรื่องนี้ให้รอบคอบก่อน
พอมารั้งนี้มาผ่านวาระไปแล้วท่านมาดำเนินการตรงนี้ ผมคิดว่าอาจจะไม่สอดคล้องกับตัว
มาตรา ๑๔๗ แต่ตัวอื่นผมไม่ได้ตั้งใจส่วนใหญ่ก็จะเป็นการแก้เวิร์ดดิ้ง (Wording) แต่ตรงนี้
ขอความชัดเจนจากท่านประธานว่า ในการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องหรือเปล่ากับตัว
15 ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเรา เพราะว่าผมว่ามีทั้งสลับข้อด้วย แล้วมีการเพิ่มเข้าไป
ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการคะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการวิสามัญ) : กราบเรียน
20 ท่านประธาน สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ก็คงเป็นการแก้ถ้อยความเรียกชื่อให้ถูกต้องจาก “ประธาน” เป็น “นายกสมาคม” ที่เหลือ
ก็คือตามเดิม ส่วนจะไม่เขยิบก็จะใช้อยู่ในมาตรา ๑๔ (๕) เหมือนเดิม ก็คงไม่ขัดข้องอะไร
แต่เป็นการแก้ไขถ้อยความให้ถูกต้องเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์คะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : คือถ้าไม่สลับ ผมก็ไม่ตั้งใจ เพราะว่าดูแล้ว
ยังพอที่จะไปอะลุ่มอล่วยได้ แต่สลับแล้วมีการเคลื่อนย้ายมาก ก็ไม่ตั้งใจ กราบขอบคุณครับ

๑๓๕

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปีวีนว ๖๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก็แก้เป็นเฉพาะถ้อยคำ คงไม่สลับข้อ เป็นมาตรา ๑๔ (๕)
5 เปลี่ยนจากคำว่า “ประธาน” เป็น “นายกสมาคมสภาคนพิการ” ให้ถูกต้องตามที่มีการ
ลงทะเบียน ท่านสมาชิกมีข้ออภิปรายเพิ่มเติมใหม่

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ท่านประธาน
10 มีอะไรจะชี้แจงใหม่คะ ลงมติก่อนนะคะ

ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๓ ก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๓

ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ขอให้ท่านสมาชิกเสียบบัตรลงคะแนนในช่องเสียบบัตร
แล้วกดที่ช่องแสดงตนอีกครั้งหนึ่ง ส่งผลด้วยคะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๘๔ ท่าน ครบองค์ประชุม
15 ท่านสมาชิกคะ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจะขอมติ
จากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ท่านผู้ใดที่เห็นชอบกับการ
แก้ไขเพิ่มกรรณาคดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
20 เชิญลงคะแนนคะ ปิดการลงคะแนน ส่งผลด้วยคะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย 82 คะแนน ไม่เห็นด้วย 7 คะแนน)

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๕๑ ท่าน ครอบงำการประชุมจะ
5 เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ๘๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

โดยที่คณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ด้วย
ดังนั้นจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว
ถ้าเห็นด้วยจะได้นำส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา
10 ดำเนินการต่อไป เชิญลงมติดูเลยนะคะ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตกลุ่ม เห็นด้วย
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนคะ ปิดการลงคะแนน
ส่งผลด้วยคะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย 88 คะแนน ไม่เห็นด้วย 1 คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๕๒ ท่าน เห็นด้วย ๘๘ ท่าน
15 ไม่เห็นด้วย 1 ท่าน งดออกเสียง 2 ท่าน ไม่ลงคะแนน 1 ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วย
กับข้อสังเกตของคณะกรรมการนะคะ ท่านประธานคณะกรรมการ เชิญคะ

นายสมชาย แสวงการ (ประธานคณะกรรมการวิสามัญ) : ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ และขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้เสียสละเวลานะครับ ในนามของ
20 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. วุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เป็นความโชคดีของกฎหมายฉบับแรก
ซึ่งเสนอโดยประชาชน ตามมาตรา ๑๔๒ (๔) ที่ให้ประชาชน ๑๐,๐๐๐ ชื่อ เข้าเสนอชื่อ
ในการเสนอกฎหมายแล้วก็ผ่านชั้นวุฒิสภา อย่างไรก็ดีตามสิ่งที่ท่านได้กรุณาแก้ไขนั้น
ผมขออนุญาตเรียนแทนภาคประชาชนที่เสนอกฎหมายว่า เป็นสิ่งที่เห็นประโยชน์ทั้งสิ้น
25 เพราะแต่เดิมนั้นที่สภาผู้แทนราษฎรได้แก้กฎหมายมาแล้วท่านมาแก้ไขเพิ่มเติมให้ก็เป็น
สิ่งที่เห็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น สิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไปในอนาคตก็คือการที่ต้องส่งไปให้
ยังสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ถ้าจะต้องมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันก็ต้องขอแรงสนับสนุนจาก

ทุกท่าน แล้วผมคิดว่ากฎหมายนี้จะประโยชน์กับทุกท่าน โดยเฉพาะท่านเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ทำกฎหมายให้กับประเทศชาติและประชาชนเท่านั้น ท่านเองก็เป็นผู้บริโภคผู้หนึ่งที่จะได้ใช้กฎหมายนี้ แล้วองค์กรนี้ท่านก็จะเป็นผู้ได้ชื่อว่าสร้างมันขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผลประโยชน์ของทุก ๆ คนในประเทศนี้ทั้ง 65 ล้านคน ในนามของคณะกรรมการที่ขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ ขอบคุณ

10 คณะกรรมการค่ะ

ท่านสมาชิกคะ เมื่อสักครู่นี้มีคณะมิสเตอร์ชาร์ล บังรอฟ ประธานสภาแห่งรัฐ เมการ์ัน สาธารณรัฐอินเดียน พร้อมคณะได้มาเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภาแห่งนี้ ยินดีต้อนรับทุกท่านค่ะ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณี นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์

15 นาคกรทรรพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะ ยื่นคำร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้ นายภักดี โปธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

เป็นการพิจารณาญัตติเกี่ยวกับประเด็นซักถามของสมาชิกวุฒิสภา ที่เสนอล่วงหน้าก่อนวันประชุม ตามขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๖ วรรคสาม และข้อ ๗ โดยที่ขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ 5 กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็นซักถามที่จะดำเนินการ โดยคณะกรรมการซักถามล่วงหน้าก่อนวันประชุม-----

๑๔๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริพรรณ ๖๘/๑

ซึ่งได้แจ้งให้สมาชิกวุฒิสภาที่ประสงค์จะเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็นซักถาม สามารถ
เสนอญัตติได้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ผ่านมามาจนถึงวันที่ ๒๗ มกราคม

5 ๒๕๕๕

บัดนี้มีสมาชิกเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็นซักถามตามขั้นตอนการปฏิบัติ
ข้อ ๕ จำนวนทั้งสิ้น ๑๔ ญัตติคือ

๑. ญัตติของท่านจักรธรรม ธรรมศักดิ์ เป็นผู้เสนอ

๒. ญัตติของท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์

10

๓. ญัตติของท่านตวง อันทะไชย

๔. ญัตติของท่านจารุพงษ์ จีนาพันธ์

๕. ญัตติของท่านมรรณพ เดชวิทักษ์

๖. ญัตติของท่าน พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาชนพงศ์

๗. ญัตติของท่านจิตต์ ศรีโยหะ มุกดาชนพงศ์

15

๘. ญัตติของท่านสมชาติ พรรณพัฒน์

๙. ญัตติของท่านอนุรักษ์ นิยมเวช

๑๐. ญัตติของท่านกฤษ อาทิตย์แก้ว

๑๑. ญัตติของท่าน พลตำรวจเอก พิเชิต วรรณะกุลปต์

๑๒. ญัตติของท่านอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

20

๑๓. ญัตติของท่านสมชาย แสวงการ

๑๔. ญัตติของท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้เสนอ

รายละเอียดของญัตติ เป็นเรื่องขอเสนอญัตติเพื่อกำหนดประเด็นซักถาม

กรณีคำร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๘

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กรณีของท่านภักดี โปธิศิริ

25

ซึ่งรายละเอียดของญัตติปรากฏตามเอกสารที่แจ้งให้ท่านสมาชิกแล้ว โดยที่ได้นำญัตติ

ดังกล่าวเข้าบรรจุในระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกได้พิจารณา ซึ่งในการ

พิจารณาญัตติเกี่ยวกับประเด็นซักถามจะพิจารณาไปที่ละญัตติว่าที่ประชุมจะเห็นควรให้มี

LIRT

๑๔๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริพรรณ ๖๘/๒

การซักถามผู้เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาตามญัตติที่สมาชิกได้เสนอล่วงหน้าก่อนวันประชุมหรือไม่ เชิญท่านสุรเดชค่ะ

- 5 นายสุรเดช จิรัฎฐิติเจริญ : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรเดช จิรัฎฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภางดใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๕๐ เรื่อง ผู้เสนอญัตติต้องชี้แจงญัตติต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการชั่วคราวเฉพาะกิจ และขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๑(๒) และ (๔) ที่ขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาและมีมติเห็นชอบให้รับประเด็นปัญหาทั้งหมดตามญัตติที่สมาชิกวุฒิสภาเสนอทุกประเด็น เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกัน และต่อเนื่องกัน และบางส่วนพิจารณาและจัดกลุ่มประเด็นปัญหานั้น เห็นควรมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการซักถาม รวมการพิจารณาญัตติประเด็นเกี่ยวกับการซักถามที่สมาชิกวุฒิสภาได้เสนอล่วงหน้าไว้แล้ว จึงขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ
- 10 ด้วยครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้รับประเด็นปัญหาทั้งหมดตามญัตติที่สมาชิกวุฒิสภาเสนอทุกประเด็น และมอบหมายให้
- 20 คณะกรรมการซักถามและเป็นผู้พิจารณาและจัดกลุ่มประเด็นคำถาม ท่านสมาชิกจะจากการที่ที่ประชุมมีมติให้มีการซักถามในประเด็นปัญหาตามญัตติที่ท่านประธานเสนอล่วงหน้าก่อนวันประชุม ขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๗ กำหนดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อซักถามผู้เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการซักถาม ดังนั้น ในการประชุมวุฒิสภาเพื่อซักถามผู้เกี่ยวข้อง ผู้ร้อง ผู้ถูกร้องและพยานบุคคลที่ถูกตั้งประเด็นซักถาม ต้องมาให้ถ้อยคำต่อ
- 25 ที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งพยานบุคคลซึ่งถูกตั้งประเด็นซักถามมีดังนี้ค่ะ

พยานบุคคลฝ่ายผู้ร้องที่ถูกตั้งประเด็นซักถามมีจำนวน ๕ คน

๑. คุณหญิงสุภารัตน์ เกษราพันธ์

LIRT

๑๔๔

ว. ๘ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริพรรณ ๖๘/๓

๒. นายพิพัฒน์ ยิ่งเสรี เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา และอดีตร
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

5 ๓. นายชาญวิทย์ ทระเทพ อดีตรกรรมการพิจารณาประกวดราคา

๔. นายวิชัย เทียนถาวร

๕. นายชาติรี บานชื่น

และพยานบุคคลฝ่ายผู้ถูกร้องที่ถูกตั้งประเด็นซักถามมีจำนวน ๒ คน คือ

๑. นายปานเทพ กล้านรงค์ธำณู

10 ๒. นายวิชัย วิวิธเสวี

ในการนี้จะได้มีหนังสือเชิญผู้ร้อง ผู้ถูกร้องและพยานบุคคลที่ถูกตั้งประเด็น
ซักถามมาให้ถ้อยคำต่อที่ประชุมวุฒิสภา ในวันอังคารที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการ
ประชุมเพื่อซักถามผู้เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการการซักถาม-----

15

- ๖๘/๑

ท่านสมาชิกคะ โดยที่ขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๖ (วรรคสี่) กำหนดให้
 หากที่ประชุมวุฒิสภามีมติให้มีการซักถามในปัญหาใด ให้ตั้งคณะกรรมการซักถาม
 5 ขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๓ คน โดยนำข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๑ มาบังคับใช้
 โดยอนุโลมนั้น ซึ่งในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๘
 มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการซักถามจำนวน ๓ คนแล้ว
 โดยคณะกรรมการซักถามจะดำเนินการรวบรวมจับกลุ่มประเด็นซักถามของสมาชิก
 ที่ประชุมวุฒิสภามีมติให้มีการซักถามในประเด็นปัญหา เพื่อมาจัดกลุ่มและลำดับในการ
 10 ซักถามภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมมีมติให้มีการซักถาม คือวันอังคารที่ ๑๔
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๖ และข้อ ๗ โดยคณะกรรมการ
 ซักถามจะจัดทำเป็นรายงานสรุปให้สมาชิกวุฒิสภาพิจารณา

ท่านสมาชิกคะ ดิฉันมีเรื่องจะขอหารือท่านสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑ เรื่อง
 คือในขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๗ กำหนดให้ หากที่ประชุมมีมติให้มีการซักถามในประเด็นใด
 15 ต้องกำหนดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อซักถามผู้เกี่ยวข้องภายใน ๑๕ วัน โดยจะต้องแจ้งมติ
 ให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบโดยพลันนั้น คำว่า แจ้งมติให้ทราบโดยพลันนั้น หมายความว่า
 แจ้งมติของที่ประชุมวุฒิสภาว่า ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบให้ตั้งคำถามตามญัตติซักถามของ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาถามผู้ร้อง ผู้ถูกร้องและพยานบุคคล แต่มิได้หมายความว่า จะต้อง
 ส่งประเด็นซักถามที่ที่ประชุมเห็นชอบให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบล่วงหน้า ซึ่งกรณีนี้เป็น
 20 การดำเนินการเช่นเดียวกับที่ดำเนินการในคราวประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณาถอดถอนบุคคล
 ออกจากตำแหน่งของวุฒิสภาใน ๒ ครั้งที่ผ่านมา ดังนั้นจะไม่มีการแจ้งประเด็นซักถามให้
 ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบล่วงหน้า เพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกัน ถ้าไม่มีผู้ใด
 เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะคะ เชิญท่านสุรเดชคะ

นายสุรเดช จิรจิตติเจริญ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรเดช
 25 จิรจิตติเจริญ ในฐานะรองเลขานุการ คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมขอหารือ
 ต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการซักถามผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่กำหนดให้คณะกรรมการซักถาม
 อาจมีการซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ตามขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ ๖ (วรรคห้า) เพื่อให้สมาชิก
 วุฒิสภาได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนและสอดคล้องกันในประเด็นดังกล่าว โดยผมขอเสนอให้

มีการซักถามต่อเนื่อง สมควรมีการซักถามต่อเนื่องได้เพียง ๑ คำถาม และต้องเป็นคำถาม
ที่เกี่ยวกับประเด็นที่กำลังซักถามอยู่ เพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบของผู้ร้อง

- 5 ผู้ถูกร้องและพยานบุคคลที่ถูกซักถาม และเห็นว่าผู้ที่มีอำนาจอนุญาตให้กรรมการซักถาม
ต่อเนื่องได้ คือประธานของที่ประชุมในขณะนั้น ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะค่ะ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

- 10 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าเราทำระเบียบในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนในการ
ปฏิบัติ ในเรื่องของการพ้นจากตำแหน่งลงระบุไว้ในข้อ ๖ (วรรคห้า) บอกว่า การซักถาม
ให้อยู่ในประเด็นที่ประชุมวุฒิสภากำหนดและกระทำโดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น
ซึ่งคณะกรรมการซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ การจะถามต่อเนื่องได้

- 15 เฉพาะที่อยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถามตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
เราไม่ได้จำกัดว่า ๑ คำถาม หรืออาจจะไม่มีคำถามเลย ถ้าไม่มีความจำเป็นจะต้องถาม
ต่อเนื่อง ความเห็นก็คือว่าโดยหลักการแล้ว คณะกรรมการก็จะต้องสอบถามตามคำถาม
ที่สมาชิกเสนอญัตติไปเป็นหลัก เพราะฉะนั้นผมคิดต่อเนื่องอาจจะไม่มีก็สุดแท้แต่
กลุ่มของคำถาม แต่ถ้าจะมีคำถามต่อเนื่องคงต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถาม โดยมา
20 นำเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ว่า คุณจะถามต่อเนื่องในเรื่องอะไร ในคำถามอะไร
หรือในกรอบอะไร ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าก็เป็นเรื่องที่เรากำหนดขึ้นมาใหม่ -----

ซึ่งในการพิจารณาสมัยของท่านสมชาย หรือว่าท่านนพดลไม่มีเรื่องนี้ แล้วก็ซึ่งผมก็ทักท้วง
อยู่แล้วว่าจะมีปัญหาในเรื่องของการมาพิจารณาในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นสุดท้ายในเรื่องนี้

- 5 ผมคิดว่่าก็ต้องให้คณะกรรมการไปทำงานก่อน แล้วถึงจะรู้ว่าเรื่องต่อเนื่่องคืออะไร
ถ้าคณะกรรมการยังไม่ได้ดำเนินการคุกคาม แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่ามีต่อเนื่่องหรือไม่มี
ต่อเนื่่อง แล้วต่อเนื่่องคือ สุดท้ายท่านไปดูท่านอาจจะบอกไม่มีต่อเนื่่องเลยก็ได้ คำถามที่ถาม
มาชัดเจนจัดกลุ่มได้เรียบร้อย หรือว่าไปดูแล้วอาจจะมีการถามต่อเนื่่องอีกสักกลุ่ม ๒ กลุ่ม
ก็นำเสนอมาให้ที่ประชุมแห่งนี้เพื่อการศึกษา ผมคิดว่่าจะเป็นไปตามตัวข้อบังคับการ
10 ประชุมวุฒิสภาที่เรากำหนดขึ้นมาที่เราให้ความเห็นชอบ ผมคิดว่่าน่าจะเป็นเรื่องทีรอบคอบ
มากกว่า กราบขอบพระคุณครับ

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษเห็นว่่าบางทีอาจจะมีการได้ ไม่มีก็ได้ หลังจาก
ทีคณะกรรมการซักถามได้กำหนดประเด็นซักถามแล้ว ท่านอยากจะให้นำมาให้ที่ประชุม
15 ก่อนอย่างนั้นหรือคะ เพราะว่าประเด็นซักถามนี้ ถ้าตามทีผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ คือประเด็น
ซักถามในการลงรายละเอียดจะเป็นความลับ ซึ่งจะไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ เชิญท่าน
อนุรักษอีกครั้่งหนึ่งคะ

- นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานทีเคารพ ในข้อ ๖ ก็บอกว่่า
การซักถามอยู่ในประเด็นทีประชุมวุฒิสภากำหนด ก็คือซักถามตัวนี้ทีทำเป็นญัตติ และทำ
20 โดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น คณะกรรมาธิการซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติมได้
ก็คือในวันที่เราจะมีกำหนดการศึกษา ก็คือปกติคณะกรรมการต้องถามตามคำถามที
สมาชิก โดยหลักการแล้วจะถามต่อเนื่่องไม่ได้ ยกเว้นแต่อยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถาม
อันนี้เรื่องหนึ่งนะครั้บท่านประธาน เรื่องทีท่านประธานบอกคือข้อ ๗ ทีเรื่องบอกว่่า หากที
ประชุมมีมติซักถามประเด็นใดต้องกำหนดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อซักถามผู้เกี่ยวข้อง
25 ภายใน ๑๕ วัน โดยมติต้องแจ้ง อันนั้นเรื่องแจ้งมติ คนละเรื่องกัน เพราะฉะนั้นเพียงแต่ว่่า
ประเด็นในระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการว่่า โดยข้อ ๖ เราบอกกำหนดไว้อยู่แล้วว่่า

ถามต่อเนื่องได้เฉพาะกรอบหรือประเด็นคำถามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เพราะฉะนั้นเรา
จะรู้ได้อย่างไรว่า ๑. จะมีการถามต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่อง คณะกรรมาธิการก็ต้องไปงาน

- 5 มาก่อน ๒. หลังจากทำงานมาแล้ว ถ้ามี เขาก็ต้องส่งกรอบหรือคำถามมาให้ที่ประชุมวุฒิสภา
กำหนด เพราะฉะนั้นตัวระเบียบขั้นตอนนี้เป็นอย่างนี้ เพียงแต่สมมุติว่าถ้าสภาแห่งนี้มาบอก
เลยว่าจะมีคำถามสัก ๑ คำถามเป็นคำถามต่อเนื่อง ผมก็เลยถามกรรมาธิการยังไม่ได้
ทำงานเลยแล้วจะรู้ได้อย่างไรว่ามีคำถามต่อเนื่อง ๑ คำถาม ต้องให้เขาทำงานก่อน แล้วเขา
ก็มาชี้แจงว่ามีหรือไม่มี ผมว่าตรงนี้คือความรอบคอบ หรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มี
10 ความเหมาะสมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุกรรมาธิการให้ความเห็นว่า ก็คงยังไม่ต้องกำหนดว่า
จะต้องเป็น ๑ คำถาม อย่างที่ท่านรองเลขานุการวิปได้เสนอมา ถ้าอย่างนั้นขออนุญาต
ผ่านไปนะคะ ท่านมีความเห็นเพิ่มเติมไหมคะ เชิญท่านสุรชัยค่ะ

- 15 นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา อยากจะหารือท่านประธานเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับประเด็น
ปัญหาเรื่องคำถามต่อเนื่อง เนื่องจากคำถามต่อเนื่องนั้น แม้กรรมาธิการซึ่งสักครู่หลังจาก
ประชุมวุฒิสภาแล้ว จะมีการประชุมของกรรมาธิการซักถาม ซึ่งแม้ว่ากรรมาธิการซักถาม
จะเอาคำถามไปแบ่งกลุ่มไปจัดกลุ่มอย่างไรก็แล้วแต่นั้น ผมเชื่อว่ากรรมาธิการก็ยังมอง
20 ไม่ออกว่าในกลุ่มคำถามต่าง ๆ เหล่านั้นจะมีคำถามต่อเนื่องอย่างไรบ้าง เพราะผมเรียน
ท่านประธานอย่างนี้ว่าคำถามต่อเนื่องบางทีไม่ได้เกิดขึ้นจากการพิจารณาจากตัวคำถาม
หรือกรรมาธิการ แต่เกิดจากคำตอบของคนที่ถูกถามมากกว่า ถ้าเขาถามแล้วคนตอบตรง
คำถามก็ควรที่จะจบ หรือตอบแล้วแม้จะตรงคำถาม แต่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ไม่สิ้นสุดควรที่
จะให้ข้อเท็จจริงนั้นสิ้นสุด เพื่อให้คลายข้อสงสัยของเจ้าคำถามนั้น ๆ ก็ควรที่จะต้องมีการถาม
25 ต่อเนื่องเกิดขึ้นได้ นั้นประการที่ ๑

๑๔๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรอุมา ๓๐/๓

- ประการที่ ๒ คือคำถามต่อเนื่องเกิดจากคนที่ถูกถามพยายามหลีกเลี่ยง
ไม่ตอบให้ตรงคำถาม เพราะรู้ว่าถ้าตอบตรงไปตรงมาหรือตอบตามความเป็นจริงแล้ว
- 5 ตัวเอง หรือฝ่ายของตัวเองจะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ก็พยายามตอบเลี่ยงไปเลียงมา
เพราะฉะนั้นถ้าเรายอมให้มีการตอบเลี่ยงไปเลียงมา

- ๓๑/๑

ก็จะทำให้กระบวนการไต่สวนเพื่อให้มีการซักถามนั้นไม่เกิดประโยชน์ ก็จำเป็นที่บางทีผู้ซักถามต้องถามคำถามต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงตามความประสงค์ของผู้ตั้งคำถาม

5 ทั้ง ๒ กรณีนี้ผมถามว่าเป็นดุลพินิจของกรรมการซักถามที่จะเป็นคนประดิษฐ์คำถามต่อเนื่องขึ้นมาเอง หรือจะต้องเอาคำถามต่อเนื่องนั้นกลับมาขออนุมัติต่อที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งผมเห็นว่าไม่ควรที่จะต้องเป็นเช่นนั้น เพราะว่ามันจะเสียเวลาทั้งกระบวนการการไต่สวน แล้วก็เสียเวลาทั้งผู้ที่ตอบคำถามจะต้องมาสภาหลายรอบก็ให้กรรมการซักถามนั้นเป็นคนขออนุญาตกับประธานที่ประชุมในขณะนั้นเลย

10 ว่าตนเห็นควรที่จะมีคำถามต่อเนื่อง ซึ่งก็ไม่ควรจะมาจำกัดอีกว่าให้ถามได้ ๑ ครั้งหรือ ๒ ครั้ง เพราะอย่างที่ผมกราบเรียนนะครับว่า คำถามต่อเนื่องบางทีปัจจัยเหตุไม่ได้มาจากคำถาม ปัจจัยเหตุมาจากคนตอบถ้ายอมตอบเสียตรง ๆ ตั้งแต่แรก ก็ไม่จำเป็นต้องมีคำถามต่อเนื่อง แต่บางทีถามก็คำถาม ท่านก็พยายามเลี่ยงที่จะไม่พยายามตอบให้เข้าเป้าให้ได้ เพราะท่านก็อาจจะรู้ว่าตอบตรง ๆ และท่านเสียเปรียบ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า

15 ประเด็นที่ ๑ จะเป็นคำถามต่อเนื่องหรือไม่ ให้กรรมการซักถามเป็นคนขออนุญาตต่อประธานที่ประชุม แล้วให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าตรงนั้นใช่คำถามต่อเนื่องหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ก็คือไม่ควรที่จะไปจำกัดจำนวนคำถามว่าให้ถามได้กี่คำถามขอขอบคุณครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าขั้นตอนในการนำข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา หมวด ๖ ในเรื่องของการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๐ มาเทียบเคียง ผมคิดว่าระเบียบตรงนี้ ที่ประชุมสภาแห่งนี้เราได้ให้ความเห็นชอบแล้ว โดยเฉพาะในเรื่องของตัวหมวด ๖ ในกรณีคำถามต่อเนื่อง ซึ่งคำถามต่อเนื่องเป็นคำถามที่ไม่ได้มีการถามเป็นยุติเลย แต่แตกต่างจากตัวยุติ ที่ท่านสมาชิก

เข้ามาถามกัน แล้วก็มาขอให้ที่ประชุมให้ความเห็นชอบ แต่คราวนี้ในกรณีคำถามต่อเนื่อง
 ไม่ได้มีหลักการพื้นฐานจากตัวคดีของการที่สมาชิกตั้งขึ้น เกิดจากตัวคณะกรรมการไป
 5 คำเนิการถามต่อเนื่องเอง เพราะฉะนั้นผู้คดีไม่สอดคล้อง ก็คือไม่มีผู้คดีรองรับกับมันอยู่
 เพราะฉะนั้นในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเราในวรรคท้าย เราจึงกำหนดไว้ชัดเจน ขอให้
 ท่านสมาชิกคุ้นเคยกับการถามคำถามต่อเนื่องได้ ทั้งนี้ต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถาม
 ตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนดเท่านั้นเอง ไม่ใช่เป็นเรื่องลักษณะที่อยู่ดี ๆ คณะกรรมาธิการ
 10 ไปถามท่านประธาน แล้วท่านประธานอนุญาต ถ้าอย่างนั้นเราก็ถือว่าการที่ประธานอนุญาต
 ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ประชุมวุฒิสภาอนุญาตกำหนด เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราควรจะต้องปฏิบัติ
 ตามขั้นตอนการปฏิบัติที่สภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบ ผมเห็นว่าก็ต้องดำเนินการตามข้อ ๖
 ตามที่เรามีการตกลงกันไว้ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วถ้าเรามีการเปลี่ยนแปลงข้อตกลง
 ตรงนี้ ก็ต้องมาขอที่ประชุมอีกทีหนึ่ง ผมคิดว่าควรดำเนินการตรงนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา

15 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเจริญค่ะ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 20 เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ท่านประธานครับ ขั้นตอนต่าง ๆ เราผ่านมติ
 ที่ประชุมวุฒิสภามา แล้วพอเรากำลังจะเดินไปตามขั้นตอนแล้วเรามากลับลำ คือเรื่องนี่
 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ประชาชนสนใจ ถ่ายทอดทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสมาชิก
 20 วุฒิสภาทั้งหมดจะต้องมีดุลพินิจพิจารณาก่อนข้างรอบคอบอยู่แล้ว กระผมมั่นใจในความ
 เป็นธรรม ความเป็นกลางของสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานดำเนินการไปตามขั้นตอนที่เรา
 อนุมัติมา เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่มีผู้เสนอว่าให้คณะกรรมาธิการประชุมก่อน ประชุมแล้ว
 ถ้าจะถามเพิ่มก็มาขออนุมัติแค่นั้นหรือ แต่ถ้าใช้ความรู้สึกส่วนตัวแล้ว ประธานใช้ดุลพินิจ
 25 ผมคิดว่าคำถามต่อเนื่องบางคำถามนั้นอาจจะทดสอบกันในความไม่เป็นกลางและเป็นธรรม
 ได้ คือไม่ยุติธรรมเสียอีก อาจจะไม่มีก็ได้ อาจจะถามด้วยความเป็นธรรม หรืออาจจะเกิด
 บางกรณีขึ้นมาเป็นบางคำถามอาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมได้ -----

๑๕๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วนิดา ๙๒/๑

5 ที่นี้พอเรากลับถ้า ถ้าเกิดเราทำไม่เป็นไปตามขั้นตอน ทั้งผู้ร้องและผู้ถูกร้องนี้อาจจะกล่าวหาสมาชิกวุฒิสภาไม่เป็นกลางและไม่เป็นธรรม ขณะนี้ท่านประธานมีหน้าที่ก็คือว่าต้องดำเนินไปตามขั้นตอน แต่ถ้าต้องเปลี่ยนขั้นตอนต้องขอมติเสียก่อน เปลี่ยนอย่างไร อันนี้กราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสัก กอแสงเรื่อง ค่ะ

นายสัก กอแสงเรื่อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม

10 นายสัก กอแสงเรื่อง สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากว่าผมได้อยู่ในชุดที่มีการดำเนินการ ๒ ชุดที่ผ่านมา ก็เลยไม่ทราบเรื่องการปฏิบัติการซักถาม โดยคณะกรรมการ แต่ถ้าดูในข้อ ๖ การทำหน้าที่ซักถามในประเด็นที่วุฒิสภาได้ตั้งกรอบที่ได้กำหนดไว้ นะครับ ก็จะอยู่ที่การทำหน้าที่ของกรรมการว่า คำถามต่อเนื่องนั้นเป็นเรื่องที่ทำให้ส่วนที่ไม่ชัดเจนชัดเจนขึ้นหรือจะสามารถเลยไปถึงขนาดทำให้คำถามที่ไม่สมบูรณ์นี้เป็นคำถามที่สมบูรณ์มากขึ้น

15 หรือครอบคลุมมากขึ้น หรือถึงกับเป็นคำถามที่เข้าไปในเรื่องค้นหาความจริงหรือไม่ บางครั้งเป็นคำถามเรื่องของการไต่สวนค้นหาความจริงเลยนะครับ เพื่อหาข้อยุติ ข้อสรุป กรรมการที่ได้รับมอบหมายนี้สามารถทำคำถามต่อเนื่องให้ไปไกลถึงขนาดนั้นไหม แต่ทั้งหมดก็คงคิดว่าสมาชิกก็ดี กรรมการก็ดี จะต้องอยู่ในกรอบข้อ ๑๐ ครับ กรอบข้อ ๑๐ ก็คือวางตัวเป็นกลางและเที่ยงธรรม แล้วก็ไม่ได้กล่าวหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ หรือข้อความใด ๆ

20 หรือความเห็นใดอันจะทำให้การพิจารณาและวินิจฉัยของที่ประชุมต้องเสียความยุติธรรมไป ผมคิดว่าส่วนของทุกท่านในที่ประชุมวันนี้หรือว่าการที่จะพิจารณาในเรื่องสำคัญอย่างนี้ในส่วนที่วางไว้นี้ก็คงจะมีกรอบมีแนวที่จะสามารถดำเนินการได้ ถ้าด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม ขอบพระคุณครับ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ค่ะ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : เรียนท่านประธานที่เคารพดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาค่ะ สำหรับในการซักถามซึ่งจะเกิดขึ้นในวันอังคารที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เต็มวันนี้ จะมีประเด็นข้อ ๖ กับข้อ ๗

๑๕๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วนิดา ๓๒/๒

ที่เราจะต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๖ เรากำลังพูดกันว่า ถ้าซักถามเพิ่มเติมจะอย่างไร ส่วนข้อ ๗ นี้
หากที่ประชุมมีมติให้มีการซักถามในประเด็นปัญหาใด เราต้องกำหนด ที่นี้ถ้าสมมุติว่าวันนี้
5 เราไม่ได้กำหนด จากคำถามที่มีมาทั้งหมด ดิฉันอยากเรียนถามว่าเราจะให้เป็นสิทธิของ
คณะกรรมการซักถามจำนวน ๗ ท่านนี้ได้หรือไม่ เมื่อเขาไปจัดกลุ่มแล้วก็ให้สิทธิในการ
ที่จะเรียงลำดับ ดิฉันขอเสนอว่าให้เรียงลำดับคำถามตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะว่าในการ
ซักถามที่เหตุการณ์กลับไปกลับมาจะทำให้สมาชิกเกิดความงุนงงได้ง่าย เพราะฉะนั้น
ควรจะเซต (Set) ประเด็นคำถาม นอกจากจัดเป็นกลุ่มแล้วต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์
10 ด้วยว่าเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก่อนขึ้นหลัง คำถามก็ควรเรียงตามลำดับเหตุการณ์
และถ้าเราให้สิทธิกับคณะกรรมการซักถามทั้ง ๗ ท่าน ในการที่จะไปจัดกลุ่ม จัดประเด็น
และจัดคำถามว่าจะไรก่อนหลังนี้จะถือว่าเรามีมติสำหรับข้อ ๗ ได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ วันที่ ๑๔
ตอนเช้าต้องกำหนดเวลาว่ากรรมการซักถามทั้ง ๗ ท่านมาเสนอประเด็นการซักถาม
ให้ที่ประชุมรับรองหรือมีมติเห็นชอบก่อน ซึ่งเราก็ต้องกำหนดเวลาว่าจะใช้เวลาประมาณ
15 เท่าไร และสมาชิกอภิปรายได้ใหม่ในข้อคำถามเหล่านั้น ซึ่งกรรมการซักถามจะไปจัดมา
ด้วยสำนวนที่อาจจะแตกต่างจากคำถามเดิมที่สมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งไป -----

- ๓๓/๑

เพราะดิฉันคิดว่าการทำข้อคำถามให้มีความสุภาพและเรียงลำดับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการ
 5 ชักถามในวันที่ ๑๔ ดิฉันก็ขอเรียนฝากประเด็นที่คิดว่ายังน่าเป็นกังวลอยู่ ๒ ประเด็นที่กล่าว
 5 ไปแล้ว ขอบคุณค่ะท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : โดยที่เมื่อสักครู่ได้ผ่านเรื่องของการนำญัตติข้อคำถาม
 ให้คณะกรรมการชักถามไปดำเนินการรวบรวมจัดกลุ่มประเด็นชักถามแล้ว ขณะนี้มี
 ปัญหาเรื่องของประเด็นคำถามต่อเนื่อง ซึ่งที่ผ่านมา ๒ ครั้งไม่ได้มีเรื่องของคำถามต่อเนื่อง
 10 ก็เลยมีการเสนอเรื่องของการให้มีคำถามต่อเนื่องได้คำถามเดียว แต่ท่านสมาชิกก็ได้อภิปราย
 ว่าไม่ควรจะกำหนด เชิญท่านสมัครค่ะ

นายสมัคร เชาวภานันท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะให้
 ท่านสมาชิกทุกท่านดูข้อ ๖ วรรคห้า ซึ่งมีข้อความอย่างนี้ นะครับว่า การชักถามให้อยู่ใน
 ประเด็นที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด ก็คือประเด็นที่สมาชิกทุกท่านที่ส่งคำถามมา
 15 ที่คณะกรรมการชักถามจะไปวางกรอบให้เรียบร้อย และคำถามนี้ทางคณะกรรมการ
 ชักถามไม่มีสิทธิไปแต่ง เพียงแต่แต่งคำพูดให้สวย แต่ว่าเนื้อหาประเด็นต้องเหมือนเดิม
 ทุกประการ และการกระทำโดยคณะกรรมการชักถามเท่านั้น อันนี้ก็ว่าไป เป็นการชักถาม
 โดยคณะกรรมการชักถาม ซึ่งคณะกรรมการผู้ชักถามอาจมีการชักถามเพิ่มเติมต่อเนื่อง
 ได้ ทีนี้คำถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ ต้องขอที่ประชุมวุฒิสภาหรือไม่ ท่านอ่านต่อไปเขาจะ
 20 บอกว่า แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถามตามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด ก็คือ
 คำชักค้ำานที่ที่ประชุมเขากำหนดมา ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายส่งคำถามมา
 ที่ประชุมวุฒิสภาได้เห็นชอบแล้ว แล้วก็ชักถามให้เกี่ยวเนื่องกับตรงนี้เท่านั้นเอง ไม่ต้องไป
 ขออนุญาตอีก ให้อยู่ในกรอบ ความหมายเป็นอย่างนี้ครับ ก็กราบเรียนที่ประชุมรับทราบ
 ตามนี้ครับ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก็เป็นไปตามขั้นตอนข้อ ๖ วรรคห้า เชิญท่านสุรชัยค่ะ

๑๕๕

ว.๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๓๓/๒

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับท่านประธาน คงคล้ายกับ
ท่านสมักร ที่อยากจะทำความเข้าใจเพื่อให้กระบวนการไต่สวนของเราเป็นไปโดยถูกต้อง
5 ตามระเบียบ ข้อบังคับของที่ประชุม ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก
อย่างนี้ครับว่า กระบวนการที่จะเกิดขึ้นจากนี้ไป หลังจากที่เพื่อนสมาชิกได้ยื่นญัตติโดยการ
ตั้งคำถามแล้วนั้น จะใช้แนวทางที่บัญญัติอยู่ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๖
ซึ่งกำหนดไว้แบบนี้ครับท่านประธาน ในวรรคที่สองของข้อ ๒ กำหนดไว้ว่า ให้พิจารณา
10 แนวทางการรับฟังพยานเอกสาร พยานบุคคล พยานวัตถุของผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง ในกรณี
ที่ประชุมวุฒิสภามีมติอนุญาต หลังจากนั้นก็จะมีการประเด็นว่า ถ้าจะมีการซักถาม
ประเด็นใด วรรคสามบัญญัติไว้ว่า เมื่อแถลงเสร็จให้ที่ประชุมพิจารณาว่าควรมีการซักถาม
ประเด็นใดเพิ่มเติมโดยพิจารณาตามญัตติของสมาชิกที่เสนอล่วงหน้าก่อนวันประชุม ขณะนี้
เราเดินทางมาถึงเส้นตรงนี้ คำถามที่เพื่อนสมาชิกเสนอเข้ามาในรูปของญัตติ ในการเสนอ
คำถามนี้ผมขออนุญาตเรียกว่าเป็นคำถามหลัก ท่านประธานครับ คำถามหลักต่าง ๆ เหล่านี้
15 เมื่อผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมเรียบร้อยแล้ว กระบวนการก็กำหนดต่อไปในวรรคท้าย
ของข้อ ๖ ว่า การซักถามให้อยู่ในประเด็นที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด ก็คือการซักถามตาม
ประเด็นของคำถามหลักนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาเป็นคนกำหนด และกระทำโดยกรรมาธิการ
ซักถามเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมาธิการซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ แต่ทั้งนี้
ต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถามตามที่วุฒิสภากำหนด-----

20

- ๓๔/๑

นั่นก็หมายถึงว่าคำถามต่อเนืองนั้นเกิดขึ้นได้ แต่ต้องอยู่ในกรอบหรืออยู่ในประเด็นของ
คำถามหลักเดิม ซึ่งที่ประชุมได้อนุมัติไว้ก่อนแล้ว ไม่ได้แปลว่าจะต้องเอาคำถามต่อเนือง
5 กลับไปขออนุมัติที่ประชุมอีก ข้อ ๖ เขากำหนดกติกาตีกรอบคำถามต่อเนืองไว้แล้วว่า
ไม่ให้คุณถามอะไรนอกเรื่องนอกราว ถามได้เฉพาะเรื่องที่อยู่ในกรอบของคำถามเดิม
คือคำถามตามที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติมา แล้วผ่านการเห็นชอบของที่ประชุม
เรียบร้อยแล้วนั่นคือประเด็นที่ ๑ ที่อยากจะทราบเรียนทำความเข้าใจ

ประเด็นที่ ๒ คือในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๖ วรรคท้ายนี้ไม่ได้มี
10 ตรงไหนบอกเลยครับว่า คำถามต่อเนืองถามได้คำถามเดียว เพราะฉะนั้นผมจึงทราบเรียนว่า
เราอย่าไปกำหนดกติกาคืออะไร นอกเหนือไปจากระเบียบซึ่งผ่านที่ประชุมแล้ว
ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

15 นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายอนุรักษ์ นิยมเวช ก็คงต้องอ่านมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ ต่อเนื่องกัน เพราะว่าโดยหลักการ
แล้ว โดยเจตนารมณ์ก็คือสมาชิกส่วนใหญ่ถามญัตติ คำถามให้คณะกรรมการเป็นคน
ถามแทน ผมอธิบายง่าย ๆ เพราะหลังจากนั้นแล้ว การซักถามในประเด็นที่ประชุมวุฒิสภา
กำหนดกระทำโดยกรรมาธิการเท่านั้นเอง ซึ่งคณะกรรมการซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติม
20 ต่อเนื่องได้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วการถามต่อเนืองไม่ได้มีกราวนด์ (Ground) ของญัตติเลย
เพราะฉะนั้นการที่ไปถามต่อเนืองตรงนั้น ผมว่ามีทั้งประเด็นของการได้ อาจจะมีปัญหา
ในเรื่องของความเป็นกลางหรือไม่เป็นกลาง เพราะว่าไม่มีญัตติเป็นกราวนด์ของมัน
เพราะฉะนั้นโดยเจตนารมณ์ที่เขียนว่า แต่ทั้งนี้ก็คือเป็นข้อยกเว้นว่า การจะถามต่อเนือง
ต้องอยู่ในกรอบ แล้วกรอบเป็นอย่างไร เรายังไม่มีการกำหนดกรอบขึ้นมาเลยกรอบคืออะไร
25 เรายังไม่มีการกำหนดกรอบขึ้นมาถูกไหมครับ หรือประเด็นก็มี ๒ คำถาม กรอบหรือ
ประเด็นคำถามตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนด มีคำว่า กรอบ ขึ้นมา หรือประเด็นคำถาม
ตามที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วผมถึงจำได้ว่าตอนที่ผมอภิปราย

มาตรานี้ไปฉบับที่กเทศได้ ผมพูดกับท่าน ขออนุญาตนะครับท่านประธาน

ท่านรองประธานวุฒิสภานิคมตลอดเวลว่า เรื่องนี้ต้องนำมาเสนอในที่ประชุมว่า

- 5 จะถามต่อเนื่องผมพูดเรื่องนี้ไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้งว่า ถ้าจะถามคำถามต่อเนื่องต้องเอากรอบ หรือคำถาม ประเด็นคำถามเอามาให้ที่ประชุมวุฒิสภากำหนดก่อนที่ว่าจะเป็นการถามเรื่องอะไร อย่างไร แล้วผมก็ยังถามบอกว่า พอมีการกำหนดกรอบแล้วถ้าไม่เป็นไปตามกรอบ ไม่เป็นไปตามประเด็น สมาชิกสามารถคัดค้านได้ โดยบอกยังท่านประธาน ผมคิดว่าสิ่งนี้
- 10 ลองดูเจตนารมณ์ในการที่ร่างข้อนี้ได้ตั้งแต่ต้น กราบขอบคุณครับ ผมคิดว่าดูจากคำว่า กรอบหรือประเด็นคำถาม กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวันชัยค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ ผม วันชัย สอนศิริ

- 15 สมาชิกวุฒิสภา ผมว่าข้อกังวลที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานั้นเป็นข้อกังวลที่น่ารับฟังอย่างยิ่งแต่การที่จะมีคำถามเพิ่มเติมได้นั้น ท่านประธานครับ จะต้องถามเสียก่อนถามแล้วเราจึงจะรู้ว่าต่อเนื่องอย่างไร แล้วจะมาขออนุมัติตรงไหน ต้องมีการถามเดี๋ยวนั้น ถามท่าน นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคทรพรพ แล้วตอบหรือไม่ตอบ
- 20 จะต่อเนื่องตรงนั้นครับ แล้วผมจะมาขออนุมัติตรงไหน นี่เป็นข้อสังเกตที่กราบเรียนท่าน เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพต่อที่ประชุม แล้วก็มติของที่ประชุมว่าให้มีคณะกรรมการซักถาม ๗ ท่าน เท่าที่ทราบมีตั้งคำถามกันมา ๕๐ กว่าคำถาม เชื่อเหลือเกินว่าเขาจะต้องไปเรียงครับท่านประธานว่า

ประการที่ ๑ การที่เป็นกรรมการบริษัทนั้นมิใคร่ตั้งคำถามเรื่องนี้มา เอามา

รวมเป็นกลุ่มเดียวกัน

- 25 ประการที่ ๒ รู้เห็นเหตุการณ์แล้วมาเป็นกรรมการได้ส่วน เขาก็คงเอามารวมเป็นกลุ่มเดียวกัน

๑๕๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดด้วย ๓๔/๓

ประการที่ ๓ ไม่รับฟังพยานหรือความเห็นของหน่วยงานอื่น ๆ มีคนถาม
เรื่องเหล่านี้ก็คน เขาก็จะเอามารวมเป็นกลุ่มเดียวกัน

5 และเท่าที่ผมทราบจากการดำเนินการในฐานะที่เป็นกรรมาธิการซักถาม
ทราบว่าเมื่อเขาเอาคำถาม ๕๐ กว่าคำถามมาเรียง ๆ เป็นกลุ่มแล้ว -----

- ๓๕/๑

๑๕๘

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วินัย ๓๕/๑

เขาจะเรียนเชิญถามท่านผู้ที่ตั้งคำถามว่า ผมเรียงให้แบบนี้แล้ว ตรงตามที่ท่านถามหรือไม่
เขาจะเชิญมาสัก ๑๓ – ๑๔ ท่านว่าใช่หรือไม่ เขาเกรงว่าจะไม่ตรงตามที่เรารู้ (Group)
5 ให้เป็นกลุ่ม ๆ นั้น เพราะบางคำถามนั้นซ้ำกัน นี่ก็เท่าที่ผมทราบแนวทางปฏิบัติของเขา
เขาก็คงทำด้วยความระมัดระวังคณะกรรมการชุดนี้ และผมเชื่อว่าเราก็คงทำด้วยความ
ระมัดระวัง หากไม่จำเป็นเท่าที่โดยวิสัยอันในฐานะที่เคยเป็นทนายความหรือรวมทั้ง
ไม่จำเป็นจริง ๆ คงไม่มีคำถามต่อเนื่อง เพราะเรารู้ว่าต่อเนื่องไปอาจจะเป็นปัญหาหรืออะไร
10 เพียงแต่ยังไม่สิ้นกระแสความเท่านั้นเอง จะเป็นคำถามต่อเนื่องและต่อไปตอนนั้น ซึ่งจะ
ขออนุญาตใครคงไม่ได้ แต่ต้องกระทำความด้วยระมัดระวังและรอบคอบในฐานะเป็น
กรรมการซักถาม มิเช่นนั้นก็ต้องถูกประณามหรือถูกตำหนิได้ ถ้ากระทำตนไม่เป็น
กลางหรือไม่ถูกต้อง ในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากสมาชิก ก็กราบเรียนด้วยความเคารพ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
15 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกฤษณะ

นายกฤษ อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กฤษ อาทิตย์แก้ว
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร กราบเรียนท่านประธานว่าผมค่อนข้างวิตกกังวลข้อ ๖
โดยเฉพาะประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านกำลังอภิปรายอยู่ ในวรรคท้าย
ที่เราเขียนว่า การซักถามให้อยู่ในประเด็นที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด และการกระทำ
20 โดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการผู้ซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติม
ต่อเนื่องได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถามตามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด
นี่คือปัญหาทั้งหมด ผมกราบเรียนว่าคณะกรรมการซักถามมีทั้งสิ้น ๘ ท่าน และใน
๘ ท่านท่านนั้นที่อาจซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ และการซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้นั้น
แปลว่าต่อได้ ๆ และต่อได้ ๆ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายว่า จะต้อง
25 มาขอความเห็นชอบกับที่ประชุมวุฒิสภา ถ้าไม่อย่างนั้นกรรมการซักถามก็จะ
ถามได้ถามเอา ผมเชื่อในเกียรติของทุกคนว่าทุกคนถามเพื่อต้องการคำตอบที่ถูกต้อง แต่ว่า
ก็จะถามได้ถามเอา แล้วในขณะที่เพื่อนสมาชิกที่ไม่ได้เป็นกรรมการซักถาม บังเอิญเลือก

LIART

- พวกนี้เข้าไปแล้ว เขาก็อยากจะถามบ้าง เขาถามไม่ได้ครับ จริง ๆ แล้วทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน กรรมการซักถามจริง ๆ แล้วใจผมคิดว่าก็คุณทำหน้าที่ตัวแทน คุณซักเฉพาะที่มีอยู่
- 5 ในประเด็นที่เขาถามมาก็พอแล้ว ทำไมจะต้องไปซักถามต่อเนื่อง และถ้าจะซักถามต่อเนื่อง ในความเห็นของผมต้องให้ที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบ ถ้าไม่อย่างนั้นจะ โกลาหลครับ และท่านประธานตั้งแต่ท่านประธานวุฒิสภา ท่านรองประธานวุฒิสภาทั้ง ๒ ท่าน จะกำกับดูแลลำบากมาก เพราะจะมีการยกไม้ยกมือประท้วงประธาน ขอบคุณครับท่านประธาน
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา
- 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกอบกุลและเดี๋ยวดูด้วยท่านนฤมลคะ
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : ขอบคุณคะท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล คือประเด็นนี้เวลาเราลอกออกมาจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ เรามาเพิ่มคำว่า “กรอบหรือ” ลงไปด้วย -----

จริง ๆ ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ การซักถามตามวรรคสามให้อยู่ในประเด็น
 ที่ประชุมกำหนดและกระทำโดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น ถ้าเราใช้คำว่า “ประเด็นที่
 5 ที่ประชุมกำหนด” ก็ง่าย ก็คือเฉพาะประเด็นคำถามที่เรารับรองไปประมาณเกือบ ๕๐ คำถาม
 ซึ่งฉันคิดว่าสมาชิกที่รับคำถามไปเมื่อวานนี้ก็ยังไม่มีความที่จะไปรีวิว (Review) อ่านดู
 ได้ครบ ฉันอ่านดูคร่าว ๆ ก็เห็นว่าข้อคำถามแตกกระจายมากเลย เพราะฉะนั้นจะเรียกเป็น
 กรอบก็ยาก เรียกเป็นประเด็นก็ยาก เพราะฉะนั้นก็ต้องตัดสินใจกันวันนี้ว่า ถ้าเราบอกว่า
 ข้อคำถามที่มีมาทั้งหมดนั้นก็คือประเด็น ถ้านั้นคือประเด็นคำถาม ที่ประชุมรับรองประเด็น
 10 คำถามไปก็ไม่ต้องไปตั้งกรอบใหม่ ก็เอาตามประเด็นคำถามที่มีเท่านั้น ถ้ามีความจำเป็น
 จะต้องมีการซักถามเพิ่มเติม แต่ถ้าจะให้ดีแล้วก็พยายามอย่าซักถามเพิ่มเติม เพราะว่ามีตั้ง
 ๕๐ กว่าคำถามทั้งวันก็จะตอบฟังไม่ทันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการซักถาม
 ทำการบ้านนิดหนึ่ง แล้วก็ดูซิว่า การเรียงลำดับจากหมวดหมู่และการเรียงลำดับคำถาม
 ให้เป็นไปอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย แล้วก็ให้ผู้ฟังติดตามได้ง่าย รวมทั้งประเด็นที่ซักถาม
 15 ทั้ง ๒ ฝ่าย ถ้าเป็นประเด็นเดียวกันก็ต้องเอามาใกล้ ๆ กันหน่อย อย่าไปถามคนละเวลา
 ห่างกันตั้งเป็น ๒ ชั่วโมงอะไรอย่างนี้ เพราะไม่อย่างนั้นประเด็นที่ต้องซักถามเพิ่มเติมจะ
 เพิ่มขึ้นมาก ฉันก็อยากเรียนเสนอว่าให้เป็นดุลยพินิจของกรรมการซักถามให้ไปประชุม
 กัน แล้วก็วางแผนให้ดีในการซักถาม แล้วถ้าจำเป็นต้องซักถามเพิ่มเติมก็ให้ใช้เหมือน
 ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา คือเป็นประเด็นคำถามนั้นเท่านั้น ไม่ต้องไปคิดถึงกรอบ
 20 ถ้ากรอบใหญ่กว่าประเด็น เราต้องมาตีกรอบกันอีกว่ากรอบใหญ่กว่าประเด็นคำถามมากน้อย
 แค่ไหน ฉันคิดว่าจำเป็นจะต้องตัดสินใจกันวันนี้ว่าเราให้สิทธิกรรมการซักถาม ถ้ามี
 การซักถามเพิ่มเติมต้องต่อเนื่องกับประเด็นคำถามที่เราอนุมัติไป ที่เรามิมติเห็นชอบไป
 ๕๐ คำถามนี้เท่านั้น ห้ามเอาประเด็นอื่นหรือกรอบอื่นมา ก็จะทำให้การประชุมในวันที่ ๑๔
 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วก็ไม่ใช่เวลานานจนเกินไป ขอบพระคุณค่ะ

25 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนฤมลค่ะ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพ ฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ต่อประเด็นเรื่องของการให้อำนาจคณะกรรมการซักถาม

๑๖๒

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี สุทธิ ๑๖/๒

ดิฉันขออนุญาตแสดงความคิดเห็นว่า ไม่ควรที่จะให้มีการตั้งคำถามต่อเนื่อง เพราะว่าถ้า
กระบวนการเฉพาะ ๕๐ คำถามร้อยเรียงให้ดีแล้วก็ไม่เห็นสมควรที่จะต้องมีการตั้งคำถามต่อเนื่อง
5 ถ้ามีคำถามต่อเนื่องจากคณะกรรมการที่ว่านี้จะยุ่งยาก แล้วจะทำการควบคุมไม่ได้แน่นอน
แล้วก็กระบวนการพิจารณาของเราวันนี้มีอะไรพิกล ๆ เยอะแยะอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ควร
จะเปิดโอกาสที่จะให้มีการวุ่นวาย แล้วก็สร้างความไม่น่าเชื่อถือให้แก่วุฒิสภาของเรา อันนี้
ถ้าจะทำก็ต้องทำเฉพาะคำถามซึ่งเราได้มีมติแล้วจากฟลอร์ (Floor) ของเราที่นี้เท่านั้นเอง
อันนี้เป็นความเห็นของดิฉันค่ะ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านถนอมค่ะ

นายถนอม ส่งเสริม : ท่านประธานที่เคารพครับ ถนอม ส่งเสริม
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ในข้อที่ ๖ ในท้ายของข้อก็บอกว่า เทียบเคียงข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๐ ถ้าหากว่าเราดูในข้อ ๑๒๐ ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
15 ของเรา วรรคท้ายเขียนไว้ชัดเจน การซักถามตามวรรคสามให้อยู่ในประเด็นที่ที่ประชุม
กำหนดและกระทำโดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น ก็หมายความว่าก่อนที่
คณะกรรมการซักถามจะซักถามได้ ก็ต้องที่ประชุมเป็นผู้กำหนด ถ้าเช่นนี้แล้ว ถ้าจะถาม
ต่อเนื่อง ๆ ไปเลย บางทีประเด็นหรือกรอบก็จะมาเป็นข้อสงสัยว่าตรงหรือไม่ ก็จะกลายเป็น
ข้อถกเถียงกันในที่ประชุมไม่มากนักน้อย ผมเห็นว่าถ้าจะมีการซักถามก็ไม่ได้ว่าอะไร ถ้าท่าน
20 จะถามเพิ่มเติมต่อจากคำถามที่ยื่นญัตติไว้แล้ว ก็ควรจะให้ที่ประชุมกำหนด เมื่อกำหนดแล้ว
คณะกรรมการซักถามก็ซักถามต่อครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมัครค่ะ

25

- ๑๖๓/๑

LIART

นายสมัคร เชาวภานันท์ : กราบเรียนท่านประธาน และเพื่อนสมาชิก
 ทุกท่านครับ ในฐานะที่เคยเป็นกรรมการซักถามในสมัยที่แล้ว เราก็ไม่มีการซักถาม
 5 ต่อเนื่อง คราวที่แล้ว เราก็ไม่มีนะครับ แต่อย่างไรก็ดีในเที่ยวนี้ถึงแม้จะให้มีการซักถาม
 ต่อเนื่อง ทางคณะกรรมการจะประชุมวันนี้ จะนำข้อคิดเห็นของท่านทั้งหลายนำไป
 พิจารณา และจะไม่ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย จะวางตัวเป็นกลางที่สุด ท่านคอยดู
 ก็แล้วกันเมื่อการทำงานออกมาแล้วถึงจะรู้ว่าเป็นอย่างไร ถึงแม้ท่านจะกลัวอย่างไร
 เดียวคณะกรรมการจะประชุมครับ เราจะใช้คำถามซักถามต่อเนื่องหรือไม่
 10 อันนั้นเดี๋ยวเราจะไปพูดกันในจุดนั้น อาจจะไม่มีการได้ อาจจะไม่ร้องกันก็ได้ไม่ต้องมี
 เพราะว่าจากข้อมูลทั้งหลายแหล่งพอวินิจฉัยกันได้อยู่แล้วทุกคน ทุกคนได้อ่านอยู่แล้ว
 อันนี้ก็เพียงแต่ถามไปตามที่ท่านตั้งคำถามมาเท่านั้นเอง ก็กราบเรียนอย่างนี้ว่า
 ท่านสบายใจได้ครับ ในฐานะที่พวกผม ๓ คนแล้วก็ป็นทนายความ ก็คงจะไม่ทำให้
 เสียชื่อทนายความ ขอบคุณครับ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรเดชขอดอนใหม่คะ เชิญท่านสุรเดชคะ

นายสุรเดช จิรฐิติเจริญ : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 นายสุรเดช จิรฐิติเจริญ ในฐานะรองเลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
 ก็สืบเนื่องมาจากที่ผมได้หารือในประเด็นตามข้อ ๖ (๕) ในวรรคห้า ที่ว่าการซักถามให้อยู่ใน
 20 ประเด็นที่ที่ประชุมของวุฒิสภากำหนด แล้วก็การกระทำของคณะกรรมการซักถามเท่านั้น
 แล้วที่คณะกรรมการซักถามอาจจะมีคำถามซักถามเพิ่มเติมได้ต่อเนื่องหรือไม่นั้นต้องอยู่
 ในกรอบหรือประเด็นคำถามตามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนดนั้น เมื่อสักครู่ท่านสมัคร
 ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ว่าท่านเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการซักถาม ซึ่งยังไม่ได้ประชุม
 กัน ท่านก็จะประชุมในโอกาสต่อไป ผมคิดว่าคณะกรรมการทั้ง ๓ ท่านก็มีความรู้
 25 ความสามารถ แล้วก็ก็มีเกียรติภูมิเป็นที่ยอมรับของสมาชิกวุฒิสภา คงจะได้หารือกรอบ
 วิธีการอย่างไร แล้วคงจะมาหารือในที่ประชุมในโอกาสต่อไป ขอมอบประเด็นนี้ให้กับ
 ทางคณะกรรมการซักถามไปพิจารณา แล้วก็มาขอความเห็นชอบในที่ประชุมวุฒิสภา
 ในโอกาสต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตกลงท่านขอถอนนะคะที่ท่านเสนอไว้ ท่านสมาชิกคะ
5 ด้วยจะมีการประชุมคณะกรรมการซักถามในวันนี้เป็นครั้งแรกหลังเลิกประชุมวุฒิสภา
ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๑๐๕ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ในกรณีขอเชิญ
กรรมการซักถามทุกท่านเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงนะคะ แล้วการประชุมวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญ
ครั้งต่อไปจะมีการดำเนินการในวันอังคารที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา
10 เชิญท่านอนุรักษ์คะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ตกลงสรุป
อย่างไรครับ ตกลงว่าในเรื่องของตัวถ้าในกรณีวันที่ ๑๔ ใช่ไหมครับ ถ้ามีกรณีที่มีคำถาม
ต่อเนื่อง สุดท้ายกรรมการไปพิจารณาแล้ว สุดท้ายก็ต้องเอากลับหรือประเด็นคำถาม
กลับมาให้ที่ประชุมวุฒิสภาให้ความเห็นชอบ

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ์คะ ในข้อ ๖ วรรคห้า การซักถามให้อยู่ใน
ประเด็นที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด และกระทำโดยคณะกรรมการซักถามเท่านั้น
ซึ่งคณะกรรมการผู้ซักถามอาจมีการซักถามเพิ่มเติมต่อเนื่องได้ อันนี้เป็นเรื่องที่วุฒิสภา
ได้อนุมัติไปครั้งที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้ประเด็นข้อคิดเห็นซึ่งแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อสักครู่ได้
20 อภิปรายกัน แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในกรอบหรือประเด็นคำถามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด ขณะนี้
ก็ยังไม่ได้มีข้อสรุปในตรงนี้ ซึ่งท่านทั้งสองคือหลายท่านที่ยังมีความเห็นแย้งกันในข้อนี้อยู่
วันนี้ก็ขออนุญาตให้กรรมการไปดำเนินการประชุมก่อนดีไหมคะ กรรมการไป
ดำเนินการประชุมก่อนแล้วท่านจะมาเสนอที่ประชุมอย่างไรท่านก็คงจะนำเสนอ
เนื่องจากเมื่อสักครู่ได้มีการมอบประเด็นคำถามทั้งหมดให้กรรมการซักถาม
25 ท่านจะประชุมวันนี้วันแรกคะ ท่านสมาชิกท่านอื่นมีประเด็นสงสัยไหมคะ ถ้าไม่มี
จะได้ดำเนินการต่อ เชิญท่านสุริยาคะ

๑๖๕

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

นันทวรรณ ๓๓/๓

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานครับ ผม สุริยา ปันจอร์ คือวันนี้พูดไป
ก็ไม่มีข้อสรุป เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการไปประชุมแล้วได้ข้อสรุปอย่างไรก็ให้เป็น
5 เรื่องแจ้งเพื่อทราบในการประชุมวันจันทร์ที่จะถึงนี้ โดยท่านประธานแจ้งให้สมาชิกได้รับ
ทราบได้ไหม ผมขอเสนอ ขอบคุณมากครับ

- ๓๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : วันจันทร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ เชิญท่านนฤมลค่ะ

- 5 นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ เรียนถามเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่า เวลาที่คณะกรรมการฯ ไปประชุมกันมาแล้ว ข้อเสนอออกมาเป็นอย่างไรแล้ว จะนำมาเสนอให้กับทางที่ประชุมของเราในพลอร์ใหญ่นี้ได้รับทราบหรือว่าได้ให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่งค่ะ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ประเด็นซักถาม เชิญท่านกฤษค่ะ

- นายกฤษ อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพ ผม กฤษ อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมเป็นหนึ่งในกรรมการซักถามครับ เดี่ยวเราจะประชุมกัน แล้วกระผมก็ยืนยันเหมือนท่านนายความ ท่านสมักร ขออนุญาตเอ่ยนามผมไม่ได้เป็นนายความ แต่ผมเป็นข้าราชการเกษียณ ก็ยืนยันในเกียรติยศของข้าราชการ
- 15 เกษียณเช่นเดียวกันว่า เราจะพยายามทำหน้าที่ให้เป็นธรรมที่สุด วันนี้จะประชุมกัน อะไรที่จะเป็นกรอบเราก็จะพยายามมาบอกไว้ ส่วนอะไรที่เป็นประเด็นคำถามที่เราต้องการที่จะให้ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เราก็จะมาบอกไว้ ก็จะต้องแยกออกเป็น ๒ ประเด็น ในห้วงนี้ระยะเวลาที่เท่าที่ผมคิดได้ ผมก็จะไปเสนอในที่ประชุมอย่างนั้น แต่ยืนยันว่าเราจะทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ขอบคุณท่านประธานครับ

20 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนุรักษค่ะ

- นายอนุรักษ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
- กระผม นายอนุรักษ นิยมเวช เพื่อทำความเข้าใจก็คือว่า คณะกรรมการฯ ไปดูว่ามีคำถามเพิ่มเติมหรือเปล่า หรือมีกรอบหรือเปล่า แต่เอามาให้ที่ประชุมให้ความเห็นชอบ ไม่ใช่มา
- 25 เพื่อแจ้งให้ทราบนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ให้กรรมการซักถามวันนี้ได้เริ่มประชุมก่อนดีไหม เชิญท่านกฤษค่ะ

๑๖๓

ว. ๘ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

เปล่งฉวี ๓๘/๒

นายกฤษฎ อาทิตย์แก้ว : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กฤษฎ
าทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า คงมีบางเรื่องที่จะ
5 นำมาเสนอแก่เพื่อทราบเท่านั้น คงไม่มาขออนุมัติที่ประชุมทั้งหมดครับ เพียงแต่ว่า
บางเรื่องที่เราเห็นว่าจะต้องมาเข้าในหลักเกณฑ์ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๖
ที่จะต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุม เราก็จะทำเรื่องมาขอความเห็นชอบในระยะนี้
ที่ผมคิดได้ ก็เอาเท่านี้ไว้ก่อน แล้วถ้าหากว่านำมาเสนอวันจันทร์หน้า มีอะไรที่วุฒิสภา
หรือสภาแห่งนี้เห็นว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เราก็ยินดีที่จะรับฟังอยู่แล้ว
10 ท่านประธานขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : สรุปวันนี้ให้คณะกรรมการไปดำเนินการก่อน
ประชุมวันแรกวันนี้ค่ะ ท่านสมาชิกจะเป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนค่ะ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
15 ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี
วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้วขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมประชุม
ขอบคุณทุกท่าน ขอปิดประชุมค่ะ

20

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๐ นาฬิกา

Legislative Institutional Repository of Thailand